

S. N. LAZAREV

DIAGNOSTIKA KARMY

KNIHA PRVNÍ

SOUSTAVA
AUTOREGULACE
POLE

Obsah

Obsah	2
OD AUTORA	3
1. kapitola	5
Koncepce soustavy autoregulace pole a dějiny jejího vzniku.....	5
2. kapitola	27
Stabilní informační struktura zvaná člověk	27
3. kapitola	31
Psychotronické testování	31
<i>Příčina první</i>	32
<i>Příčina druhá</i>	40
<i>Příčina třetí</i>	58
<i>Příčina čtvrtá</i>	61
<i>Příčina pátá</i>	64
<i>Příčina šestá</i>	66
<i>Příčina sedmá</i>	69
4. kapitola	71
Technická diagnostika	71
5. kapitola	79
Kultura, umění a karmické struktury Člověka	79
6. kapitola	82
Co je to satanismus	82
7. kapitola	89
Závěr	89

Pro Synergii, a. s., vydalo Nakladatelství Slovart, Praha 1996. Vydání první. Sazba a tisk Kníhtlačiareň Svornosť, spol. s r. o., Bratislava. Přeloženo z ruského originálu S. N. Lazarev: Diagnostika karmy. Kniga pervaja. Sistěma polevoj samoregulacii. AOZT akademija Parapsicologii, Sankt-Peterburg 1995.

OD AUTORA

Než přistoupíte ke čtení této knihy, vážený čtenáři, zkontrolujte si stav svých pocitů. Důtklivě nedoporučuji číst knihu s vědomím křivdy, podráždění nebo jiných záporných emocí ve vztahu ke komukoli.

Před vámi totiž neleží obyčejná nová kniha na téma, které dnes zajímá leckoho, ale v podstatě výklad originální koncepce chápání zákonů duchovního světa, který je hybatelem světa materiálního, analýza možnosti vstupu do světa bioenergetiky.

Hlavním smyslem knihy je rozšířit porozumění okolnímu světu, odhalení a studium mechanismů, které tento svět řídí, a výklad pravidel vstupu do bioenergetiky, protože chceme-li člověka zdokonalit, musíme začínat pojmenováním světa, věděním o jeho zákonitostech a uvědoměním si faktu, že jsme součástí jednotného systému kosmu.

Dnešní lidstvo se velmi vzdálilo svým prapůvodním duchovním zdrojům, proto se podobá lodi s rozhádanou posádkou, bez kapitána, s dírami ve dně a s porouchanými motory. Někteří členové posádky jsou si toho již vědomi, objevily se první výzvy ke všeobecnému usmíření a k opravám lodi. Největší svízel je ale v tom - a to nikdo netuší -, že koráb míří rovnou na útesy, a dokonce ani zprovoznění motoru, které nebude provázeno změnou kursu, loď ani její posádku nezachrání.

Lidstvo totiž stojí před nebezpečím mnohem závažnějším, než je nebezpečí jaderné - před rozpadem lidského ducha. Nejstrašnější ztráty jsou vždy ty, které nepozorujeme, necítíme, protože smrt zpočátku přichází na úrovni pole, a teprve pak na úrovni těla. V této chvíli se zmíněný proces blíží ke kritické hranici, protože to, co je dnes našim duchem, bude již zítra a pozítří tělem našich dětí a vnuků. To znamená, že čím postiženější je náš duch dnes, tím postiženější bude zdraví - a to jak duchovní, tak fyzické - našich potomků.

Informace, které jsem shromáždil při zkoumání struktur biopole pozemského lidstva, jsou víc než závažné.

Duchovní potenciál, který nahromadili svatí, proroci či zakladatelé světových náboženství, je dnes již téměř vyčerpán a nerozvinuté strategické myšlení se stává velkým nebezpečím. Obrovské možnosti bioenergetiky se zatím bohužel nesoustřeďují na pochopení okolního světa či na předvídání příštích problémů a snaze jim předcházet, ale na řešení primitivních, jepičích úkolů. Lidstvo se přiblížilo k oné hranici, za níž je buď duchovní obroda, nebo záhuba. Klíčem ke spáse je osobní duchovní hledání každého člověka, uvědomění si toho, nakolik je každý z nás odpovědný za osudy lidí a život vesmíru.

Představte si takovýto obraz: člověka, který si přeje stát se řidičem automobilu, posadí dovnitř, zavážou mu oči, vtisknou mu do rukou volant, ukážou mu, kde se šlape na plyn a tím je výuka řízení skončena. Zhruba taková je úroveň našich dnešních znalostí v oblasti bioenergetiky, které lze získat ve velmi krátkém časovém úseku za ne právě malé peníze v četných školách pro psychotroniku. Tyto školy se jedna od druhé liší jen "značkou automobilu" a "výkonností motoru". Jenže začínat bychom měli studiem pravidel silničního provozu a konstrukce automobilu.

Bez pochopení okolního světa a sebe sama, bez seriózní přípravy mohou být následky vstupu do bioenergetiky nebezpečnější než řízení auta se zavázanýma očima. Proto je tato kniha věnována pravidlům chování ve sféře ducha.

A ještě jedno upozornění. Abych čtenáři základní téma otevřel lépe a úplněji, jsem nucen poskytnout i část informací, které se týkají techniky vstupu do struktur pole. Neradím však nikomu, kdo si tyto stránky přečte, aby se vzápětí pokoušel mě beze zbytku napodobit. Je to nebezpečné

nejen pro člověka, který se lehkomyšlně snaží zopakovat mé zkušenosti, ale i pro jeho příbuzné. Věnovat se něčemu podobnému může jen velmi omezený okruh lidí, kteří mají jisté předpoklady a prošli důkladnou přípravou.

Poznámka poslední: mnozí čtenáři se v knize setkají s velmi nečekanými a pro ně zcela novými informacemi, které budou připomínat scény ze světa sci-fi.

Jsem však badatel, a i kdyby se nám všem zdály uvedené závěry a fakta sebefantastičtější, je to naše dnešní skutečnost, mnohokrát prověřená a potvrzená výsledky mé práce.

1. kapitola

Koncepcce soustavy autoregulace pole a dějiny jejího vzniku

"Když jeden jáhen po deset let nepřetržitě prosil Boha o uzdravení a dočkal se ho, přišel ke svému učiteli a o všem mu řekl. Starý muž mu nakázal, aby šel a modlil se k Bohu, aby si dar tento zase vzal a vrátil mu vidění hříchů jeho."

Výsledky mých výzkumů v bioenergetice jsou dány dvaceti lety práce v této oblasti, filosofickým nazíráním světa a také přesvědčivým praktickým ověřením všech základních filosofických a teoretických předpokladů.

O čem tedy je tato kniha? Dnes před lidstvem stojí velmi vážné problémy a na tom, zda je vyřeší, či nikoli, závisí naše budoucnost. Často se soudívá, že základní problémy se zrodily z ekologických pohrom, z hrozby jaderné války a desítek dalších čistě vnějších důvodů. Ve skutečnosti spočívá hlavní důvod všech našich nesnází v člověku jako takovém, protože na to, abychom změnili svět, musíme se nejdřív změnit my sami. A změnit sebe je mnohem složitější než změnit své okolí: dnes nemáme páky, prostředky a systémy na radikální změnu vlastního myšlení, nazírání světa, vlastní duchovnosti. Cesty, které doporučují dnešní filosofové a učitelé, jsou v lepším případě jen pokusem nově přehodnotit sumu dosud nashromážděných poznatků: naše hlavní síly je však třeba soustředit na snahu porozumět světu, na hledání cest vlastního vnitřního rozvoje. Abychom změnili svět, abychom na něj měli vliv, musíme ho chápat, protože porozumění světu je počátkem jeho změny. Často pracujeme s deformovanými představami o svém okolí a pokoušíme se podrobit si ho naslepo

- ve skutečnosti ho však ničíme, a tím ničíme i sami sebe. Musíme si uvědomovat stupeň své závislosti na světě a začleněnosti do něj, musíme znát zákony, podle kterých svět žije a vyvíjí se. Výzkumy, které konám, jsou zaměřeny především na pochopení toho, co je to člověk, jeho vědomí a podvědomí, co je to vesmír.

Je nejvyšší čas vzdát se primitivní materialistické představy o tom, že člověk začíná a končí materiálním tělem. Člověk je velice složitá informačně energetická soustava, která se jen z několika procent skládá z fyzického těla a vědomí a z 95 až 98 procent z informačně energetických vrstev podvědomí, které jsou pro nás stejně nepostižitelné jako vesmír.

Když se zabývám otázkami lidského zdraví a prevence chorob, pátrám především po příčinách jejich vzniku a pokaždé se znovu a znovu přesvědčuji o nutnosti duchovního a intelektuálního zdokonalování člověka. V současné době bohužel neexistuje jednotná soustava vědomostí, která by umožňovala odhalovat bioenergetické schopnosti člověka tak, abychom mu neuškodili. Možnosti bioenergetiky jsou tak obrovské, že vstup do této oblasti musí být velmi obezřetný, postupný a musí začínat pěstováním etických zásad v člověku. Etika a chápání světa je nejdokonalejším obranným systémem, jenže právě na tomto poli býváme obvykle nejhůře připraveni. Každý důležitý proces musí být perfektně koncipován a pokud touto zásadou pohrdneme, můžeme se místo duchovního rozvoje a blahodárných změn dočkat naopak degenerace a záhuby - tyto tendence a tento proces již jsou přinejmenším v zárodečném stadiu tady.

Pokusím se odhalit příčiny neutěšeného fyzického stavu lidí, ukázat možnosti a způsoby jeho změny prostřednictvím korekcí V jemných strukturách pole, a zformulovat, co je to gramotný vztah k bioenergetice a ke kultivaci možností člověka. Základem proměny našeho ducha, naší duše se musí stát srozumění se světem, který nás obklopuje, a tvrdá sebekázeň - to je dnes bezpodmínečný předpoklad přežití člověka jako druhu. V knize jsou poskytnuty informace nezbytné k tomu, abychom si uvědomili složitost problémů, které dnes vyvstaly před každým člověkem. V posledních dvou či třech letech se značně vyostřily všechny bioenergetické procesy na planetě a to, čemu říkáme v bioenergetice karma, tedy zákon odplaty, funguje nesrovnatelně rychleji než dřív.

K novému porozumění světu jsem se já sám propracovával po celý život. Od dětství jsem v sobě pociťoval velké schopnosti, ale intuitivně jsem své síly soustřeďoval nikoli na posilování těchto schopností, ale na uchopení světa, protože jsem vždy cítil, že toto univerzální uchopení je důležitější než hromadění a rozvoj konkrétních dovedností.

Mnohokrát jsem slyšel o síle prokletí a o tom, že se v rodině může stěhovat z generace na generaci. Mnoho takových příkladů se najde i v krásné literatuře. Mimořádný dojem na mě udělal případ, který popisuje Helena Blavatská v knize *Z jeskyň a džunglí Hindustánu*, již jsem si přečetl v 70. letech.

V jedné indické vesnici Blavatská rozmlouvala s potomkem kdysi nesmírně mocného vladaře, který jí vyprávěl tento příběh:

Během jedné ze svých cest vladař podle místních zvyklostí štědře podaroval mudrce. Na jednoho z nich však zapomněl a ten, smrtelně uražený, ho proklel. Vladař se v děsu vrhl k jeho nohám a začal ho úpěnlivě prosit o odpuštění. A právě v oné chvíli se stalo to, podle mého soudu, nejzajímavější. Mudrc odpověděl, že už je pozdě: kletba začala působit a zastavit se nedá - vladař ztratí trůn, ale život se mudrc jak jemu, tak jeho potomkům pokusí zachránit.

A přesně to se pak taky stalo: vladař přišel o trůn a jeho potomky osud rozvál po celé Indii.

Má cesta k bioenergetice vedla přes poznání praktik magie a kouzelnictví i metod lidových léčitelů a zažehnávačů. Hodně jsem jezdil po zemi a studoval jejich zkušenosti.

Pokaždé, když jsem analyzoval nové informace, jsem se pokoušel dobrat prapříčiny, pochopit, co je důvodem rodinných neštěstí, kde se berou vymírající rody a dědičné nemoci...

Bylo mi naprosto jasné, že geny být zdrojem těchto informací nemohou, protože ty lze uchovávat a potomkům předávat jediné prostřednictvím pole. Když toto přesvědčení dosáhlo určité úrovně, zbyla "maličkost" - odhalit v poli člověka struktury, které tuto činnost konají, které uchovávají a předávají informace z generace na generaci. Tyto struktury, v jejichž existenci jsem bezmezně věřil, jsem nazval stabilními informačními shluky a někdy od poloviny 80. let jsem se úporně snažil je v lidském poli objevit.

Podařilo se mi toho dosáhnout na počátku roku 1990, a to takto. Jednou se na mě v Prvním lékařském ústavu obrátil jeden psychotronik s prosbou, abych mu pomohl zorientovat se ve velmi složitém případě. Pacient měl roztržené energetické pole; po léčbě se vždy na poměrně krátkou dobu obnovilo, jenže pak se trhлина objevila znovu.

To, co se stalo dál, lze bez přehánění nazvat prozřením.

Rozbředlé, "vatové" pole nemocného, které jsem vždy vnímal jako prázdnotu, nečekaně zpružnělo a já pocítil, že reaguje na můj vpád. Rukama jsem ucítil mohutné struktury procházející místem trhliny v poli.

Mé vnímání se v mžiku naprosto proměnilo - to, co jsem dřív považoval za průrvu, se pro mě stalo stabilní strukturou, vyvolávající deformaci pole a způsobující ztrátu energie.

Pochopil jsem, že jsem v poli našel to, čemu říkáme nemoc, to, co určuje fyzický stav člověka. Byla to kvalitativní proměna mých poznatků, protože dávala možnost diagnostikovat nemoci dřív, než se projeví na fyzické úrovni, a umožňovala nejen léčit, ale i nemocem předcházet.

Rozhodl jsem se, že se pokusím vytvořit skupinu asistentů, naučit je své metodě a věnovat se preventivní léčbě řady nemocí, protože pro tento účel nepotřebujete žádné léky. "Víra tvá tě uzdravila..."

Léčil jsem asi rok a domníval se, že tyto struktury určují výhradně stav těla. Postupně se však začala hromadit fakta, která z této základní představy vybočovala. V procesu léčení se mým pacientům nápadně měnil charakter, a dokonce i osud. Když jsem tyto změny analyzoval, povšiml jsem si, že charakter, osud a nemoc spolu navzájem nějak souvisejí, ale že ta souvislost má velmi mnoho podob. Sledované deformace struktur pole se realizují rozmanitě: mohou to být různé choroby, psychické úchytky, patologické deformace charakteru, úrazy i životní neúspěchy. Když jsem tato fakta zkoumal důkladněji, dospěl jsem k závěru, že lidské zdraví, povaha, a dokonce i osud jsou určovány karmickými strukturami. Veškeré informace o člověku a stavu jeho těla jsou uloženy v poli, a přitom existuje dialektická souvislost struktur pole a fyzických struktur, projevující se jejich vzájemným ovlivňováním. Osud a charakter člověka jsou také zaznamenány ve strukturách pole a když je dokážeme pozměnit, můžeme mnohé zlepšit. Čím déle jsem tato fakta studoval, tím podivuhodnější souvislosti jsem objevoval. Pokusím se teď poodhalit škálu možností metody na příkladech léčení různých nemocí, korekce složitých životních situací, ukázat možnosti metody testování události, objektů neživé přírody i výsledky dalších výzkumů.

Zpočátku jsem pracoval metodou klasického psychotronického energetického vlivu.

V nemocnici ležela žena s edémem plic a byla ve velmi těžkém stavu - lékaři už vůbec nedoufali v její uzdravení. Na žádost její dcery jsem tuto pacientku začal léčit distančně. Za nějaký čas po začátku vlivu pacientka odložila kyslíkový polštář. Lékaři nemohli pochopit, co se to děje. Ženě bylo viditelně stále lépe, dostala znovu barvu, posadila se na posteli a požádala o jídlo, přestože předtím potravu odmítala.

Další případ se stal s mým bratrem chirurgem. Operoval starší paní s velmi oslabeným organismem a řízl se do ruky. Opuchla mu celá paže i lymfatické uzliny a vypukla otrava krve. Byl ve velmi těžkém stavu a antibiotika nezabírala. Pokusil jsem se tedy bratrovi pomoci. Už po několika minutách od začátku působení pocítil jehličkovité píchání v uzlinách, pak začal ustupovat otok a asi po hodině teplota klesla na normál - bratr se začal uzdravovat.

Jak jsem vlastně začal léčit lidi? Asi deset let jsem prováděl výzkumy, studoval jsem východní léčebné techniky a získal jsem globální představu o možnostech energetického působení na lidský organismus. Až jsem se jednou pokusil opravdu léčit. Inspiroval mě k tomu jeden okamžik z Rasputinova životopisu, který mě ohromil již před lety. Autorka oněch řádků k němu přišla v chmurné náladě, protože v Kyjevě umírala její přítelkyně. Jakmile se to Rasputin dověděl, slíbil, že tu ženu zachrání. Postavil se doprostřed místnosti, vúchledně začal blednout, zbělal jako vosk, asi dvě minuty tak stál, pak znovu zrůžověl a řekl: "Je to v pořádku, tvoje přítelkyně bude žít." Za několik dnů dorazil telegram, že přítelkyně je mimo nebezpečí.

Když známým onemocněla dcera - nejdřív prodělala spalničky a pak přišly ještě komplikace v podobě meningitidy a oboustranného zápalu plic -, vzpomněl jsem si znovu na Rasputina a pokusil se uplatnit svůj léčivý vliv. Moc jsem si přál pomoci, byla ve mně obrovská touha splnit svou povinnost, a pokud by byla alespoň tisícina naděje, využít jí. V pondělí asi ve dvě odpoledne jsem se zkoncentroval a vyslal jsem k té dívce své upřímné přání, aby se uzdravila. A hned ve mně vyklíčila jistota, že jsem skutečně pomohl. Když jsem se ve středu setkal s jejím otcem, dověděl jsem se, že dívka se ulevilo.

"Kdy přišlo to zlepšení?" zeptal jsem se.

"Před dvěma dny po obědě, tak kolem druhé," zněla odpověď.

V roce 1988 se na mě obrátila matka té dívky, již se mezitím začal prudce zhoršovat zrak. Dívka se ocitla v péči Prvního lékařského ústavu, ale přes veškeré úsilí odborníků tu příčinu choroby

odhalit nedokázali - a zrak se neustále zhoršoval, dívka viděla hůř a hůř. Infekci neodhalili žádnou a antibiotická léčba rovněž nepřinášela výsledky. Levé oko již vidělo jen na šest procent, pravé na padesát a stav se dále komplikoval. Zahájil jsem distanční léčbu. Již po prvním sezení jsem zaznamenal zlepšení a navrhl jsem ještě dvě až tři další seance. Za dva týdny se dívka uzdravila a mohla nemocnici opustit se stoprocentním zrakem. Příčiny choroby jsem sice neodhalil, ale proces jsem zastavil a dokázal dívce zrak vrátit.

Uplynul nějaký čas. Děvče dál vidělo zcela normálně, ale nečekaně se dostavily bolesti ledvin. S prudkou ledvinovou kolikou byla má pacientka převezena do nemocnice, kde jí nasadili antibiotika, ovšem opět bez úspěchu. Po nepříliš úspěšné léčbě jí z nemocničního ošetřování propustili - se špatnými laboratorními výsledky a neutichajícími bolestmi v ledvinách. Rozhodl jsem se pro sérii čtyř seancí, a znovu přišlo úplné vyléčení. Byl jsem šťastný: medicína byla bezmocná, žádné léky nepomohly, ani antibiotika nepřinesla očekávaný efekt - a já slavil úspěch.

Tehdy jsem ještě nechápal, jak spolu vzájemně souvisejí všechny orgány v těle, nevěděl jsem, že choroba se může stěhovat z jednoho do druhého a už vůbec jsem netušil, že v tomto řetězci jsou začleněny i charakter, osud, intelekt a další parametry lidské osobnosti.

Dívka tedy byla zdravá. Uplynuly další dva roky. Ve svých vědomostech jsem pokročil zase o kus dál a zjistil jsem, že lidský organismus je ucelený systém, v němž jsou zdraví, osud, charakter a psychika nerozlučně propojeny. Při jednom setkání s matkou dívky, o níž je tu řeč, jsem se zármutkem vyslechl, že přestože je naprosto zdráva a fyzicky se cítí báječně, potýká se s velice nepříznivým osudem. Při testech parametrů osudu jsem zaznamenal ostře záporné hodnoty, což zpravidla může vést k velkým nepříjemnostem.

Tehdy jsem poprvé pochopil, že snahou napravovat fyzické zdraví se soustředí jen na tělo, že tak léčím jen jeden z uzlů soustavy člověka a zhoršuji tak stav těch ostatních. Vyléčil jsem člověka, ale neodstranil jsem důvod jeho neduhu, a ten se přestěhoval do sféry osudu. Uvědomil jsem si, že je třeba věnovat se léčbě organismu jako jednoho celku. To mi umožnilo nahlédnout skutečné příčiny, které celou soustavu reálně ovlivňují.

Následné testy ukázaly, že prapříčinou všech nepříjemností mé pacientky byl pocit matky v době těhotenství, že jí otec dítěte ukrivdil, což vyvolalo deformaci všech struktur pole, ovlivňujících zdraví a osud dcery.

Po několik let jsem se věnoval distanční léčbě a pracoval jsem rukama. Poprvé jsem si nedokonalost této metody uvědomil asi před pěti lety. Léčil jsem jedné rodině děti a při té příležitosti jsem si povšiml, v jak špatném stavu je i jejich babička. Nabídl jsem pomoc. Babička odmítla. Řekla, že kvůli záchvatům stenokardie k ní jezdí 5 až 6krát do týdne první pomoc, ale smířila se s tím a nevěří, že by mohlo nastat nějaké rapidní zlepšení. Její pole mi naznačilo, že srdce má naprosto zdravé. Provedl jsem tedy několik seancí a její stav se pokaždé zlepšil. Při třetí seanci jsem rukou zachytil deformaci pole v oblasti srdce. Několikrát jsem rukou pohnul, anomálie zmizely a pole se srovnalo. Po několika dnech se však záchvaty opakovaly.

V tomto okamžiku jsem pochopil, že ve hře je nějaký mechanismus, který neznám. Bylo třeba mu porozumět. Při analýze celkového stavu nemocné jsem pocítil, že je plně závislý na jedné zcela konkrétní události v jejím životě.

"Co se vám přihodilo před dvěma lety?" zeptal jsem se.

"Zemřela mi sestra."

"A co jste pocítila tehdy?"

"Byla taková zdravá jako řípa, a zemřela, a já, stará churavá osoba, žiju dál."

A byl jsem doma - příčinou její nemoci byl obrovský podvědomý stres, který provokoval neustálé záchvaty. Abych tento stres odstranil, musel jsem změnit její nazírání světa, její vztah k životu a smrti. Vysvětlil jsem jí, že smrt je jen přechod do jiné dimenze a že nemá smysl vnímat ji tak tragicky. Minulosti nesmíme litovat, protože lítostí nad minulem se člověk podvědomě snaží měnit a pohnout z místa něčím, čím už se pohnout nedá. To vyvolává obrovské nekontrolované

plýtvání naší energií. Ve snaze zastavit únik energie, který by mohl vést k velmi vážným důsledkům, organismus tento únik na fyzické úrovni blokuje chorobou. Provedl jsem se ženou několik autogenních tréninků a záchvaty se víc neopakovaly.

Mocný stres, nesouhlas s něčím nebo lítost nad minulostí, znásobené emocemi, se ukládají v podvědomí a vedou k velmi vážným chorobám, protože vytvářejí značné deformace struktur pole. Při energetických korekcích může docházet k vyrovnání těchto struktur, ovšem zdaleka ne vždy se tak děje, a co víc - sama příčina nemoci se přitom neodstraní a v kterémkoli okamžiku se může projevit na docela jiném místě. Popsaný případ potvrdil, že bez spolehlivé a přesné diagnostické metody a chápání příčin nemocí je jakékoli léčení naslepo bez perspektivy. Když nejsem s to říct, jak léčím a čím léčím, je to jen tápání noční tmou.

Dalšímu zdokonalování své metody jsem se věnoval v Prvním lékařském ústavu, kde jsem léčil a zároveň se pokoušel vyřešit otázky ochrany léčitele před vlivem negativních polí. Pracoval jsem měsíc za měsícem, ale úspěchy byly zanedbatelné. Jednou jsem léčil ženu, která se zjevně stala obětí úrknutí; zaznamenal jsem strukturu onoho úrknutí v poli a pochopil jsem, že když ji dokážu odstranit, odstraním i úrknutí samo. Tehdy jsem ovšem ještě netušil, že jde o karmické struktury, a považoval jsem je jen za výsledek negativního vlivu jiné osoby, za vpád do biopole postiženého. Všechny své svěřence, u nichž jsem zjistil podobné deformace, jsem léčil mechanickým odstraňováním těchto struktur, a jim se vždy ulevilo. Jenže pak přišli i pacienti, v jejichž případech deformace pole nemohla být důsledkem úrknutí.

Přišla ke mně kupříkladu žena s malým dítětem. Ihned jsem si povšiml, že jak v jejím poli, tak v poli dítěte jsou přítomny stejné deformace struktur a že jsou vyvolány nějakým konkrétním příběhem ze života té ženy. Deformace pole ženy byly prokazatelně o několik let starší než poruchy pole dítěte. V té době už jsem věděl, že takové deformace souvisejí s etickými poruchami a že vznikají tehdy, když se člověk na někoho urazí, nebo ho dokonce začne nenávidět. Tyto deformace jsem uměl odstranit magickými prostředky typu zaklínadel, pohledem nebo rukama. Vědomí toho, že jsem neměl co do činění s polem fyzického těla, ale s polem informačním, se dostavilo později, proto metoda léčby zůstávala tradičně bioenergetická: soustřeďoval jsem se, pohyboval rukama nad tělem pacienta - a deformace mizely.

Právě tehdy jsem se rozhodl vyzkoušet meze svých možností a stanovit pro sebe maximální možnou zátěž, a začal jsem denně přijímat 30 až 40 pacientů. Opravdu mě zajímalo, co jsem schopen vydržet. Pocity jsem měl neobyčejné a zvláštní. Asi po týdnu takovéto práce jsem začal být unavený, domů jsem přicházel na pokraji vyčerpání, ve tváři jsem byl celý zelený. Pak jsem si všiml, že se cosi děje i s mou vlastní vnitřní energetikou, a nemohl jsem se ubránit dojmu, že se mi "van" mozek. Sám sebe jsem sledoval jako badatel, ale jinak jsem dál pracoval s maximálním nasazením a pokus jsem nepřerušoval: zajímalo mě, jak si můj organismus v této situaci pomůže. Organismus se ovšem nezachoval právě nejlépe... Chvíli mi trvalo, než jsem se zorientoval.

Do mé ordinace přišla mladá žena. Během dvou seancí jsem ji zbavil obtíží a řekl jsem, aby se zastavila ještě jednou, víceméně jen pro kontrolu. Když přišla, zaznamenal jsem na ní velmi zvláštní změny: nápadně pobledla a projevil se alergické reakce a výkyvy v psychice. Ničemu jsme nerozuměl: požádal jsem ji o telefon, pokoušel se ji léčit na vzdálenost, prosil jsem její matku, aby mi podrobně popsala, co se s její dcerou děje. Byl to pro mě případ naprosto neobvyklý - poprvé za celou mou praxi se stav léčeného nezlepšoval, ale naopak zhoršoval, a to nápadně. V místech, nad nimiž jsem pohyboval rukou, naskočila dívce svědivá vyrážka. Když jsem si přečetl matčiny poznámky, s hrůzou jsem pochopil, co se to odehrává. Uvědomil jsem si, že to, co dělám, je vampyrismus. Přípravoval jsem to děvče o energii. Tím, že jsem vlastní organismus přetížil, jsem v sobě vyvolal podvědomý vampyrismus a začal jsem o energii připravovat své pacienty. Jakoukoli léčbu bylo třeba neprodleně zastavit, protože teď by si můj organismus v kritické situaci počínal

právě takto - vysával by chybějící energii z někoho jiného. A protože pracuji i na vzdálenost, jsem schopen zbavovat energie kohokoli. Byla to situace, z níž jsem v první chvíli neviděl východiska.

Rozhodl jsem se s bioenergetikou skoncovat jednou provždy, protože jsem viděl, že další práce v tomto směru by byla zcela bez vyhlídek. Klasické zásady práce psychotronika jsem nijak neporušil, ale jakmile jsem vlastní organismus přetížil, během několika málo dní jsem zjistil, že metody přelévání energie a bezkontaktních masáží ztrácejí smysl, protože nepřinášejí ten způsob léčby, o jaký jsem po celý život usiloval. Jsem schopen léčit silou vůle na velkou vzdálenost, ovládám všechny způsoby bodové masáže, dobře znám způsoby léčení dýchacími technikami a dietami. Pochopil jsem ale, že všechny tyto způsoby přinášejí jen úlevu, nikoli skutečné uzdravení.

Morálně se mě snažila podpořit lékařka, s níž jsem tehdy spolupracoval; prosila mě, abych nečinil unáhlené závěry, abych si odpočinul a vše řádně promyslel. Právě v té době nás pozval lékař z venkovské nemocnice v obci Vozněsenje - abychom k němu přijeli na Velikonoce a prostě si odpočinuli. Přišlo mi to velmi vhod a napadlo mě, že když si odpočinu a vše řádně a v klidu promyslím, dokážu najít řešení. Podvědomě jsem doufal v nějaké znamení, zda mám ve své práci pokračovat a dokážu-li najít z této krize spásná vrátka.

Vyjeli jsme si na Oněžské jezero a objevili starý kostelík ze 16. století. Velikonoční sváteční den byl podivuhodný a počasí se měnilo s aprílovou rychlostí - sněžilo, pak se rozpršelo, potom svítilo sluníčko a najednou se přímo nad našimi hlavami rozklenula duha. Vykoupal jsem se v jezeře a cítil jsem se jako vyměněný. Vytušil jsem v sobě jistotu, že v práci je třeba pokračovat - ale musím najít takovou metodu, která mi umožní léčit lidi, aniž bych na ně působil energeticky. A pustil jsem se do hledání.

Pokusil jsem se karmické struktury, které jsem v lidech odhaloval, ovlivňovat přímo skrze jejich nositele. Když jsem zjistil příčiny, které deformace karmických struktur vyvolávaly, pacientovi jsem je nejdříve vysvětlil. Nadobro jsem se rozloučil s používáním psychotronických technik za pomoci rukou. Bylo to mučivé období, protože zpočátku jsem novou metodu ovládal špatně a výsledky byly mnohem slabší než při práci rukama. Několik měsíců jsem spotřeboval na zdokonalování metody a postupně jsem se dopracoval výsledků, jakých bych jen za pomoci rukou nikdy nedosáhl. Tehdy jsem pochopil, že budoucností je právě tato metoda, že v první řadě je třeba odhalovat příčiny karmických poruch, zkoumat je, prostudovat veškeré informace a sdělit je ostatním; protože vyléčit sice mohou stovky nemocných, kdežto příčiny nemoci a způsoby, jak jí uniknout, mohou vysvětlit milionům. Od této chvíle jsem se stal badatelem, výhradně badatelem. Upíráská epizoda mě utvrdila v přesvědčení, že vznik nemoci souvisí s porušováním zákonů etiky, proto i léčba se musí soustředit na osvětlování těchto poruch, na změnu vnitřního světa člověka. Nemoc je jedním z mechanismů vývoje lidského ducha. Tato myšlenka je nám dávno známa, jen jsme ji na nějaký čas pozapomněli - vyložena byla již před mnoha staletími ve svatých knihách. Nejdůležitější je pochopit své chyby, uvědomit si je a skrze pokání harmonicky splynout s vesmírem, s božským principem.

Při pohledu na karmické struktury člověka jsem schopen zvážit možnosti jakéhokoli léčebného vlivu. Vidím, jak se mění fyzikální struktura člověka i struktura jeho pole v okamžiku, kdy si uvědomuje dosah svých činů, protože tělo je na duchu závislé a zároveň ducha ovlivňuje. Proto léčení musí zasahovat jak ducha, tak tělo. V první řadě ale duši a ducha, protože ty jsou prvotní.

Odstraňování deformací struktur pole skrze vědomí a pokání přináší skvělé výsledky při obnově lidského zdraví na fyzické úrovni. A protože mezi počáteční deformací pole a nemocí na fyzické úrovni existuje jistý časový interval, metoda je pro potřeby včasné diagnostiky nenahraditelná.

Každý léčebný proces byl pokusem proniknout k podstatě choroby, pokus porozumět tomu, co je to nemoc, kde se vzala a jakou hraje v životě člověka úlohu. Zkoumal jsem lidské pole rukama, virgulí i kyvadlem.

V roce 1986 jsem se seznámil s V. B. Poljakovem, který tehdy řídil laboratoř biodynamických měření. Jednou z předností Poljakovovy školy je, že pro účely lékařské diagnostiky využíval metody ponderomotorického písma a dosahoval vysokého stupně přesnosti jak v distanční, tak v kontaktní diagnostice fyzických polí objektu. V Poljakovově pracovní metodě jsem našel to, co pro mě bylo nejpodstatnější -- na prvním místě tu stála diagnostika, a teprve potom terapeutická akce.

Když jsem zvládl ponderomotornické písmo, nějaký čas jsem se přece jen ještě snažil zkoumat nemoc jako takovou, nikoli její příčiny, a důsledně jsem se pídil po informačních polích. Koncem roku 1990 jsem dospěl k závěru, že důvodem onemocnění je porucha struktur pole a že léčit je třeba nikoli nemocný orgán, ale právě pole. Filosofická učení mi potvrzovala, že základem jsou jemné struktury pole, které úzce souvisejí s naším duchem -v podvědomí jsem to vlastně odjakživa věděl. Viděl jsem deformace pole, ovlivňující fyzický stav člověka, viděl jsem informační struktury, vznikající při různých chorobách, a jejich ovlivňováním a korigováním jsem dosahoval změny nejen fyzického stavu, ale i dalších parametrů informačně energetické soustavy člověka. Postupně se tak formovaly prvky systému, který pomáhá vyvíjet značný vliv a léčit nejen již existující, ale i příští nemoci, protože deformace struktur pole začíná zhruba 5 až 10 let před vypuknutím choroby na fyzické úrovni.

Když jsem se přesvědčil, že deformace pole se stávají důvodem zhoubných změn na fyzické úrovni, zakázal jsem si jakýkoli energetický vliv na pacienta. Má úloha spočívá v co nejpřesnější diagnostice, v umění situaci řádně analyzovat a najít prapříčinu chorobného stavu. Nemoc, to je varovné červené světýlko, kontrolka, která signalizuje, že člověk kráčí "nesprávným směrem". Vždy jsme na ni pohlíželi jako na katastrofu, pokoušeli jsme se ji odstranit, ale nemoc je defakto upozorněním na naše chyby a pracuje pro naši spásu. Člověk, jehož trápí choroba, si musí uvědomit poklesky, jichž se dopustil, duchovně se zdokonalovat a hledat pro sebe nové cesty. To mě přimělo, abych začal zkoumat i parametry lidské duchovnosti.

Své metodě zkoumání karmy bych nejráději říkal "grafické jasnozření". Spíš než že bych viděl samotné události, vidím zákonitosti, které jsou porušeny, nazírám vše, co se odehrálo, v abstraktní podobě. S vědomím závislosti člověka na struktuře pole jsem analyzoval souvislosti mezi chováním, etickými principy a zdravím. Podle podoby deformací struktur jsem pak léčil především podrobným komentářem k důvodům zjištěných poruch. Využíval jsem klasické interpretace pojmu "karma" a konstatoval jsem, že v tomto či v některém z minulých životů dotyčný porušil její zákony, a proto je teď nemocen. Protože zkoumání předešlých lidských životů je velice složité, spokojoval jsem se s obezřením života jediného, současného - a efekt byl lepší než při práci rukama. Pravda, i tady bylo třeba rozlišovat. Když mi přinesli třeba tříměsíční dítě, bylo samozřejmě nejjednodušší říct, že ten človíček v minulém životě hřešil a teď za to pyká. Jenže já jasně viděl, že deformace struktur pole dítěte odpovídá deformacím struktur matky, a hned se nabízel závěr, že struktury pole se dědí z rodičů na dítě.

Odhallil jsem zkrátka nový mechanismus předávání dědičné informace. Když jsem napravil deformace pole matky, dítě se uzdravovalo doslova před očima. Pochopil jsem, nakolik je zdravé dítě závislé na chování matky, zejména několik let před porodem. Silná zášť během těhotenství se obvykle stává příčinou vážného úrazu dítěte nebo chorob orgánů uložených v hlavě -mohou se dostavit například poruchy sluchu či zraku. Matčin všudypřítomný pocit nějaké křivdy zase činí z dítěte velmi urážlivého člověka. Vlivům z otcovy strany jsem zpočátku velký význam nepřikládal, ale pak jsem pochopil, že za fyzický stav dítěte jsou odpovědní jak matka, tak otec ve stejné míře. Rodiče předávají svým dětem úplné informace o svém chování a chování svých předků; z těchto informací se pak formuje osud dítěte, jeho tělo, povaha i duchovní podstata.

Výzkumy, které konám, s každým novým faktem stále názorněji potvrzují jednotu okolního světa, živé a neživé přírody, vyšších a nižších organismů.

Je třeba říct, že tohle jsem tušil odjakživa, a všechno, co se odehrávalo kolem, často tuto jednotu potvrzovalo.

Dětství jsem strávil na březích Azovského moře. Pozoroval jsem, jak se na mělčinách hemžil rybí potěr, jak rybky v celých hejnech vyskakovaly z vody a konaly své tanečky, svisle klouzající jen na ocasních ploutvích. Takhle skotačit mohou jen děti rozumných bytostí, které ovšem neznáme a jimž nerozumíme.

Když jsem jednou byl rybařit, naskytla se mi příležitost spatřit rybkou sebevraha. Sotva jsem přišel na břeh, zahlédl jsem kousek od vody malou rybkou, která ztěžka pohybovala žábrami. Chtěl jsem ji opatrně vložit zpět do vody, ale ona najednou nadskočila, blýskla šupinami, ocitla se zpět v proudu a zmizela v řece. Za několik minut však výskok na břeh zopakovala, a zase do vody.

Překvapilo mě to a jal jsem se ji sledovat soustředěněji. Byla to stále táž ryбка, která se tímto zvláštním způsobem dovídala cosi o okolním světě.

Úporně skákala na břeh a zase zpět do řeky, riskovala tak vlastní život, protože se mohlo stát, že jí dojdou síly a ona se nedokáže vrátit do rodného živlu, nebo se mohla zmýlit a odskočit na opačnou stranu, ale ona pokračovala a nezmýlila se ani jednou.

Kdo z nás se alespoň jednou v životě nesetkal se zvířecí laskavostí a ohleduplností? Když jsem pracoval jako turistický průvodce na kavkazském jezeře Rica, jednou jsem na pěšině spatřil zmijí potlučenou kameny. Bylo mjí líto, tak jsem ji uložil do igelitového sáčku a chtěl ji pustit někde v lese, co nejdál od lidí. Zmije byla poměrně malá, s bělavou kůží a já si neznámo proč řekl, že nebude jedovatá. Ochable ležela v sáčku, nevyvíjela žádnou aktivitu, já si na ni začal zvykat a úplně jsem zapomněl, že by mohla být nebezpečná - klidně jsem se dotýkal její hlavy. Dlouho se chovala nezúčastněně, ale pak najednou lehce a mrštně hlavičku otočila a pytlík prokousla.

Pochopil jsem, že je to varování, odnesl jsem ji stranou od pěšiny a vypustil do trávy. Zmije se začala pomalu pohybovat, zajíždět pod kameny a já ji škádlivě chytal za ocas. Trpělivě se ohlížela a čekala, až jí pustím. Držel jsem ji ale pevně - a ona se zničehonic bleskurychle otočila a její tlamička se ocitla těsně vedle mé ruky. Hleděla na mě, nepokoušela se mě kousnout, ale v tom pohledu bylo varování.

Jaký byl však můj údiv, když na školení o několik dnů později nám ukázali fotografii mé známé zmije a já zjistil, že to byla smrtelně jedovatá zmije Koznakovova, typická obyvatelka Kavkazu.

Jeden z prvních případů, kdy jsem dokázal změnit nejen fyzický, ale i psychický stav člověka, byl tento: dívka se bezhlavě zamilovala do mladého muže, jenže nemohli být spolu a rozešli se. Ji ta rozluka ještě několik let po rozchodu trápila - už to vlastně nebyla láska, jen cosi nepochopitelného, velmi trýznivého. Chápala, že na něm nesmí tolik lpět, ale ta závislost tu byla a ničila ji. Vypadalo to spíš na prokletí než na citový vztah. Dívka se seznamovala s jinými mladíky v naději, že ji někdo z nich zaujme. Jenže nic takového se nestalo... Pokusil jsem se proanalyzovat, zda je to její vina.

Testy ukázaly, že nikoli. Ptáte se, kdo byl vinen? Příbuzná, babička té dívky.

K mému velkému překvapení dívka okamžitě věděla, o čem je řeč. Její babička v mládí velice milovala jednoho muže, ale z rozumu se nakonec vdala za jiného. Babička zabila lásku v sobě i v milovaném muži, a její vnučka teď měla babiččin hřích zaplatit vlastním trápením. Když jsem si s babičkou promluvil a podařilo se mi dosáhnout toho, aby si uvědomila, že zkázou vlastní lásky porušila vyšší zákony, dívka se svého trápení zbavila. Pochopil jsem, že touto metodou lze nejen léčit, ale pomáhat i duším lidí, jejich osudům.

Ten, kdo se alespoň trochu vyzná v esoterické literatuře nebo východní filosofii, určitě již zaslechl zmínku o 108 zákonech, jimiž se řídí vesmír. Nejednou jsem se je v literatuře pokoušel najít, ale želbohu jsem je zatím nikde neobjevil všechny - možná, že nám zatím není dáno znát je opravdu všechny...

Moje zkušenosti z bioenergetické terapie hovoří o tom, že v záplavě poklesků, jichž se lidé v neokřídlené přizemnosti

všedního dne dopouštějí, je jeden, který je vždy tím nejtěžším - usmrcení lásky v těch nejrozmanitějších podobách. Všechny ostatní poruchy jsou odvozené a jsou důsledkem absence lásky člověka k Bohu, vesmíru, k příbuzným, k dětem, k přírodě, k lidem...

Další případ ve mně upevnil jistotu, že karmická diagnostika umožňuje léčit i lidské duše. Obrátila se na mě žena, která čas od času trpěla velmi zvláštními záchvaty - v jistých okamžicích v ní propukala téměř nepotlačitelná touha vyskočit z okna, spáchat sebevraždu, nutkavé přání zemřít. "Přivažte mě k postelí, držte mě!" prosila příbuzné. Záchvaty sílily a přicházely stále častěji. Žena se bála, že to už dlouho nevydrží a že by vše mohlo skončit velmi tragicky. Mé výzkumy ukázaly, že porušení zákonů se dopustila její matka. Tu nesmírně miloval muž, k němuž se chovala víc než přezíravě, ba co víc, vědomí jeho naprosté závislosti na ní jí přinášelo uspokojení. Matka v tom člověku zabíjela život a lásku, její slova, myšlenky a činy vytvořily program lásko-vraždy, který se vrátil, jenže až k dceři.

Návrat negativních programů probíhá někdy pomalu a ne vždy k autorovi, ale často na jeho děti a na další příbuzné. Po rozmluvě dcery s matkou a poté, co si matka svou vinu uvědomila, záchvaty ustaly. Pochopil jsem, nakolik míra mravnosti našich rodičů, bratrů, sester a dalších příbuzných souvisí s naším zdravím, s naší psychikou a s osobním osudem vůbec.

Každý nový případ mě přiváděl k odhalování nových prvků celé soustavy, které dnes říkám "soustava autoregulace pole".

Soustava autoregulace pole je jakousi zpětnou vazbou mezi námi a vesmírem. Její podstata spočívá v tom, že jakýkoli lidský čin, ať špatný nebo dobrý, se skrze jednotu informačně energetického pole vesmíru vrací zpátky k tomu, kdo se ho dopustil, či do jeho blízkosti.

Neustále slyšíme, že dobré skutky jsou odměněny, kdežto zlé že se trestají, ale ve světě, který nás obklopuje, neznámo proč nepřibývá skutků dobrých a už vůbec neubývá zlých. Za jedno z nejlepších vysvětlení tohoto stavu považuji výrok svatého Augustina, že Bůh vždy trestá zlo, ale protože tento proces probíhá pomalu, člověk před trestem stihne spáchat plno dalších hříchů. Tento názor totiž plně odpovídá principu mechanismu sdělování informací za pomoci struktur pole.

Pro mechanismus autoregulace pole neexistuje jednotlivý konkrétní člověk, ale negativní proces, který je třeba zastavit - mechanismus blokace tohoto procesu se spouští automaticky.

Dřív mechanismus trestu působil po několik generací a začínal se projevat nemocemi a tragédiemi vnuků a pravníků viníkových nebo v jeho dalších životech. Dnes rychlost těchto procesů vzrostla natolik, že člověk stihne zaplatit za své prohřešky ještě v tomto životě - jak vlastním zdravím, tak zdravím svých dětí.

Splácení svých vin zdravím vlastních dětí vypadá z pohledu člověka nesmyslně, ale na úrovni pole neexistují lidé, nýbrž myšlenky, každý člověk se stává jen sumou jistých programů a mechanismus blokace jednoduše pracuje proti idejím a programům pro svět nebezpečným. Dítě všechny programy rodičů posiluje a zintenzivňuje, proto také vždy platí víc a hůř - i když v posledních pěti letech prudce vzrostla i osobní postižitelnost každého jednotlivého člověka. Příčiny tohoto jevu jsem zatím nedokázal pochopit.

Děti jsou jakýmsi zvětšovacím sklem nedostatků světa dospělých. Leckdo si jistě povšiml, že dítě se v přítomnosti svých rodičů chová podstatně nevázaněji než před cizími lidmi, kdy je naopak klidné a poslušné. Ve většině případů jde o vliv karmického mechanismu. Při styku dítěte s rodiči dochází k posílení a aktivaci jak kladných, tak záporných programů, které rodiče předali jeho poli. V poslední době jsem zjistil, že nejen děti dědí rodičovskou karmu, ale že také rodiče jsou na úrovni pole postihováni za chování a činy svých dětí. Dnes mají myšlenky, slova a chování dítěte vliv na stav pole, a tedy i na ducha, osud a zdraví rodičů již od osmi a půl roku věku dítěte. Před dvěma tisíci lety tento proces začínal až ve 13. až 14. roce dítěte.

Když jsem se začal zabývat studiem a očistou karmy, přestal jsem být nemocný, ale zrodil se jiný problém.

Prudce se posílila energetika a mohutnost mého vlivu na okolí, začalo pro mě být neuvěřitelně obtížné udržet se v rovnováze, protože sebemenší pocit křivdy by automaticky znamenal poškození zdraví a osudu toho člověka, na kterého bych se rozzlobil.

Doufal jsem, že jakmile tenhle problém vyřeším, bude po starostech. Pracoval jsem na sobě tak dlouho, až jsem se zbavil všech pocitů zášti, nenávisti a vůbec negativních emocí, ale objevil se další, ještě horší problém. Teď jsem musel neustále kontrolovat veškeré své okolí, protože jakákoli zanedbatelná rozmrzelost na mě mohla znamenat fyzické nebezpečí pro toho, kdo se na mě rozzlobil.

To mě přivedlo až k pochopení jedné z příčin tragédie naší země. Člověk s čistou nebo uzavřenou karmou je těsně propojen s božským principem, proto se agrese na jeho adresu obrací proti vesmíru.

Když člověk útočí osobně, platí za tento útok sám, ale je-li představitelem společnosti, platí za jeho útok společnost.

Proto se likvidace duchovenstva, řeholnických řádů a boření chrámů a klášterů, k nimž došlo na Leninův příkaz, rovnala útoku na vesmír. Po něčem takovém musel nevyhnutelně následovat výbuch vražd a násilí. Společnost zaplatila za porušení nejvyšších mravních zákonů miliony životů.

Ohlas na chyby společnosti vězí v každém z nás, všechny hříchy a neštěstí společnosti se uchovávají v lidském podvědomí, v jeho karmě.

Ještě jsme nestihli zapomenout píseň "Poslední bitva vzplála, dejme se na pochod"... Tak tedy - energeticky tato píseň obsahuje oblundně mocný program boření budoucností i kosmu.

Často se na mě lidé obracejí s prosbou, abych vyléčil bezděčné pomočování jejich dětí. Vysvětluji, že je to jen vrcholek ledovce. Pomočování je zpravidla důsledkem toho, že matka dítěte v sobě potlačovala lásku a náchylnost k nějakému muži. Pokud to bylo dostatečně intenzivní a trvalo to dlouho, v ženě případně se deformuje struktura pole v oblasti první čakry. Dítě se v takovém případě může dočkat nejen pomočování, ale i problémů a poruch v osobním životě, srdečních chorob a potíží souvisejících s hlavou. Pomočování může být i důsledkem umělého přerušení těhotenství, protože v takovémto případě žena také zabíjí lásku. Maminky, které to netuší, se často obracejí na psychoterapeuta nebo hypnotizéra, ten dítě zbaví konkrétních potíží, jenže program ničení života a lásky zůstává, a protože soustava blokace nesprávného chování je odjištěna, dá se předpokládat, že ve svém životě bude dítě program zkázy lásky realizovat ještě velkoryseji než jeho matka.

Jedna žena se mnohokrát obracela na lékaře s neustálými nářky, jak špatně se cítí, ale žádné vyšetření nepřineslo výsledek - podle názoru lékařů nebyl důvod. Pomoc nepřinesly ani časté výpravy k babkám-zaříkávačkám - velmi silné uřknutí sice zaznamenaly, ale odstranit ho nedokázaly a po kontaktu s touto ženou často samy onemocněly. Prozkoumal jsem důvody a přišel jsem na to, že je to vlastně takové "uřknutí naruby", které se lidovými zaklinadly zapudit nedá.

"Řekl bych, že jste kolegyni v práci usilovně přála něco špatného", vysvětluji té ženě, "a to je ten pravý důvod vašeho stavu. Váš program přání zla jinému se vrátil a silně deformoval vaše pole. Jak se cítí vaše kolegyně?"

"Je na neschopence, ale s dítětem, to je nemocné," odpověděla poctivě.

Prozkoumal jsem tedy pole kolegyně i dítěte a v obou jsem zaznamenal program přání zla. To byl důvod nemoci dítěte, protože dětský organismus je méně odolný než dospělý.

"Zavinila jste nemoc dítěte. Máte také děti?"

"Ano, syna."

Prozkoumal jsem tedy pole syna, našel v něm rovněž značnou deformaci a stejný program přání zla.

Je to typický příklad toho, jak - aniž bychom věděli, co činíme - rozvracíme sebe, své děti i další lidi, s nimiž dnes a denně přicházíme do styku.

Kdysi, když jsem karmickým strukturám teprve začínal přicházet na kloub, se na mě obrátila žena, která si stěžovala, že se špatně cítí a že jí vytrvale bolí hlava.

"Před pěti dny jste přála zlo svému muži - a velmi silně."

"Vyloučeno, mám svého muže moc ráda a přát mu něco zlého prostě neumím."

"Přála jste mu zlo," trvám na svém. "Je tu velmi silné, mohutné přání zla, před pěti dny večer."

"Ale jak mu můžu přát zlo, když se po práci dvě hodiny zdržel a já si o něj naopak dělala velkou starost?"

A já pochopil.

"Co jste cítila?"

"Ale - do hlavy mi pořád lezly nějaké hlouposti."

"Už tomu rozumíte? Když si myslíte, že by se mohlo stát něco špatného, přitahujete neštěstí. A čím reálněji si ty pohromy představujete, tím větší přinášíte škodu."

Dnes, kdy je úroveň bioenergetických projevů tak vysoká, je velice důležitá disciplína našeho vědomí. Jedním ze základních zákonů kosmu je nečinit jinému zlo ani v myšlenkách. V naší době to ovšem nemůže být jen abstraktní princip, musíme tuto zásadu povýšit na způsob vlastní existence. Průzkumy, které každodenně za pomoci senzibilní diagnostiky provádím, vypovídají o tom, že dodržování etických norem je bezpodmínečným předpokladem, jedinou možností přežívání a zároveň tou nejlepší osobní ochranou. Rozhlížíme se a hledáme nebezpečí kolem, jenže největší nebezpečí je uzavřeno v našem nitru a účinkuje neznatelně. Kořenem onoho nebezpečí je nepochopení procesů, které kolem nás probíhají, v nesprávném chování, které nepozorovaně vede až k vnitřnímu rozpadu člověka. Katastrofy a hrůzy, s nimiž se neustále potýkáme, jsou důsledkem naší duchovní nedokonalosti. Úsilí zaměřené na boj se stíny, s důsledky, nemůže odstranit hlavní příčinu - duchovní rozpad, k němuž dnes dochází a s nímž naše současná neštěstí jen málokdo spojuje.

Následující případ otevřel v mých výzkumech novou, zatím neznámou stránku. Zavolala mi jedna žena a uvedla, že ji pronásledují problémy, související s čímsi podivným, s jakýmsi nepochopitelnými jevy. Každý, kdo se pokusil jí pomoci, se sám dočkal nepříjemností, neštěstí nebo onemocněl. Žena měla známého, který se věnoval bioenergetice a začal s ní pracovat. Pociťovala neustálý, dosti značný tlak na psychiku. Obrátila se i na babku-jasnovidku, ale taji jen prohlédla a řekla: "Já ti, děvenko, sotva pomůžu." Na jediný den ji potíže zbavila, ale pak všechno propuklo znovu. V této fázi jsem k léčbě přistoupil já. Zlepšení celkového stavu se dostavilo poměrně rychle, vedlejší vlivy na ženu přestaly působit, ale já sám si najednou uvědomil, že onemocnělo nápadně mnoho mých vlastních příbuzných, přičemž symptomy choroby byly tytéž: celková slabost a bolesti v kloubech. Začal jsem se pít po příčinách a zjistil jsem, že viníkem je člověk, který přinášel potíže i mé pacientce. Protože se bioenergetice věnuji už poměrně dlouho, když přišel útok na mé příbuzné i na mě osobně, bylo tu najednou přání užít postupů, jimž říkáme magické, a zastavit útočníka tímto způsobem. Ocítl jsem se před problémem volby, jakou cestou se vydat. Nebylo pro mě jednoduché odmítnout násilné metody, tím spíš, že mnohaletá praxe v oblasti bioenergetiky a studium esoterické literatury mi poskytovaly velký výběr možných kroků tohoto druhu. Pokusil jsem se však najít způsob, jak neudeřit, způsob, který by tomu člověku neublížil, ale naopak pomohl.

Když jste vystaveni energetickému ataku, důvodem může být osobní vina nebo vina vašich předků. Když však odpovíme energetickým úderem, vznikne řetězová reakce, protože úder je hrubým porušením zákona, po němž následuje další trest.

Lze člověka zachránit? Senzibilní testování ukázalo, že člověk, který působil na ženu, navíc nebyl nositelem své viny. Hlavní příčina toho, co se s ní dělo, spočívala v její karmě. Babička té ženy v mládí milovala jednoho muže, ale nechtěla s ním mít dítě a nechala si ho vzít. Vražda lásky a dítěte vedla k tomu, že její dcera, vnučka a další potomci museli pykat za ni. Přičemž pykat v těch

nejroztodivnějších podobách - nemocemi těla, znetvořeným osudem, porušenou psychikou. Tím, že jsem se dobrovolně vzdal odvetného energetického úderu, jsem zvítězil sám nad sebou, protože i v této komplikované situaci, kdy jsem měl sto chutí rázně reagovat, jsem po ničem takovém nesáhl a dokázal se opanovat. Bylo to vítězství, po němž jsem jednou provždy pochopil, že již nikdy nebudu mít právo jednat podle zásady "oko za oko, zub za zub". Když jsem principy systému autoregulace pole prostudoval později, pochopil jsem, k čemu může vést využití zdánlivě legitimních metod násilí na úrovni pole.

Občanské zákony se zákony kosmu v mnoha ohledech nekorespondují. Když mě někdo udeří pěstí a já mu ránu právem oplatím, ještě to neznamená, že lze totéž učinit energeticky. To jsou dvě zcela odlišné úrovně. Při odvetném úderu pěstí utrpí jen jeden člověk - útočník. Případná energetická odvěta by postihla celý rod, protože na úrovni pole je člověk propojen se všemi svými příbuznými a dětmi. A odpovědí je zpětný trest pro agresora a jeho rod.

Musel jsem si zvyknout na představu, že zvýšení mohutnosti našeho energetického vlivu od nás vyžaduje zvýšenou pozornost vůči vlastním činům, emocím a myšlenkám: v této situaci již nesmíte říct ani jednu kategorickou frázi bez rozmyslu, protože už to je energetická akce. Pochopil jsem, proč Bible mluví o pokoře a smíření - na mysli má především zkrocení vlastních energetických možností.

Ale proč tedy mágové a čarodějové mohou využívat různých forem vlivu, ty vyloženě násilné nevyjímaje? Když jsem o tom přemýšlel, dospěl jsem k názoru, že tihle lidé nikdy nevidí celek, ale jen jeho úzkou výseč, takže léčí nejnižší vrstvy pole a těla. Tím však jen přesouvají anomálie z části na celek, čímž ovšem nemoc vlastně jen odloží. Na rozdíl od svatých, kteří se svou mimořádně vysokou etikou povznášeli k nahlížení skutečných příčin a souvislostí zákonů života a viděli celek, mágové a čarodějové pracují v jakémsi výklenku vyhrazeném právě jen pro ně a pro jejich omezenou "specializací".

Hlavní však je, že magii se vždy musejí věnovat lidé s dobrými schopnostmi a dostatečně čistou karmou, protože deformace, k nimž dochází při využívání magických metod, se hromadí a jejich vlivu budou vystaveni potomci těch, na nichž byly uplatněny magické praktiky.

Testoval jsem jediný úkon tohoto druhu - co se děje, když čaroděj nebo psychotronik odebírá z nemocného negativní energii. Metod se pro tento účel využívá velice mnoho: energie se někam přenáší - do vody, do rostlin, do voskových figurek, na domácí zvířata, na rotu urostlých zdravých vojáků, do zemského středu, do kosmu - nebo se nejrůznějšími způsoby spaluje. Na úrovni pole tato energie s nábojem agresivity vstupuje do pole, do něhož byla přesunuta, deformuje ho a automaticky se vrací do pole "léčitele" a jeho nejbližších.

Proto jakákoli léčebná metoda, která nevychází z duchovního rozvoje člověka, vede k jeho degradaci. Odstranění jistých symptomů ještě neznamená, že léčba byla úspěšná.

Nedávno se na mě obrátila jedna žena:

"Před třemi měsíci jste léčil jedné moje známé nádor a on se opravdu ztratil. Neuměla jsem si představit, že prostá prosba o odpuštění může něco takového vyléčit!"

"Pro mě na tom není nic překvapivého," odpověděl jsem jí. "Metodu neustále zdokonaluji a dnes už se nezlepšují jen funkce jednotlivých orgánů mých pacientů, ale často mizí i organické disproporce.

Na čem je vlastně závislý výsledek mé léčby? Především na správném pochopení a vnitřním zvládnutí příčin nemoci, na mém duchovním a fyzickém stavu v okamžiku terapeutického vlivu, na stavu karmy nemocného a stupni vědomí vin, jichž se dopustil.

Když jsem s léčitelskou praxí začínal, žil jsem jako ostatní: jedl jsem maso, pil vodku, často jsem se vztekal - a přitom jsem lidi léčil bezkontaktními masážemi. Když jsem viděl výsledky takto konané práce, velmi podstatně jsem změnil jak své chování, tak životní styl. Den před ordinací téměř nejím a o návštěvním dnu se jídla nedotknu vůbec.

Ve své vášni pro diagnostiku a vypracovávání nových metod někdy zapomínám na možná nebezpečí. Jenže při práci na jemných úrovních pole je nepřetržitá opatrnost zcela nezbytná.

Před časem mě jeden známý poprosil, abych vyslechl jeho přítelkyni. Měl jsem asi čtyřicet minut volného času, a tak jsem souhlasil. Vstoupila krásná, elegantní a velmi sebejistá žena, posadila se a zvědavě si mě začala prohlížet. Problémů měla nepočítaně. Příčinou počínajících nemocí byl nezvladatelný egoismus a přílišné bažení po hmotných statcích. Léčit takové lidi je nesmírně těžké, protože se přede mnou sami uzavírají do nevíry a skepse. Snažím se vysvětlit příčiny potíží, ale ta žena mění naše setkání v diskusi. Já ji však v každém případě musím přesvědčit, a takovéto těžké případy mi pomáhají nalézat nové argumenty a způsoby vysvětlení příčin lidských neduhů.

"Když živá buňka vsřebává vše ve svém okolí sama," Vysvětluji té ženě, "nějaký čas je jí dobře. Ale pak její jednání ničí organismus a s ním hyne i naše buňka. Do jisté úrovně je egoismus součástí normy, ale člověk, který přemýšlí jen o sobě, se pokouší zabít Boha a vesmír. To přirozeně dlouho trvat nemůže. Program zničení vesmíru od něj musí být dříve či později oddělen hrází nemocí, úrazů a jiných pohrom."

"Takže vy mi navrhuje, abych uvěřila v Boha?"

"Víra v Boha je vaší soukromou záležitostí. Já jen popisuji důvody vaší choroby. V Boha věřit nemusíte, ale jste povinna milovat vesmír a jeho duši. Egoismus a bezuzdné bažení po materiálních požitcích zabíjejí náš hlavní cit - lásku. Vy ve svém poli nosíte program zničení vesmíru a nejsmutnější na tom všem je, že ho nehodláte zastavit."

Přichází další slovní souboj. Nemám dost argumentů, abych tu ženu přesvědčil, pouštím se však do toho, čemu říkáme očišťování karmy. Pole se vyčistilo, ale ve mně není ani stín uspokojení, naopak vzniká takový nepříjemný pocit.

Žena to všechno vnímá jen jako kratochvíli:

"Tak vy říkáte, že člověk se nemá zabývat jen materiálními problémy... Ale co si počít, když nás k tomu život nutí?"

"Měl jsem plno možností vydělat si spousty peněz, ale musel bych tomu obětovat své výzkumy. Dnes je mi čtyřicet let, žiju se čtyřčlennou rodinou na čtrnácti čtverečních metrech ve společném bytě... Zato jsem si uchoval možnost vám pomoci. A nejen vám, ale i sobě. Když stojí hmotný prospěch výš než duchovní potřeby, je to okamžitý požitek, za nějž platíme duchovní smrtí. Představte si, že sedíte v restauraci, všechno kolem hoří, ale vy klidně dojídáte svůj oblíbený pokrm."

Pro leckoho je dnes opravdu to, co leží na talíři, důležitější než to, co se odehrává kolem nás.

"To chcete říct, že takhle léčíte všechny?"

"Ano, především snahou naučit chápat. A musím vám říct, že ač se to zdá snadné, je to velice nebezpečné počínání."

"Pro vás, nebo pro mě?" "Především pro mě."

"Jak tomu mám rozumět?"

"Podívejte se. Program zničení vesmíru vykazoval ve vašem případě hodnotu 550 jednotek, nemoc 350. Teď se nemoc dostala na nulu, ale program ničení vesmíru je na 350. To znamená, že jsem vyléčil vaše tělo, a ne ducha, čímž jsem porušil svou hlavní zásadu - léčit skrze schopnost naučit chápat."

Vykresluji svůj vlastní stav před setkáním s touto ženou a po něm. Na úrovni pole mi úplně zčernala jedna plíce, játra a spodní část břicha.

"Jsem nucen platit za to, že jsem nedokázal vysvětlit vám příčinu vaší nemoci."

"A co teď uděláte?"

"Vynasnažím se najít způsob, jak vás přesvědčit. Když najdu důvod, proč jsem vás nepřesvědčil, uzdravím se, když ne, budu pykat."

A v tomto okamžiku si uvědomuji chybu, jíž jsem se v debatě s tou ženou dopustil.

"Měl jsem vám poskytnout ú9lné informace o vašem zdravotním stavu, ale bylo mi vás líto. Říkal jsem vám, že pokud nebude obnovena harmonie, mohly by se objevit jiné choroby?"

"Ano."

"A víte, že vám začíná rakovina dělohy?"

"Cítila jsem to odjakživa a už jsem se s tím smířila. Jsem připravena klidně zemřít."

"Vaše hrdinská smrt ale nic nezrnění. Program rozpadu vesmíru přenecháte ve svých dětech. Vy byste neměla přemýšlet o důstojné smrti, ale o záchraně ducha vašich dětí."

Nějakou dobu oba mlčíme a já vidím, že deformované karmické struktury ženy se přece jen vyrovnaly. Její aura - až doposud téměř překrytá velkou černou skvrnou. - se začala vyplňovat jasným mihotavým světlem.

Ted' byl program zkázy vesmíru na nule a nemoc taky na nule. A mé plíce i játra byly rovněž čisté.

Ženě nic neříkám, ale vidím, že rakovinový nález z jejího pole vymizel. Musí vědět, že láskou k vesmíru a Bohu a odmítnutím odporu vůči okolnímu světu sama sebe zachraňuje před jakoukoli těžkou chorobou.

Do mé ordinace přišla jedna žena a se slzami v očích mi vyprávěla tento příběh:

"Rozvedla jsem se s manželem... Žili jsme velmi nedobře, cítila jsem, že má na mě jakýsi negativní vliv, poznamenávalo to mou psychiku. Přestože mám tři děti, po rozvodu se mi zejména po psychické stránce žilo mnohem snáz, dokonce jsem si začala zpívat. Půl roku jsme se vůbec neviděli, ale přednedávnem se zase objevil. Hned jsem se začala cítit hůř, dcera je hysterická, syn se začal pomočovat a druhé dcerce se taky nevede dobře. Může to nějak souviset s jeho příchodem?"

V tomhle případě nebylo ani třeba nic testovat a vyšetřovat.

"Na tom, že se celá vaše rodina najednou cítí tak špatně, není nic překvapivého. Váš manžel je vampýr a připravuje děti o energii, boří jejich osud, zdraví, má neblahý vliv na jejich povahy a své negativní programy vtěluje do struktur pole vašich dětí. Takový mohutný odběr energie vlastních dětí svědčí o tom, že jeho karma je velmi negativní. Soudě podle energetiky se téměř zcela oddělil od vesmíru, od lásky, je v něm velká vnitřní agrese, egoismus, rozklad duše - proto musí být vampýr. Je to klasický příklad. Vampyrismus přichází jak z otcovy, tak z matčiny strany vašeho muže. To, co se stalo dětem, se dá napravit velmi rychle, ale bude lepší, když se v budoucnu s otcem již nikdy nesetkají."

Má analýza ukazuje, že vampyrismus je velmi těžká nemoc, protože rozkládá duši napadeného člověka a přenáší se i na potomky. Její následky se neprojevují hned, někdy rozpad pokračuje i po několik generací.

Základem vampyrismu je nesprávné nazírání světa. Jedna mladá dívka se mě zeptala, zda si z energetického hlediska počíná správně, když si představuje bleděmodrý plamen, který do ní vstupuje. Prosím ji, aby mi to předvedla, a sleduji její karmické struktury v akci. Je mi jasné, že jde o porušení zákonů. Jakýkoli úmyslný zábor energie - z přírody, z vesmíru, ze slunce - je neklamným důkazem, že člověk nemá dostatek vlastních sil a že ji musí odněkud doplňovat. A to je základní předpoklad vampyrismu. Hlavní chybou tohoto zaměření je, že člověk energii s duchovností nespojuje, ale naopak je rozděljuje. Když zakoušíme lásku k vesmíru, získáváme zároveň obrovské množství energie. Je třeba orientovat se na nejvyšší úroveň energetiky - na duchovnost, ušlechtilost, lásku: abychom dostávali dost energie, musíme žít těmito pojmy. Jakmile o energii začneme uvažovat abstraktně a oddělujeme tento pojem od fenoménu jako duchovnost a etika, odsuzujeme tím vlastní duchovní struktury k živoření a naplňujeme energii jen naše fyzické tělo. Člověk musí vědět, že energie, již získává skrze nejvyšší city, léčí jeho tělo, osud i duši. Mechanický přístup a výlučná orientace na hrubou energii vedou k tomu, že dochází k deformaci jemných duchovních struktur a že spotřební přístup v jakékoli formě vede k degradaci.

Vzpomínám si na ještě jeden případ. Jeden mladý člověk se naučil získávat energii z kosmu, praktikoval to několikrát denně a nakonec začal vysávat i svého učitele. Výsledek byl smutný - došlo k deformaci jeho vlastních duchovních struktur. Napadlo mě udělat si malý test -jaký asi mělo vliv stejné duchovní cvičení na člověka před 2000 lety. Test hovořil o velmi vysokých parametrech. Což znamená, že dřív tato technika fungovala skvěle, ale stejně jako nelze dvakrát vstoupit do stejné řeky, nemůžeme donekonečna opakovat staré techniky. Často zapomínáme, že se změnil nejen člověk, ale i okolní svět. Fyzické metody zdokonalování jsou dnes neúčinné, je třeba orientovat se výhradně na duchovní obrodu. Čas je kategorie nelineární, a jestliže se natolik změnila dynamika všech procesů, znamená to, že se musí změnit i energetická struktura světa, v němž žijeme. Jenže my se většinou chováme tak, jako by se v tom světě nic nedělo a pokoušíme se vycházet ze starých znalostí a starých metodik.

Čím hlouběji jsem pronikal do možností testovací metody, tím zřetelněji jsem si uvědomoval její komplikovanost. Zjistil jsem, že dát dohromady skupinu lidí a naučit jí pracovat nepůjde tak hladce, jak se mi zdálo na počátku. Tato metoda je natolik provázána s potřebou mravnosti, etiky a duchovnosti a nakládá na bedra člověka takové nároky a taková omezení, že jen málokdo je s to tyto požadavky unést.

Pokud v době při kontaktu s karmickými strukturami člověka odhalím poruchy podobné těm, které se u pacienta chystám odstranit, musím je nejdřív vymýt sám u sebe. Proto před každou terapií nejdřív kontroluji, mám-li právo léčit, a pokud ne, nejdřív modlitbou vyčistím a uzavřu svou vlastní karmu. Po několika měsících léčení musím nezbytně provádět hlubokou očistu spojenou s půstem. Ale ani to by nestačilo. Ukazuje se, že pokud chce léčitel efektivně léčit a nepřinášet škodu ani sobě, ani pacientům, musí vždy pracovat se zablokovanou karmou, což nikdo z početné armády současných léčitelů neumí. Psychotronickým diplomem karmu neuzavřete, je třeba neustále očišťovat a upevňovat vlastního ducha, odpojit se od všeho, co člověka "uzemňuje". To potřebuje nejen každý léčitel, ale úplně každý člověk na světě - obzvláště v poslední době.

Ráno byla u mě v ordinaci jedna žena a hned příští den se jí přitížilo - zvedal se jí žaludek a bolela ji hlava.

"Nezlobila jste se včera večer na manžela - tak kolem sedmé?"

"Máte pravdu. On včera havaroval s naším autem. Zachovala jsem se celkem klidně, ale večer jsem mu to všechno řekla."

Při karmické diagnostice a léčbě dochází k mimořádně silnému vlivu. Dokud se pole za určitý čas nestabilizuje a nenastane stav rovnováhy, léčený se kategoricky musí vystříhat jakýchkoli záporných emocí. V okamžiku kontaktu s božstvím se obnovuje harmonie struktur pole a jakákoli negativní emoce přináší značné disproporce. Oslovení Boha - to není kousek sladkého koláče, který nám vždy a za každých okolností musí přinášet libost, nýbrž velice složitý a odpovědný, především však nezbytný proces.

Rád bych vyprávěl jeden zajímavý příběh, který má k současné situaci ve světě zcela bezprostřední vztah.

"Vždy ve mně žilo silné puzení k božskému principu, a jakmile jsem se od této své zásady vzdaloval, vždy nastávaly velké nepříjemnosti: dvakrát jsem dokonce div nezemřel," slyším líčení jednoho svého pacienta. "Souvislost mezi opouštěním božského principu a trestem byla natolik zjevná, že pouhou shodou okolností se to nikterak vysvětlit nedalo. Chápal jsem, že to mě trestá Bůh."

"Máš pravdu, ale mohu ti poskytnout podrobnější vysvětlení systému těchto trestů a důvodů tvých nepříjemností," navrhuji svému společníkovi a pokračuji:

"Kdosi řekl, že hodiny vynalezl člověk, ale to ještě neznamená, že sám sedí v každém hodinovém stroji. Vesmír stvořil Bůh a sám ho také kontroluje, ale to ještě neznamená, že každý

trest na nás sesílá právě on. Existuje skvělý mechanismus autoregulace pole. To, co lidé tak často řadí do kategorie mystiky, lze ve skutečnosti vždy analyzovat.

Ty sám jsi byl třetím a neplánovaným dítětem v rodině, proto do tebe tvoji rodiče nevědomky vtiskli silný program zkázy. Od dětství jsi měl nižší odolnost a byl jsi často nemocný. Sám ses do těchto podmínek narodil proto, že v předešlých životech ses odříkal lásky k dětem, takže pokud jde o energetiku a karmické struktury, velké vyhlídky už jen na prosté přežití jsi neměl. Zachránit tě mohla jedině velmi soustředěná orientace na božský princip a ušlechtilé city. Tvé podvědomí to vždy vědělo a vedlo tě správným směrem, jenže vědomí fungovalo podle jiného programu. Jakmile ses spásného směřování zříkal, okamžitě bujely struktury neblahého osudu a ty ses ocital na hranici smrti. A proč jsi nezahynul? Začínal ses zříkat Boha a duchovnosti jen ve vědomí, proto tě div nezabili ve rvačce a div jsi nezahynul při dopravní nehodě. Což svědčí o tom, že program zříkání se Boha nepronikl do podvědomí, tedy že se struktury osudu nerozpadly definitivně. Kdyby se odpadlická orientace dále upevnila, přestěhovala by se i do podvědomí. Pak by začala blokáce rozpadu - buď nevyléčitelnou nemocí, nebo těžkým úrazem s následnými fyzickými útrapami."

Proč by smrt měla být těžká? Protože duchovní a fyzická muka očisťují podvědomí.

A jak k tomu dochází? Jediný způsob, jak přetrpět muka, je povznést se duchem nad ně, přenést těžiště života z trápícího se těla na ducha. K tomuto přirozenému procesu dochází automaticky. Trápící se člověk se stává bytostí mnohem duchovnějším.

Na základě výzkumu mechanismů sdílení informací pole mohu říct, že celé lidstvo je dnes ve stavu podobném právě popsanému, a ve vztahu k lidstvu dochází v těchto chvílích ke spuštění analogického mechanismu.

Zkoumal jsem i karmu lidstva (i když, přiznám se, takovýto vpád je velmi nebezpečný). Hlavním porušením zákonů, jehož se lidstvo dopouští, je zřeknutí se božského principu a směřování k vypjatému pragmatismu, které pozorujeme už od 10. století. Toto porušení pole je dnes přítomno v polí každého člověka žijícího na naší Zemi.

Karma naší "socialistické" společnosti kromě toho obsahuje ještě několik negativních programů - program zničení lidí, mužů a žen, který byl pro silné puzení ke hmotným statkům spuštěn v letech 1929 až 1937; program nenávisti vůči lidem spuštěný již koncem minulého století; a konečně program zničení otce, bratra a syna - také pro puzení k materiálním požitkům. Proto je život v naší zemi tak komplikovaný. Pokud nenahlédneme a neuvědomíme si podstatu těchto programů a nedokážeme je potlačit, budeme si v naší zemi donekonečna dělit továrny a závody, dokud si tyto programy neodžijeme v mukách a utrpení. A tady je cesta, jíž jsem prošel od studia magie a zaříkávačství skrze medicínu a etiku až k filosofií dnešního světa.

V základě existence vesmíru leží informační procesy. "Na počátku bylo Slovo."

To, čemu dnes říkáme vesmír, mohlo z mého hlediska vzniknout jako důsledek vyčlenění dvou složek z jednotného počátku, který tu existoval vždy a kterému říkáme Bůh: jedna z těch složek je hmota a druhou tvoří informační pole. V každé z nich je její protiva přítomna v nezjeveném stavu. Podmínkou existence těchto protikladů je jejich vzájemná nepřetržitá proměna jednoho v druhý. Pole se snaží stát se hmotou a hmota zase polem.

Nahromadění energetických interakcí v hmotě je projevem procesu přechodu materiální složky ve složku informační. Obrácený proces může probíhat jako zvýšení hustoty hmoty, zvýšení její váhy nebo vznik její složitější organizace.

Pokud se podíváme na sluneční soustavu, pak smyslem její existence je vytvoření ještě složitějších prvků ve Slunci, vytvoření složitých informačních kontaktů na účet vzniku nových planet, na nichž vzniknou komplikované informační struktury organického původu - jako nový stupeň informační hustoty. Smyslem existence jakéhokoli hvězdného systému je, aby v něm vznikl život. To, čemu říkáme duch, se nalézá jak nad informačním polem, tak nad hmotou.

Jakmile hmota dosáhne jisté hustoty, mění se v informaci. Singularita (stav hmoty zkoncentrované kdysi v jediném bodě) je vesmír. Jemné úrovně pole jsou naopak charakterizovány

absenci hmoty, času a prostoru, což je bod. Bod se snaží proměnit v nekonečno a nekonečno usiluje stát se bodem. V každém bodě pole vesmíru je nezjevená informace o celém vesmíru -jinak řečeno: bod je nezjevené nekonečno a nekonečno je nezjevený bod. Existují dvě teorie původu hvězd. Podle té první - Kantovy-Laplaceovy - se objevily jako sraženiny mezihvězdné hmoty. Druhá, jejímž autorem je akademik Ambarcumjan, se přiklání k názoru, že hvězdy vznikly z černých děr. Nestabilní chování mladých hvězd, mohutné explozivní procesy, které se v nich odehrávají, z hlediska autora této druhé teorie vypovídají o zbytcích proto hmoty v jejich nitru. Ve světle právě vyložené koncepce v souvislosti s mými vlastními výzkumy lze vznik hvězdy chápat jako dialektický proces přechodu informace ve hmotu, výsledek "oplodnění" mezihvězdné hmoty informačním blokem, který se v materiální podobě projevuje jako černá díra. Vznik hvězd je výsledek interakce dvou principů - vesmíru zjevného a nezjevného. Procesy, k nimž dochází v nitru hvězd a uvnitř živého organismu, jsou identické. Jsou to procesy přechodu energie ve hmotu a naopak. Rozvoj vesmíru - to je rozpad hmoty na úrovni fyzické, hmotné, posílení jednoty na úrovni informačního pole, diferenciaci a stále větší mnohotvárnost na úrovni fyzické a stále vyšší a dokonalejší jednota na úrovni pole. V určité etapě rozdíl mezi komponentem fyzickým a komponentem pole mizejí a my jsme svědky nové etapy vývoje.

Je tu tedy protimluv. Vesmír zůstává na jemné úrovni pole bodem, ale zároveň se rozpíná a vytváří novou hmotu, čas a prostor. Vývoj probíhá kyvadlovitě - orientace se mění směrem od informační jednoty k fyzickému dělení.

Jakýkoli objekt ve vesmíru lze považovat za proces, ale zároveň je každý proces také objektem. V každém procesu a objektu probíhají kyvadlové procesy od informační jednoty k fyzické diferenciaci. Fyzická diferenciaci musí přesně odpovídat duchovní jednotě. Podmínkou vývoje těchto dvou protív je přítomnost třetího aspektu, který zajišťuje nezjevnou přítomnost jedné protivy ve druhé. Roli tohoto aspektu plní energie, která je oním prostředníkem, určujícím vývoj vesmíru.

Informace, energie a hmota pak tvoří jeden celek. Vědomí něčeho takového je tu již dávno, například pojem Svaté trojice v křesťanství (Bůh Otec, Bůh Syn, Bůh Duch svatý).

Jakýkoli objekt ve svém vývoji opakuje vývojový cyklus vesmíru. Přestože v jemné rovině pole zůstává dokonale jednotný, v poloze fyzické se diferencuje. Diferenciaci na fyzické úrovni ovšem vyžaduje předběžný proces v poloze duchovní, který zaručuje zvýšenou pevnost při fyzickém rozdělení. Duchovní poloha je zcela evidentně prvotní. Zákon jednoty a sváru protikladů vypadá takto: existující nic ze sebe vyvrhuje svůj protiklad, aby se pak proměnilo v něco zcela jiného.

Ted' přejdeme k otázce původu života. Jak se bude diferencovat fyzický svět, musejí narůstat tendence k posilování jednoty na úrovni pole od těch nejjemnějších vrstev k hrubějším. Míra jednoty se projevuje i na těch úrovních, kde se dřív neprojevovala.

S narůstáním nestejnorodosti se míra jednoty v omezené části prostoru zvyšuje natolik, že objekt se z vesmíru vyděluje, vyčleňuje se z něj. Jeho uvedení do stavu jednoty s okolím by znamenalo jeho zánik. Hustota informací se zvyšuje natolik, že vzniká konflikt mezi objektem a okolním světem. Život je strategická jednota objektu s vesmírem skrze jeho taktické odmítání. Můžeme dokonce říct, že život ve vesmíru se projevil zároveň v celém jeho těle a je jednotným organismem, který pokračuje v další diferenciaci za podmínek nepřetržitého kontaktu a interakcí všech jeho komponent. Další rozvoj tohoto procesu a fyzická mnohost jsou možné jedině v podmínkách základní orientace na prvotní informační procesy jednoty. Hmota, čas a prostor jsou vnější formou, informace a duch pak obsahem. Obsah je realizován formou, forma rozvíjí obsah.

Základem života každého objektu ve vesmíru je kyvadlový pohyb, oscilační střídání informačních a fyzických procesů. Nu a protože lidský život je mikroskopickým odrazem života vesmíru, procesy proměny informace ve hmotu probíhají mnohem rychleji. Živý objekt se liší stupněm jednoty a rychlostí přechodu informace ve hmotu. Je pravděpodobné, že růst jednoty a rychlosti vzájemného přechodu jednoho ve druhé jsou smyslem vývoje živého objektu.

Čím vyšší je stupeň vnitřní jednoty, hustota informací, tím výrazněji se organismus vyčleňuje z okolního světa. Proces fyzického vyčleňování z okolního prostředí je možný jedině za předpokladu rostoucí jednoty s kosmem. Proces sblížení s vesmírem je to, čemu říkáme kultura, procesu osamostatňování se říká civilizace. Z kultury se rodí civilizace. Civilizace kulturu nejdříve odhazuje, a pak, ve snaze nezahynout, se k ní vrací jako marnotratný syn, aby tento proces opakovala na vyšší úrovni a s větším rozkvyem. Pokud k návratu ke kultuře nedochází na patřičné úrovni, vede to k zániku civilizace: Odmítání tendence k jednotě, a emoce, která ji realizuje ve vesmíru - lásky -, vede k zániku civilizace.

Často se soudívá, že podstatou zákona jednoty a boje protikladů je jejich smíření, bez vzájemného potření. Hlavní podmínkou smíru protiv je rychlost jejich vzájemného přechodu jedné v druhou. Hlavní odlišností živé hmoty od neživé je rychlost přechodu protiv ve svůj opak, což znamená, že cílem života je posílení zjevnosti ducha ve hmotě na úkor zvýšení rychlosti tohoto přechodu.

Vzpomeňme si na kyvadlo. Při jisté frekvenci výkyvů existují dva vzájemně se vylučující stavy - výkyvy kyvadla od středu na levou a na pravou stranu. Tyto protikladné stavy mohou existovat, aniž by jeden druhý potíraly, jen proto, že jsou pravidelně rozesety v čase. Pokus sloučit je dejme tomu do rozmezí jedné vteřiny při například pětivteřinové frekvenci je zastavením pohybu, zastavením rozvoje. A teď si představme, že rychlost výkyvů se zrychlila na několik za vteřinu. To znamená, že musí dojít ke sloučení dvou protikladných stavů, aniž by se navzájem potřely.

Život na Zemi se objevil jako způsob uchování úrovně její jednoty se Sluncem, které ze sebe oddělilo planety, tedy snížilo stupeň vlastní fyzické jednoty a zvýšilo jednotu informační, aby tak kompenzovalo fyzické dělení. V univerzálnější poloze tedy k žádnému dělení nedošlo. Každý vesmírný objekt se snaží vytrhnout ze sebe cosi antipodického na fyzické úrovni a posílit jednotu na úrovni informační, aby se tak rozvíjel systém. Matka, která porodí dítě, či hvězda, z níž se zrodí planety, činí jedno a totéž. Fyzické oddělení musí být kompenzováno duchovní jednotou. Život na Zemi je jen potvrzením procesu realizace jednoty nové planety a Slunce. Sluneční soustava na jedné straně směřuje k maximální fyzické diferenciaci a na straně druhé k informační jednotě. Život, který se zrodil na Zemi, se vyvíjí podle stejných zákonů. Na fyzické úrovni dochází ke vzniku nových druhů, zvyšuje se mnohotvárnost forem a v rovině pole se posiluje míra jednoty. Život na Zemi nejen vznikl jako jediný organismus, a k i nadále jako jediný organismus existuje a sám sebe řídí soustavou autoregulace, která se realizuje na informačně energetické úrovni. Cílem této soustavy je podpora souladu chování části se zájmy celku. Čím vyšší jsou energetické možnosti jednoho článku, tím víc se musí orientovat na centrum. Pokud se kontakt s centrem opožďuje a autonomie článků se zvyšuje, soustava může zaniknout. Proto je nezbytné vyřazování všech článků, které porušují jednotu soustavy.

Chování objektu musí odpovídat informačním strukturám celého organismu. Pokud je fyzické, emocionální a informační chování objektu v rozporu s programem uloženým v informačním poli soustavy, pole soustavy útočí na pole objektu. Pole objektu se deformuje a ukládá se do něj program zničení, tedy návratu do původního stavu. Takovým objektem se může stát jak jednotlivý organismus, tak i skupina organismů, které porušují zákony jednoty. Chceme-li hovořit v lékařských pojmech, pak tedy zdravím ducha je určováno zdraví těla.

Informační pole je ve vztahu k tělu prvotní a určuje jeho osud, charakter i Fyzický stav. Z čehož plyne, že hlavním předpokladem fyzického zdraví je znalost a respektování informačního pole vesmíru, zákonů jednoty, duchovnosti a lásky.

Dnes rychlost všech procesů natolik vzrostla, že vyžaduje okamžité zvýšení schopnosti fyzické adaptace. Biogenosféra se rovněž prudce proměňuje.

Protože informační procesy ve vesmíru jsou ve vztahu k fyzikálnímu prvotní, pak otázky fyzické adaptace souvisejí především s vlivem na informační a duchovní struktury člověka. Tím se také

vysvětluje všeobecný zájem o magii, okultismus, jógu a různé náboženské proudy. Lidé nadšeně vítají každého novodobého spasitele či gurua, který jim slibuje spásu a novou pravdu. Každý očekává hotové řešení a zapomíná přitom, že neodmyslitelným předpokladem zrodu je těžká a mučivá práce, jejíž podstata je lidstvu dávno známa: je to snaha pochopit okolní svět, prozkoumat jeho zákonitosti a chovat se podle nich.

Energetická úroveň lidí se v posledních letech prudce zvýšila. To, co nedávno spotřebovalo léta úporné práce, je dnes dosažitelné během několika měsíců. Možnosti člověka se rozrostly tak, jako se mění možnosti cyklisty usedajícího za řídicí páku letadla. Jenže protože psychologicky člověk nedorostl na úroveň letce, ale zůstal cyklistou, je pro něj těžké správně těchto možností využít.

Psychologické úrovně obyčejného člověka a člověka, který získal přístup k možnostem zvýšeného energetického vlivu na živé i neživé objekty, je třeba rozlišovat ještě důsledněji.

Mé výzkumy ukazují, že dnes se živé a neživé přírodě dá uškodit nejen fyzickým vlivem nebo silnými emocemi, ale dokonce i neopatrnou myšlenkou. Důsledky negativního vlivu vzrůstají při zvýšených energetických možnostech člověka geometrickou řadou. Informační a energetický vliv na živé i neživé objekty může být velmi nebezpečný. Agrese vůči jedinému člověku je programem ničení všech jeho příbuzných a dětí. Protože však pracuje mechanismus autoregulace pole, negativnímu vlivu svých činů je vystaven sám útočící a jeho příbuzenstvo. Psychologická příprava lidstva ostře zaostává za jeho energetickými možnostmi - lze říci, že lidstvo v současné chvíli je v režimu sebezničení. Plody tohoto stavu vidíme na každém kroku.

V čem ale tkví příčina tak tragického nesouladu současné psychologie člověka s realitami světa, který ho obklopuje? Psychologie příslušníka moderní západní civilizace, a k té dnes patří většina obyvatelstva světa, je psychologii pragmatismu. Základní akcent tu není činěn na hromadění informací, a k na jejich realizaci. To znamená, že nerezultativní, "neziskový" proces poznávání světa, vytváření nových pojmových a etických struktur není součástí obecného cíle. Před obtížným a zdlouhavým procesem duchovního uchopení se dává přednost co nejlépe užitkovatelným hotovým receptům. Pokud bychom analyzovali vývoj jakéhokoli náboženství či magického učení, vždy narazíme na tyto základní etapy:

- uchopení a postižení světa v daném okamžiku, jehož podstatou je odmítání okolí a vlastní závislosti na něm, odmítání interakce s tímto okolím;

- odhalení zákonů vývoje světa a vytvoření takové soustavy chování, která by těmto zákonům odpovídala;

- praktické postupné uplatňování vědomostí získaných dříve.

Před časem se tento proces vyvíjel po staletí a tisíciletí, proto ho lidé zpravidla nikdy nemohli pochopit a spatřit vcelku a podobali se hrdinovi podobenství o slepém, který ohmatává slona a snaží se uhodnout, co by to tak mohlo být. Dnes má lidstvo možnost spatřit tento proces v celé jeho jednotě.

Dnes v duchovní sféře převládá proces rozdělení. Existují směry, orientované jen na první stupeň, na hromadění informací. Je to cesta odstupu od reality, odmítání civilizace jako takové, odmítání dvou následujících stupňů. Tuto cestu vyznávají například vyznavači Kršnovi. Druhý proud se zaměřuje na návrat k zásadám etiky, ke správnému chování, a sem patří různé náboženské směry a školy. Třetí proud je zaměřen na využívání praktických výsledků, kdežto hlubším poznáním a etickou stránkou věci opovrhuje. To je magie, čarodějnictví.

Zajímavou transformací prošla psychotronická praxe. Tento proud, který začínal od prvků poznání a etiky, poté, co jeho představitelé přičichli k penězům, ostře degradoval a dnes se orientuje především na magii a kouzelnictví. Je to zcela přirozené a zákonité - protože probíhá urychlené modelování všech procesů, které umožňují spatřit slona v celku, tedy uvidět a uvědomit si procesy, které určily dnešní stav lidstva a problémy, s nimiž bude nuceno se potýkat.

Hlavní podmínka přežívání v tomto okamžiku je založena na principech dialektiky spojitelnosti věcí dříve nespojitelných. Je to zřeknutí se přízemní pozemskosti, orientace na splynutí s kosmem, získání vání informací, jejich vtělení do mravních zákonů a praktická realizace těchto zákonů na všech úrovních.

"Nemůžete sloužit Bohu i mamonu, "pravil Kristus. Před dvěma tisíciletími bylo spojení těchto dvou polárních tendencí za života jednoho člověka nemyslitelné. Dnes se svět změnil, změnila se rychlost kyvadla bez vzájemného ničení, tedy přechodu hmoty a informace z jednoho stavu do stavu opačného. Lze tedy mluvit o tom, že člověk, kterému je v nejbližších letech souzeno přežít, musí být I světec, i obyčejný člověk, i podnikatel.

Ve vědomí každého člověka by měly probíhat dva protichůdné procesy: zřeknutí se světa a směřování ke kosmu, tedy svatost, a realizace získaných informací, aktivní počínání, charakterizované zvýšenou praktičností. Mluvíme v podstatě o novém myšlení, které určuje fyzickou i duchovní strukturu nového člověka. Takže - svatost, odříkání, poznání, realizace toho všeho na úrovni myšlenek a emocí a následné uplatnění v sociálně technických strukturách. Spojení nesmí být mechanické, protože to by znamenalo zastavení kyvadla, musí to být jednotný proces, důsledně respektující všechny tři stupně. Každý člověk se musí stát světcem s trvalou tendencí svou svatost zvyšovat, musí umět nazírat svět a splývat s kosmem, a zároveň se realizovat v emocionálním a praktickém životě. Civilizaci musí nestále sytit kultura. V hierarchii hodnot musí být prioritou dána svatosti, nikoli praktičnosti, protože kosmos je prvotní a civilizace druhotná. Nejdříve byl vesmír - a pak teprve civilizace.

Jakákoli civilizace vždy spočívala na ramennou světců, nikoli čarodějů. Podle některých legend měli lidé dřív ještě třetí oko. Měli přístup k informacím, získávaným super-citlivou cestou, nezávisle na čase a vzdálenosti. Pak se ale třetí oko uzavřelo. Příčiny nejsou známy, a k asi nebudou nijak složité: získávání základních informací je nepřipustné, nejsou-li dodržovány základní mravní normy. Přitom realizace vědomostí s etikou zdánlivě přímo nesouvisí. V určité etapě však mravní a psychologická úroveň člověka natolik zaostaly za jeho možnostmi, že to začalo ohrožovat prostou existenci civilizace - proto bylo uzavření třetího oka aktem spásy. Většina současných škol duchovního a fyzického rozvoje dva první stupně - nazírání a mravnost - bohužel vypouští. Absolvování těchto stupňů vyžaduje 95procentní ztrátu sil a času a nepřináší ihned hmatatelný výsledek. Mnohé školy krácejí směrem přesně opačným, proto končí degradací.

Evoluce živých organismů probíhá exponenciálně - nejdříve je tu velmi vleklý proces hromadění znalostí, a teprve pak jejich realizace.

Á bychom v naší době přežili, musí se hromadění informací a jejich realizace propojit tak, aby se navzájem neničily. Tedy - obchodníci, politici a vědci se zároveň musí stát světci. Otázka etiky pro ně musí být nejdůležitější. Obzvláště vážně si tento problém musíme uvědomovat v bioenergetice. Pokusy smířit metody magie či kouzelnictví v osobním, zništěném zájmu narážejí na zákony vesmíru. Výsledek je zpravidla tragický, ale ne vždy zjevný, protože důsledky se projevují poznenáhlu a plynule, takže člověk není vždy schopen spojit si příčinu s následkem. Děvče, které lapá svého milovaného do tenat, nemá obvykle potuchy, že ničí jeho psychiku i osudy a těla svých příštích dětí.

Tendencí, která se dnes prokreslila velmi plasticky, je rozvoj okultních a magických schopností pro účely úzce osobního zájmu. Jednotlivé články systému se začínají chovat bez ohledu na zájmy celé soustavy, což by mohlo způsobit její úplný rozpad. Jen si vzpomeňme: plemena se silnou magickou a okultistickou tradicí se ve vývoji zastavovala a vymírala.

Základem dnešní civilizace jsou světová náboženství, tedy soustavy, které orientují veškeré síly člověka naformování a rozvoj jemných duchovních struktur, směřujících k záchraně světa. Chápání jednoty se všemi ostatními a odpovědnosti za osudy jiných lidí, přinášené náboženstvími, umožňovalo člověku cítit jednotu se svými dětmi, rodiči a milovanými lidmi, uvědomovat si odpovědnost za osudy svých potomků. Zprostředkovaná varování, že děti platí za hříchy svých

rodičů, jsou známa již z Bible. Právě trhliny v jemných strukturách pole, orientovaných na jednotu s rodiči, dětmi, milovaným člověkem, vedou k mimořádně těžkým onemocněním, k deformacím osudu i osobnosti člověka.

Světová náboženství usilovala o zachování těchto struktur a jejich rozvoj. Požadavek milovat dokonce i svého nepřítele má z hlediska bioenergetiky obrovský význam. Blokuje program zničení jiného člověka, a tedy i sebezničení na úrovni pole, rozuměj na úrovni podvědomí. Člověk neobeznámený se zásadami autoregulace pole, který neví, že jeho nenávist se může stát důvodem těžkých chorob jeho vlastních dětí, byl i přesto po dlouhá staletí spolehlivě chráněn příkázáními lásky a dobra, která uchovávala zdraví jemu i jeho dětem a v podstatě zajišťovala další rozvoj civilizace. Soustava autoregulace pole funguje samovolně. Proto se beze škody pro sebe, bez rizika, že zaplatí zdravím svých dětí a rozpadem vlastní osobnosti, mohl magií či okultismem zabývat jen člověk, který znal a respektoval zákony jednoty, zákony vesmíru, člověk s dobře rozvinutými nejvyššími duchovními strukturami. Ostatní okamžitě podléhali rozpadu etických, psychických, duchovních struktur, "černali" a degenerovali. Protože však dřív tento proces probíhal mnohem pomaleji než dnes, mnozí měli dojem, že "černá magie" je norma, nikoli patologický projev.

Dnes duchovní nedostatečnost mnohých léčitelů, pracujících se složitými úrovněmi vlivu, vede k tomu, že se dopracovávají intelektuálního a pak i fyzického rozpadu vlastního či nejbližších lidí. Sám jsem zažil několik případů, kdy za duchovní marasmus amorálních psychotroniků těžce platí jejich děti, příbuzní, a dokonce i blízcí přátelé a žáci. Přestože energetická náročnost duchovních struktur je sto a tisícinásobně větší než fyzických, duchovní degradace dlouhou dobu probíhá skrytě a zvenčí nepozorovaně. Když pak přijde fyzický rozpad, pokusy takového člověka vyléčit narážejí na blokádu degradovaných duchovních struktur - tím se vysvětlují stále četnější případy, kdy je medicína naprosto bezmocná. Mnozí se naivně domnívají, že když zaplatí jistou sumu a navštíví kursy, stanou se z nich mágové a kouzelníci. Jenže v této vědě se na rozdíl od jiných věd žáky mohou stát jen nepřiliš čtí jednotlivci - jsou to lidé s dostatečně čistou karmou, s plně rozvinutými duchovními strukturami, se schopností strategického uvažování, s patřičnou vnitřní duchovní dobrotou a obrovskou sebedisciplínou. Když si proanalyzujeme okultní a magické techniky, zjistíme, že tím nejdůležitějším v nich není soubor určitých postupů, ale osobnostní kvality učitele a žáka. Snaha mnohých začínajících psychotroniků získat přístup k co nejrozsáhlejší schopnostem a přeskočit přitom Já z i mučivého duchovního sebezdokonalování může skončit žalostně. Protože osud člověka, charakter a stavy fyzické ho těla jsou určovány strukturami pole, nepromyšlená činnost v této oblasti může uškodit celému lidstvu.

Podvědomí člověka bylo odjakživa spolehlivě chráněno. Proces pronikání informací do podvědomí byl pomalý, s přirozeným tříděním a odbouráváním negativních programů za pomoci společenské morálky a soustavy náboženské ochrany.

Psychoanalytici různých psychoterapeutických škol však začali na podvědomí člověka útočit ze všech stran, a v posledních desetiletích se tento proces rozrostl do nevídaných měřítek. Přitom dochází k hrubému vpádu a vlivu na struktury pole bez patřičného studia vzdálenějších důsledků takovéto intervence. Badatele obvykle příliš nezajímá, co je to podvědomí a jak na podobný vpád reaguje - důležitější jsou pro ně konkrétní, okamžité výsledky, nikoli hlubinné chápání procesů, určujících zdraví a osud člověka i jeho nejbližšího okolí.

Absenci strategického myšlení v bioenergetice a upřednostňování praktických postupů bych přirovnal k počínání řidiče, který čas určený na studium pravidel silničního provozu vynakládá na zvýšení výkonu motoru svého vozu - je to vysoce efektivní, ale výsledek je riskantní a nepředvídatelný.

Podrobněji bych se chtěl zastavit ještě u způsobů ochrany. Dlouho člověka chránil fakt, že možnosti bioenergetického vlivu na jeho organismus nebyly známy. Lidé vědoucí znali všechna nebezpečí a vytvářeli pro studium bioenergetiky hermetické školy. Skvělou ochrannou soustavou byly i náboženské etické systémy, které hlásaly dobro nejen v činech, ale i v pocitech a myšlenkách. Ač je to možná komické, velmi pozitivní úlohu sehrála i věda, která bioenergetiku a možnost

bioenergetického nebo informačního působení na člověka striktně odmítala. Existovaly i mechanismy sociální ochrany před těmi, kdo se magií či čarodějnictvím zabývá příliš aktivně. Dnes jsou všechny tyto blokační mechanismy zničeny. Útok na podvědomí, které řídí fyziologické a psychologické procesy uvnitř organismu, započal již v minulém století. Psychoterapeuti, léčitelé, kouzelníci a hypnotizéři hrubě vnikají do podvědomí a orientují se výhradně na vnější efekt, řeší čistě praktické úkoly. K tomu dochází na pozadí totální neznalosti toho, co je to podvědomí a podle jakých zákonů funguje.

Mé výzkumy ukazují, že podvědomí a biotok je jedno a totéž. Jakýkoli vliv na biopole struktury je vlivem na podvědomí, na všechny systémy fyziologické a psychické autoregulace. Praktikující experimentátoři zajímá jen to, jak hluboko do podvědomí a do procesu autoregulace se jim podaří proniknout. Aby výsledek byl ještě výraznější, lze využít i vhodné aparatury. Bioenergetika se proměnila ve vědu o praktickém ovlivňování člověka. Nikdo nepřemýšlí o tom, že když vyléčíme tělo, můžeme uškodit duši, že nemoc je obrana, blokace nesprávného chování a ignorace okolního světa a že léčitel má především odhalit příčiny choroby, pomoci nemocnému pochopit je a vyhnout se chybám v budoucnu. Degradace bio-energetiky jen na fyzický parametr je likvidace stupňů poznání a etiky čistě ve prospěch pragmatických cílů. Člověk, který se domnívá, že ho zachrání tabletky nebo kouzla, už nemocen je. Hlavní ochranou před nemocemi je dodržování vyšších etických principů.

Když příroda vykročila cestou fyzické obrany - například tím, že zvýšila váhu dinosaurů nebo opatřila želvy krunýřem -, evoluce se zastavila. Přežívali naopak ti nejméně fyzicky chránění a nejlépe vybavení duchovně - ti, kdož byli připraveni změnit svou psychickou strukturu a chování v souladu s procesy, které ve světě probíhaly. Etika je přepychem včerejška, ale nezbytností dneška a jediným předpokladem pro přežití zítřka. Lidstvo, přemýšlející jen o fyzickém zdraví, může v nejbližších letech postihnout osud dinosaurů.

To, čemu říkáme imunita, je ucelenost, kvalitativní úroveň sféry tvořené biopolem. Člověk věnující se magii na úkor etiky, lásky a poznání světa, ničí sám sebe, své děti a příbuzné. Pokud má dnes člověk málo sil, musí se stát jen svatým, má-li jich víc, může svatost spojit se světským životem. Nu a je-li ochoten pro dosažení velkých možností těžce pracovat, může se věnovat bioenergetice.

2. kapitola

Stabilní informační struktura zvaná člověk

Zatím zcela nedávnou minulostí je doba, kdy v lékařských kruzích probíhaly diskuse o legitimitě výrazu "biopole" a nadšení stoupenci tohoto fenoménu byli vmanipulováni do řad celé armády "šarlatánů".

Dnes je naopak těžké najít člověka, který by nevěděl, že materiální lidské tělo je obklopeno pro většinu z nás neviditelnými informačně energetickými vrstvami pole.

Podívejme se teď, co je to vlastně člověk z hlediska bioenergetiky. Poslání vrstev vytvářejících informačně energetickou vnější sféru člověka a jejich vzájemné vztahy jsou velmi složité.

Před mnoha lety, když jsem začínal pracovat s virgulí, jsem se rozhodl, že prozkoumám tvar lidského pole. Dokud jsem rukou s virgulí pohyboval podél těla, všechno bylo báječné a hranice pole jsem snadno určoval - tam, kde končily, otáčela se virgule o 180 stupňů. Jakmile jsem se však dostal nad hlavu a pokoušel se měřit tam, ukázalo se, že ze země tak vysoko prostě nedosáhnou. Vylezl jsem si tedy na židli a zvedal ruku s virgulí ještě výš, ale ta zůstávala v klidu, což znamenalo, že hranice biopole nad hlavou je ještě někde výš.

Rozhodl jsem se tedy tyto hranice změřit na nákresu. Namaloval jsem na kus papíru obrys lidské postavy a přistoupil k novému měření. Velmi rychle jsem se zase dostal za hranice papíru -a znovu žádný výsledek. Pokusil jsem se o propočítání, možné hranice vycházely nejdřív v metrech, potom v kilometrech - a virgule se stále neotáčela. Pohnula se až ve chvíli, kdy mě napadlo, že směrem vzhůru pole člověka pokračuje až na konec vesmíru. Pochopil jsem, že lidské pole zabírá celý vesmír, nahoru a dolů od fyzického těla se šíří donekonečna.

Hustota vrstev pole a informace v nich obsažené jsou neobyčejně rozmanité.

Vrstva té nejkonzistentnější energie obsahuje informace o stavu fyzického těla a jeho orgánů a využívá se jí pro lékařské účely.

Karmické struktury jsou uloženy v jemnějších vrstvách a jsou uspořádány ve velmi komplikované hierarchické závislosti. V nižších vrstvách najdeme informace o činech, emocích, pocitech a myšlenkách člověka za tohoto života.

V hlubinných vrstvách jsou pak uloženy struktury rodinné karmy - jsou to informace o nejbližších příbuzných z otcovy a matčiny strany a o dětech.

Ještě jemnější útvar tvoří vrstva osobní karmy, která zaznamenává jeho chování v předešlých životech; čím hlouběji dokáže léčitel proniknout do pole člověka, tím větší vliv na něj může vyvinout.

V tom ale spočívá jak síla, tak i největší úskalí karmické diagnostiky. Domnívám se, že dnes nikdo nemůže dosáhnout úplného proniknutí do pole člověka, protože jakýkoli takovýto průnik vyvolává protiakci a tato protiakce může být bez nebezpečí jedině v případě, že léčitel je dokonalou osobností s naprosto čistou karmou.

Protože již dva roky každodenně očišťuji svou karmu, velmi dobře vím, nad kolika okolnostmi stále nejsem pánem. Před každým kontaktem s polem jiného člověka si prověřuji, zda mohu zahájit léčení, a pokud se dočkám nesouhlasu, znamená to, že v mém vlastním poli jsou poruchy shodné s těmi, které bych měl léčit. Dokud je neodstráním z vlastního pole, nemám právo zahájit léčení,

protože mé deformované struktury by mohly poškodit pacienta; nebo se naopak jeho struktury mohou přestěhovat do mého pole, a pak bychom já i mí příbuzní museli odžívat karmu mého pacienta.

Ideálním léčitелеm může být jen dokonalý člověk, což je v našem pozemském životě nedosažitelné. Proto je dnes tak důležitá druhá cesta - cesta vědomostí, která umožní vždy správně využívat a rozvíjet možnosti bioenergetické léčby, abychom nesprávným kontaktem se strukturami pole spíš neuškodili.

Rabíndranáth Thákur říkal, že být silný a mocný neznamená předčít silou, ale umět pozvednout slabého až do vlastních výšin. Zamyslel jsem se nad tím, proč tolik léčitelů nedokázalo předat svou metodu žákům. Pro sebe jsem se jednou provždy rozhodl, že to hlavní nespočívá v dalším propracovávání vlastních unikátních předpokladů, ale ve schopnosti předat informaci, naučit jiné, jak jí využívat. Dřív jsem si myslel, že mnozí léčitelé jednoduše nechtěli odhalovat svá tajemství, aby - v zájmu osobních zisků - dál zůstávali ve středu pozornosti, ale pak jsem pochopil: oni nejen nechtěli, ale ani nemohli.

Základem jejich "metody" byla prostá suma naučených kroků a technik, v nichž ovšem nepostřehli to nejdůležitější - že je třeba trvale směřovat k stále dokonalejšímu nazírání a uchopování světa a systematizovat získané vědomosti tak, abychom se naučili porozumět zákonům vesmíru. Jedinou výjimkou z tohoto pravidla byl Ježíš Kristus, jehož léčba vždy úzce souvisela s postihováním světa, jež pak lidem dál předával v podobenstvích, přikázáních a radách.

Přestože v této knize se neustále mluví o výzkumech, často v ní narazíte i na pojmy jako božstvo, božské pocity či svatost. Domnívám se, že ať se věda ocitne na jakémkoli stupni vývoje a byť by dosáhla sebevětších výšin, vždy tu bude přítomna oblast nepoznatelného, tedy něčeho, co není zvládnutelné ani matematickou, ani logickou, ani jinou analýzou, o niž se pokusí lidské vědomí. O takové oblasti můžeme proto hovořit jen v těchto absolutních kategoriích.

Hovoříme-li o božských pocitech, každý člověk bude tento pojem vnímat po svém, v závislosti na své vlastní představě světa a míře individuální oduševnělosti. Ale čím vyš tyto fenomény v osobní hierarchii toho kterého jedince stojí, tím lépe.

Pojem "neživá příroda" má v mé terminologii sběrný význam a zahrnuje především všechny statky hmotného světa, jichž člověk užívá.

Konkrétní léčba může pomoci tisícům lidí, ale důkladné porozumění okolnímu světu je schopno zachránit miliony. Toto pochopení úzce souvisí s mechanismem pokání, jehož účinek jsem mnohokrát viděl na proměnách karmických struktur. Když jsem pochopil, nakolik je náš fyzický stav určován stavem karmických struktur v poli člověka, pokoušel jsem se je ovlivňovat těmi nejrůznějšími způsoby: prostředky magie a kouzelnictví, prostředky tradiční a lidové medicíny - zkrátka a dobře jsem vyzkoušel skoro všechno, ale dosáhl jsem jen velmi povrchních výsledků.

Pak jsem dospěl k jednomu jednoduchému závěru - zvyšování intenzity léčebného zákroku pacienta jen traumatizuje a může sice rychle navodit výrazné a viditelné zlepšení, ovšem v zásadě problém nijak neřeší. Násilí zůstane násilím, ať ho prezentujeme v jakékoli podobě. Pochopil jsem, že nejúčinnější a zároveň nejbezpečnější je jeden jediný prostředek, který zná lidstvo již odpradávná - a to je pokání.

Vpádem do duchovních struktur člověka prostřednictvím svých programů vycházím z vlastní logiky, z vlastního vidění světa. Nu a protože jsem součástí vesmíru a na jemné úrovni jsem v kontaktu s celým vesmírem, díky své nedokonalosti vnáším do pole onoho druhého člověka cosi bytostně svého.

Jenže léčebný vliv musí být uplatňován jen z hlediska celku, tedy kosmu, a to je myslitelné jen v režimu pokání, v okamžiku, kdy je pokání obráceno k duši vesmíru, k Bohu.

Proč ale k Bohu, a ne k celému vesmíru? Protože při vyslovení pojmu vesmír v našem vědomí okamžitě vzniká model čehosi obrovsky rozlehlého, v čem je přítomen prostor, čas a hmota.

Je pro nás velmi těžké představit si vesmír jako opravdu jednotný celek. Jedině při zdůraznění duchovního principu tyto jednotlivé komponenty mizí a vzniká pocit absolutní jednoty.

Když se člověk v myšlenkách obrací k Bohu a prosí o odpuštění za vše, čeho se dopustil, v jeho duši a těle dochází k podivuhodným změnám. V tomto okamžiku člověk přiznává svou nedokonalost a otevírá se tomu, kdo nás stvořil, získává od něj sílu k proměně a k nastolení harmonie s kosmem.

Žádný vliv však nedokáže nahradit osobní směřování člověka. K vyhodnocování karmických struktur využívám senzibilních testů, které umožňují určit v relativních jednotkách hodnotu měřeného parametru.

Dnes známé karmické struktury lze rozdělit do dvou částí - na strategické a taktické. Strategické struktury mají obrovskou energetickou kapacitu, proto vliv na ně není hned patrný. Na stavu strategických struktur je závislá budoucnost člověka a jeho potomstva, proto jakýkoli pokus o jejich nesprávné využívání nebo dokonce destrukci vede ke stavu, kdy systém autoregulace pole spouští obranné, blokační mechanismy, často ve formě těžkých chorob. Základními strategickými parametry jsou duchovnost, duše a láskyplnost. Taktické struktury mají kapacitu podstatně menší a k jejich proměně dochází rychleji. Protože všechny parametry pole člověka spolu navzájem úzce souvisejí, při vlivu na kterýkoli z nich se proměňují i hodnoty ostatních. Dnes můžeme často pozorovat, jak se díky okamžitému zlepšení fyzického stavu člověka obětují strategické rezervy. Příklady podobného "lčení" kolem sebe dnes a denně vidíme dost a dost.

Základním úkolem člověka je dnes rozšíření znalostí o světě, snaha o chápání probíhajících procesů a vztahů mezi nimi. Vždy si však musíme uvědomovat, že pole člověka okamžitě reaguje na jakoukoli myšlenku a emoci a že pokud jsou negativní, reakce pole je rovněž výrazně negativní. Obecná lidská nevnímavost vůči jemným energiím a jejich deformacím, setrvačná reakce fyzické sféry na proměny pole, neschopnost porozumět kauzální povaze událostí našeho života vytvářejí spousty případů nepochopení a ignorance - právě na čistě fyzické úrovni.

Nebezpečí dnes spočívá také v tom, že mnohonásobně vzrostla mohutnost síly lidského ducha, a tedy i jeho vlivu na okolní svět a ostatní lidi. Zatímco před dvěma tisíci lety představovala hodnota této vzdorovací síly v průměru 10 jednotek, v epoše renesance už 23 jednotek a koncem minulého století 38 jednotek, pak dnes se pohybuje kolem 88 jednotek a toto číslo dále roste. Proto každý negativní vliv vede k těžkým následkům.

Mezi parametry taktických struktur má mimořádný význam hladina vědomé i podvědomé agrese.

Vědomou agresí vnímáme okamžitě a reagujeme na ni, nebezpečí podvědomé agrese spočívá v absenci možnosti kontrolovat ji na fyzické úrovni. Pole na ni však okamžitě reaguje odvetnou agresí, a při rostoucích možnostech pole člověka jsme dnes aktéry neviditelných bitev, aniž bychom si to uvědomovali - my jen sklízíme jejich důsledky.

Podvědomá agrese je jev, který by v soustavě parametrů pole člověka měl mít vždy záporné znaménko, a čím je jeho absolutní (minusová) hodnota vyšší, tím lépe.

Nesmírně důležitou charakteristikou biopole je míra jeho sounáležitosti s vesmírem. Tato hodnota je do značné míry závislá na morálce člověka a jeho předků, a hlavním poklesem, jenž tyto struktury ničí, je zabití lásky.

Cit lásky je velmi mnohotvárný a nejvíce místa v něm musí být vyhrazeno náklonnosti k Bohu a vesmíru, k božským pocitům, díky nimž se dobíráme sblížení s vesmírem, s rodiči, s dětmi, s milovaným člověkem i se sebou samým. Ani jedna živá či neživá bytost ve světě nesmí zůstat nemilována. Když tohle jednou pochopíme a každý den, ba každou hodinu budeme o tento stav usilovat tak, že budeme pravdivě a poctivě hodnotit sebe, své činy, pocity a myšlenky, náš život bude mnohem šťastnější.

Mechanismus karmy reguluje jednotu a vzájemné vztahy člověka s vesmírem, a čím lépe ho budeme znát, tím kratší může nakonec být naše cesta k překonání současné krize. Přísně vzato

- lidstvo má již dávno k dispozici veškeré informace o zákonech akce a protiakce, lakonicky a skvěle vyložené v náboženských příkázáních. Jsme však jako nevěřící Tomáš a neustále bušíme čelem do týchž překážek, boříme svět i sebe a dospíváme k nesprávným závěrům.

Dnes již máme možnost vlastníma rukama si "ohmatat" oprávněnost zákonů postulovaných biblickými příkázáními a spojit vědu s náboženstvím, abychom v konkrétních číslech, jejichž jazyk je pro nás tak navyklý a srozumitelný, zhodnotili stav, do něhož jsme svět přivedli, a pokusili se nalézt cestu k jeho nové harmonii.

3. kapitola

Psychotronické testování

Při zkoumání lidského biopole jsem dospěl k závěru, že struktury pole a fyzické tělo tu existují jako dvě protivy, jež se vzájemně ovlivňují. Rychlost přechodu struktur pole a fyzického těla ve svůj protiklad může být různá.

Zkušenost z léčby rozmanitých nemocí ukazuje, že tento způsob terapie je mnohem efektivnější, jestliže působení není zaměřeno na nemocný orgán ani na celý organismus, ale na příčinu, která chorobu vyvolala. Ať totiž léčíme konkrétní neduh sebevíc, není-li odstraněn důvod, podporuje vývoj nemoci dál a dál, a jak ukazuje praxe, fyzické postižení se dokonce může stěhovat z jednoho orgánu na druhý. Nemoc není lavina, kterou odklidíme tak, že vyčistíme zasažený úsek - je to spíš voda tekoucí z kohoutku a chceme-li se jí zbavit, musíme zavřít kohoutek.

Při analýze deformací struktur pole jsem zjistil, že v lidském poli vznikají deformace často mnoho let předtím, než se projeví na fyzické úrovni. Jejich příčinou je nesoulad charakteristik pole lidského a informačního pole Země a vesmíru. Myšlenky, emoce, chování, které se dostávají do konfliktu s vesmírem, vedou k deformacím struktur pole. To znamená, že cestou k lidskému zdraví je odstranění příčin vyvolávajících tyto deformace. Nejdřív jsem se domníval, že takových struktur, v nichž se zhoubné proměny pole projevují, je pět až sedm. Během mých výzkumů se však ukázalo, že jejich skutečný počet je obrovský. Každý záporný Čin, myšlenka nebo emoce vytvářejí v informačně energetických vrstvách lidského pole jakési "slepence", jejichž odstranění nakonec vede k harmonizaci struktur pole a fyzického stavu člověka. Po podrobné analýze stovek případů jsem pochopil, že nemoci, úrazy, různé životní nepříjemnosti nebo rozpad osobnosti, charakteru a psychiky jsou jen různé projevy vykoupení, odstranění příčin, jež se zasloužily o deformaci pole, projevy snahy o jeho konečnou harmonizaci. Pocítil jsem, že jednotnou soustavou se vzájemně se ovlivňujícími orgány není jen fyzické tělo, ale že prvky tohoto systému jsou i duchovní struktury, psychika, osud, charakter. Vliv na kterýkoli z právě vypočtených parametrů automaticky vyvolává změny v ostatních aspektech, protože například růst duchovnosti zároveň zlepšuje psychiku, osud, zdraví a vůbec blahodárně působí na všechny stránky lidského bytí. Jakékoli problémy v našem životě - nečekané zákruty osudu, fyzické i psychické nemoci, úrazy -, to všechno je výsledek činnosti soustavy autoregulace pole a vynucené blokace duchovních struktur, hlavních strategických entit, odpovědných za přežití člověka a jeho potomstva jako druhu.

V procesu práce bylo pro mě při působení na informačně energetický komplex člověka zcela nezbytné vyhodnocovat výsledky tohoto vlivu, jinak bychom pomocí orientovanou na fyzické tělo mohli destruovat hlavní karmické struktury. Bioenergetický vliv je mnohem silnější než jakýkoli lék, ale také mnohem nebezpečnější, proto je taková kontrola zcela nezbytná.

Tak postupovala výstavba základních principů a prvků soustavy senzibilního testování, které umožňuje hodnotit parametry struktur pole a kontrolovat výsledky jejich vlivu na organismus.

Při analýze vzájemných souvislostí základních parametrů soustavy autoregulace pole jsem začal lépe rozumět zákonům vývoje organismu, objevil jsem karmické struktury chránící člověka před neštěstím a úrazy, struktury štěstí a prosperity, které organismus neustále obnovuje a reprodukuje. K jejich rozpadu dochází tehdy, když se zřekneme Boha, rodičů, dětí, milovaného člověka. V poli existují struktury odpovědné za schopnost člověka milovat a jejich deformace vede k těm nejtěžším

chorobám včetně onkologických. Vzhledem k tomu, že naše fyzické tělo je v kombinaci s karmickými strukturami jediným procesem, lze ho testovat, předvídat jeho příští stav a provádět tak včasnou, preventivní diagnostiku, hodnotit jakýkoli budoucí vliv karmických struktur na člověka. Moje metoda umožňuje testovat skupiny lidí, sociální programy a dokonce celé země, provádět dlouhodobé prognózy, propočítávat příští chování a osudy živých i neživých předmětů. V podmínkách dnešního světa, kdy jsou důsledky každé katastrofy stále těžší, je existence metody včasného odhalování kritických situací pro jednotlivce, kolektivy, organizace nebo průmyslové objekty nejen odůvodněná, ale z hlediska prostého přetrvání jednoduše nezbytná.

Metoda psychotronického testování umožňuje analyzovat nikoli fyzické parametry objektu, ale strukturu jeho pole. Protože předvídaní příštích událostí materiálního světa probíhá ve strukturách pole, pak životní situace na fyzické úrovni nutno považovat za realizaci programů, původně existujících na úrovni pole. Události odehrávající se ve vesmíru nejsou chaotickou interakcí různých objektů, ale realizací určitých programů, uložených v informačně energetickém poli kosmu, je to kauzální řada, přecházející z informativních struktur do energetických a realizující se na fyzické úrovni. Mechanismy karmy jsou odrazem naší jednoty s vesmírem.

Na příkladech léčby různých chorob, analýzy složitých životních situací mých pacientů a také testování různých programů a objektů se teď pokusím nejen předvést možnosti metody senzibilního testování, ale i předat informace, které jsem během své práce nashromáždil - o našich hlavních chybách, o příčinách vyvolávajících porušení harmonie člověka s vesmírem a ve svém důsledku vedoucích k nemoci, zármutku, utrpení a neštěstí.

Příčina první

Mnohé procesy probíhající v dnešním životě jsou zaměřeny na odstranění bloků mezi lidským vědomím a podvědomím, kdežto všechno, co proniká do podvědomí, je návodem k činu a začíná aktivně fungovat.

Jestliže před 100 až 150 lety útok do podvědomí obstarávalo hlavně umění, filosofie a některé ezoterické školy, dnes se do tohoto procesu začlenila i medicína.

Logika lidského vědomí je zaměřena na přežívání fyzického těla, kdežto logika podvědomí na uchování a rozvoj duchovních struktur - proto pokusy o jejich mechanické propojení mohou v četných situacích vést ke zkáze jednoho z nich.

Dnes lidské podvědomí vstřebává energetické smetí s netušenou rychlostí - a nejen proto, že se tam mnozí snaží cílevědomě proniknout, ale také proto, že dnešní totálně znejistělý člověk je příliš důvěřivý. Stačí prokázat alespoň malé procento nedůvěry k získávaným informacím, a podvědomí bude před jejich vpádem blokováno.

Negativní pocity a emoce, které proniknou do podvědomí, přestává člověk kontrolovat, a protože fyzické zdraví je s podvědomím úzce spjato, vznikají velmi komplikované závislosti a důsledky.

Přišel ke mně například muž, který si stěžoval na vytrvalé bolesti hlavy. Nějakých deset let před naším setkáním tento muž zahořel záští vůči své ženě, která k ni ostatně zadržovala důvod - ale muž svou zášť také sám trpěl. Když jsem mu to všechno pověděl, poslechl si to a překvapeně se zeptal:

"Všechno sedí, ale řekněte mi, jak jste to uhodl?"

"Já nemám právo hádat. Zkoumám příčiny vaší choroby a vidím je. Zášť je jedním z nejrozšířenějších porušení zákonů vesmíru a může vyvolat různé nepříjemnosti jak u postiženého, tak u iniciátora."

Rozmlouval jsem s maminkou desetileté holčičky. Matka si stěžovala, že s její dcerkou si spolužačky nechtějí hrát.

"Řekněte mi jejich jména," žádám, testuji a vidím, že všechna jmenovaná děvčata mají k tazatelčině dcerce ostře záporný vztah.

"V roce 1974 jste se těžce dotkla jedné ženy," sdělil jsem té mamince. "Co se stalo? Zášť ve vašem poli vyvolala deformaci struktury pole, která se přestěhovala do pole vaší dcerky. Ta deformace je ostře proti-ženská. Děvčata z dcerčiny třídy to cítí a nechtějí se s vaší holčičkou kamarádit."

Když jsem provedl příslušné korekce struktur pole té ženy, ihned jsem zaznamenal, jak se mění vztah děvčat k její dcerce. Byl jsem si jist, že zítra už z nich budou kamarádky. Korekci struktur musí provádět sama matka, a přestože není psychotronik a disponuje bioenergetikou normálního člověka, přesné soustředění na ty body pole, na které je třeba působit, a moje pomoc při obnově jejího duchovního kontaktu s vesmírem, vedou k žádoucímu výsledku.

Jednou jsem léčil babičku mladého muže. Její hlavní poruchou, o níž jsme spolu mluvili, byla těžká zášť vůči matce. Matka ji ve složité životní situaci jakýmsi činem urazila. Možná se jinak zachovat nemohla, ale dcera se na matku dlouhá léta hněvala. Osud a zdravotní stav syna a vnuka ženy byly nedobré. Nu a protože na úrovni pole mezi dětmi a rodiči existuje nedělitelný spoj, zášť dítěte vůči rodičům nebo rodičů vůči dítěti vytváří trhliny a deformace těch nejjemnějších struktur, které pečují o normální, vlídné vztahy mezi lidmi. Babička se hněvala na svou matku, deformace struktur jejího pole se přenesla na syna a syn se pak šestkrát nebo sedmkrát oženil. Se všemi ženami po rozvodu udržoval krásné vztahy, ale rodinný život se mu nedařil. Vnuk má stejné problémy - neustálé neúspěchy v soukromém životě. Je to báječný, dobrý člověk, setkává se se skvělými děvčaty, ale pevný rodinný svazek vytvořit nedokáže...

Nedávno se přihodil tento zajímavý případ. Zavolala mi žena, jejíž manžel onemocněl mimořádně silnou formou zánětu nervů zrovna ve chvíli, kdy měl odjet na dlouhou služební cestu. Podíval jsem se na jeho stav na dálku a zjistil jsem, že je skutečně znepokojivý. Krátce předtím překonal ostrý předinfarktový stav a teď ho soužily silné bolesti v kříži. Chtěl jít k lékaři, aby ho bolestí zbavil, ale naštěstí to nestihl, protože v takovém případě by se mohly dostavit nové srdeční problémy. U tohoto mladého muže se projevíly karmické poruchy, především v podobě silného pocitu ukřivdění, které zdědil od matky a otce. Proto se urážel podvědomě a přitom si to často ani neuvědomoval. V posledních několika letech konflikty vedly k tomu, že bezděky atakoval lidi na úrovni pole a tato zášť se mu vracela ve formě stejných protiúderů. To začalo negativně ovlivňovat jeho fyzický stav, především srdce. Je to dobrý, citlivý člověk, jeho duchovní a duševní parametry jsou na výši, což byla pro jeho duchovno ta nejlepší obrana, ale odplata proto směřovala do těla a on onemocněl. Skrze fyzické útrapy zachraňoval svou duši, silné bolesti ho zachránily před infarktem, protože deformace polí se musela přetavit v závažné onemocnění, funkční nebo organické. Kdyby mu lékař provedl masáž a zbavil ho bolestí, mohly by se dostavit srdeční potíže. Takové byly informace, které jsem získal při distančním zkoumání struktur jeho pole. Bylo třeba vyčistit karmu a odstranit hlavního viníka nemoci. Volal jsem mu každou hodinu a vysvětloval mu provinění, jichž se dopustili jeho rodiče. Katastrofálně nízká úroveň jeho bioenergetiky se začala pozvolna zvedat. Pro mě bylo nejdůležitější upravit jeho základní parametry, zbavit pole karmických poruch a odstranit nikoli fyzickou bolest, ale její příčiny, protože pouhé potlačení bolesti by ho mohlo přijít draho. Harmonizace karmických struktur je metoda neefektivní a mohlo se stát, že před odjezdem ho nestihnou vyléčit úplně, ale zato jsem negoval skutečné ohnisko choroby. Volal jsem mu až do půlnoci. Při ranní kontrole jsem zjistil, že energetika se opět zhoršila a pole jsou znovu deformovaná. Důvodem bylo, že se rozzlobil na mě. Večer chtěl vstát, ale bolesti upadl. Nebyl na mou léčebnou metodu připraven a domníval se, že když o něj pečuje léčitel, bolest musí pominout okamžitě. Vysvětlil jsem mu, že jeho hněv není na místě - porušoval nejvyšší

zákony tolik let, že prostě nebylo možné vyléčit ho za pár hodin. Působil jsem dál, takže příštího večera se bolest utišila a on mohl v pořádku odcestovat.

Jenže za pár dní mi jeho žena znovu zavolala a požádala mě, abych se tentokrát věnoval jejich dceři. Děvče ve škole ztratilo vědomí a lékaři nebyli s to určit, čím to je. Viníkem byl přítom právě otec. Stav dívky se zhoršil tak dramaticky právě kvůli otcově zášti vůči mně, ale protože moje karma je neustále téměř čistá, zášť se od ní odrazila a zasáhla děvče. Když tu bývali svatí, kteří dodržovali nejvyšší zákony, stačilo, aby se na ně někdo rozhněval - a okamžitě se dočkal trestu. Byla to prevence, lidé věděli, že na svaté se zlobit nesmějí - věděli to a reálně to pociťovali. Dnes máme téměř všichni karmu negativní, proto se každá zášť "propadá" do pole, k okamžitému trestu nedochází - a my umíráme postupně. Nepochopení a nevnímavost nám brání vidět reálné procesy.

Další pacientka mi vyprávěla, že se rozvedla s manželem, a domnívala se, že příčinou rozvodu byla manželova matka. Ta dlouho dělala všechno pro to, aby je od sebe odloučila, přestože na první pohled se ke snaše chovala dobře. Začal jsem zkoumat, co je příčinou takového chování matky, a zjistil jsem, že před narozením dítěte nenáviděla svého muže, často se na něj hněvala a tyto pocity přetrvávaly i dosti dlouho po porodu. Podvědomě se připravovala na rozluku s mužem. Záporné pocity postupně zformovaly informační blok, který už v jejím podvědomí zůstal, a přestože matka na tento případ dávno zapoměla a žije normálně, tato tendence v jejím poli i nadále existuje a začíná ničit již nikoli její vztahy s okolím, ale vztahy jejího syna. Program zkázy vztahů mezi lidmi působí na člověka, kterého miluje, na syna, a boří tak jeho osud a kontakty se ženou. Matka si to může vysvětlovat tím, že snacha se jí nelíbí, ale ve skutečnosti působí mechanismus uchování zla, protože **zlo, jež jednou spácháme, nikam nemizí, zůstává v podvědomí a dříve či později vyvře na povrch, Často na ty, co jsou hned vedle nás a které máme ze všech nejraději.**

Jindy ke mně přišla mladá matka, která mě požádala, abych vyléčil diatézu jejího dítěte. Zjišťuji příčiny, vysvětluji co a kdy se stalo, jak vypadal člověk, na kterého se hněvala, ale žena si nedokázala vzpomenout. Přistoupil jsem nicméně k léčbě dítěte, protože jsem zjistil deformace pole, ale tomu se najednou přitížilo a diatéza se prohloubila. Při analýze příčin se ukázalo, že zpočátku jsem zahlédl jen jejich vnější vrstvu, jenže těch vrstev bylo hned několik. První dítě té ženy zemřelo. Příčinou smrti prvního dítěte a diatézy druhého byla enormní zášť vůči muži. Po korekci se dítěti poněkud ulevilo, ale deformace v omezené míře trvaly dál.

"Vy se na svého muže stále hněváte!" řekl jsem jí.

"Ale to byla jeho vina, ubližoval mi!"

Vysvětlil jsem jí, že on nemohl být vinen. Vzájemné vztahy mezi lidmi jsou určovány informační výbavou jejich polí. Pole každého člověka obsahuje soubor programů, které určují jeho vztahy s okolním světem a lidmi. Pocity lásky, nenávisti a křivdy, které k člověku chová jeho okolí, přesně odpovídají tomu, co je uloženo v jeho karmě. Proto jsou tu lidé, jimž jiní neustále ubližují, lidé trpící častými úrazy, lidé, kteří závidí, a tak dále. V poli člověka jsou obsaženy programy jeho vlastního vztahu k jiným i programy působící obráceným směrem. Když se nám stane něco nepříjemného, nesmíme odpovídat tímtež. Vzporovat můžeme jen na fyzické úrovni, zatímco na úrovni pole, na úrovni duchovní jsme povinni neustále pěstovat pocit smíření, pokory, lásky k lidem a pamatovat na to, že každá nepříjemnost je výsledkem naší nedokonalosti - to vylehčuje karmu, to nás zbavuje nemocí, to zlepšuje osud a zdraví lidí.

Každá zášť vůči jinému člověku je pokusem o energetický útok nejen na konkrétního člověka, ale i na vesmír, útok, který vyvolává deformaci struktur pole. "Modlete se za ty, kdo vás utiskují..."

To je ta nejsilnější ochrana před neštěstím, nemocemi a tím, čemu říkáme "uřknuti".

Má asistentka chtěla pomoci svému bratranci. Vysvětlil jsem jí poklesky, jichž se dopustila bratrancova matka, a ona šla do kostela. Tam se jí zničehonic udělalo velmi zle. Prohlédl jsem její

pole a zjistil, že se úplně rozpadlo. Jednou z příčin bylo to, že se sama zlobila na bratrancovu matku, a protože si tento pocit neuvědomila, nezbavila se ho ani ve chvíli, kdy přistoupila k ikoně, aby prosila o odpuštění hříchů své tety. Dokonce podvědomý pocit zášti či přání zla v poli chrámu a ikony, zaměřeném na jednotu všech lidí a vzájemnou lásku, se silně posiluje a deformuje strukturu lidského pole.

Během konzultace mě jedna žena žádala, abych distančně prozkoumal její kancelář, protože poslední dobou se jí tam nějak nechtělo vstupovat. Zkontroloval jsem energetickou strukturu místnosti a spatřil tři mohutné patogenní zóny, jejichž "autory" byli tři různí lidé. Nejnebezpečnější a nejnepříjemnější byla zóna o průměru asi jednoho metru, vytvořená mužem, jehož zevnějšek a věk jsem snadno popsal. Žena užasla - vyličený spolupracovník byl mírný a zdvořilý člověk, který se k ní vždy choval skvěle, a zdálo se jí prostě nemožné, že by právě on mohl vytvořit program zkázy a nenávisti. Další průzkum ukázal, že žena měla i neměla pravdu, protože program zkázy žen a nenávisti k nim fungoval v tom muži podvědomě. To se stává v případech, kdy iniciátory programu jsou buď rodiče, či prarodiče, nebo poklesky, jichž se člověk dopustil v minulých inkarnacích. V daném případě program přivedla k životu jeho prababička, která nechtěla těhotenství, a holčičce, která se jí nakonec přece jen narodila, přála smrt. Tento program byl natolik silný, že se udržel po několik generací. Nic netušící dědic tohoto programu pak podvědomě škodil ženám. Silně to poznamenalo i jeho osobní život. Jeho první žena se mi přiznala, že občas u sebe zaznamenávala velmi zvláštní stavy ducha, nechápala proč, a aniž si uvědomovala možné důsledky, dokonce se na muže vrhala s nožem v ruce. Pak se rozešli. Vztahy s jeho druhou manželkou byly mnohem lepší, ale ta po pěti letech společného života nešťastnou náhodou zahynula. Když jsem prostudoval strukturu pole obou těchto žen, pochopil jsem, že oba případy měly stejný důvod: autonomní program zkázy všeho ženského, přítomný v poli onoho muže. Program přitom fungoval tím intenzivněji, čím víc byl ten muž k dané ženě poután. Děti tento pán neměl žádné. Chlapec se mu narodit nemohl, protože by od Otce znovu dědil zkázonosný program a bezděky by zahubil mnoho dalších žen, kdežto děvčátko by nebylo schopno života.

Má pacientka chtěla svému kolegovi nějak pomoci, a protože věděla, že jsem schopen provést i korekci pole kresbou, požádala mě o to. Je to jeden z magických postupů, jichž ve své praxi obvykle neužívám. Vlastně nevím, proč jsem tentokrát tuto svou zásadu porušil, ale souhlasil jsem, i když dítě léčí jen duchovní proměna a poznání, kdežto tohle byl prvek jiné kategorie. Možná jsem si přál pomoci té ženě co nejrychleji, ale samozřejmě učinit také efektní gesto. Bylo příjemné cítit se strůjcem něčího osudu. Naše setkání skončilo a já byl navýsost spokojen. Za čtyři hodiny jsem však v sobě zaznamenal pocit akutního nebezpečí. Začal jsem zkoumat příčiny tohoto pocitu a rychle jsem si uvědomil, co se stalo. Šlo o to, že program zkázy lze neutralizovat jedině pokáním, kdežto pokud ho pouze vyloučíme z pole člověka, žije dál a aktivizuje se na jiném místě. Nezbylo mi než zjistit, kam ten program unikl. A ukázalo se, že vstoupil do mého vlastního pole. V té chvíli jsem pochopil, proč čarodějové odhazují nemoc do vody, na rostliny či do různých předmětů; protože v opačném případě program začne působit proti tomu, kdo ho z původního místa vypudil. Začal jsem po programu pátrat ve strukturách vlastního pole a nenašel jsem ho, ale pak jsem ho objevil v poli svého syna. On by býval převzal karmu člověka, o jehož záchranu jsem usiloval, on by v budoucnu působil zkázu žen, které by miloval. V synově poli jsem program zanechat nemohl, ale vyléčeného muže mi přitom bylo líto. Dokázal jsem program neutralizovat tak ze šedesáti procent, zbytek jsem však musel vrátit původnímu nositeli, protože ten si ho již stačil zčásti odpykat. Princip odstraňování nemoci do vody či do konkrétních předmětů také není správný, ale o tom později.

Velký počet nemocí souvisí s tím, že lidé nevědí, jak nebezpečné jsou negativní emoce a myšlenky ve chvílích euforie, velké radosti, zamilovanosti, kdy se energetická úroveň člověka prudce zvyšuje.

Jednou se na mě s prosbou o pomoc obrátila žena, jejíž dítě se chronicky pomočovalo. Hledám příčinu nemoci a jeho mamince říkám:

"Urazila jste se a přála něco zlého člověku v roce tom a tom." Žena si nemůže vzpomenout, a já upřesňuju:

"Bylo to v únoru, tak jedenáctého nebo dvanáctého." "Ale to je den mé svatby!"

"A co se na té svatbě stalo?"

Má pacientka si ani teď nevybavila žádné silné negativní emoce či skutky, které by nějak souvisely s její svatbou. Bioenergetické charakteristiky mi však už signalizovaly obrovskou zášť k nějaké ženě, k příbuzné manžela.

"Nepohádala jste se s tchyní?"

Žena si s obtížemi vzpomněla, že tchyně jí skutečně řekla něco nepěkného, ale pocit velké křivdy, která by zůstala vězet v paměti, tu nebyl.

A já byl doma:

"V den své svatby jste se cítila neobyčejně povzneseně, měla jste obrovskou energetiku, proto dokonce zdánlivě nevinný chvilkový hněv na tchyni jí velmi ublížil. Ta vaše zášť se ale vrátila zpátky a teď se projevila potížemi vašeho dítěte."

Pomočování není nemoc, ale první signál těžkých svízeli dítěte; je to časovaná bomba, která se ne vždy musí nutně projevit chorobou, ale může onomu dítěti připravit nešťastný osud či deformované citové nebo psychické struktury.

Proto jakýkoli pocit křivdy, který se ponoří příliš hluboko nebo se kterým se člověk dlouho nemůže vyrovnat, znamená velké nebezpečí. Lidé se vždy intuitivně snažili odhodit nebo vybit pocit ukřivdění a bránili se tomu, aby se hromadila. Způsoby jak to udělat jsou různé - pláč, rozbíjení nádobí, klení... Když křivdu dlouho snášíme, začíná být mnohem nebezpečnější a zasahuje pak nejen křivdicího a ukřivděního, ale i jejich děti. Zdraví lidé si obvykle nedovolí zlobit se příliš dlouho. V judaismu a křesťanství existuje svátek odpuštění, kdy člověk prosí o odpuštění za všechny křivdy, které napáchal, a to jak úmyslné, tak bezděčné. Když je prosba upřímná, začíná fungovat mechanismus pokání a dochází k podvědomému očištění člověka.

Obávám se, že smysl pokání dnes chápeme nanejvýš mlhavě.

Pří studiu světových náboženství jsem pojem pokání podrobně analyzoval. Jeho podstatou rozhodně nejsou neplodné výčitky svědomí, sebebičování nebo lítost nad minulostí. Podobnými emocemi si můžeme jen uškodit.

Kát se znamená soustředit veškeré své síly na proměnu sebe sama a již nikdy neopakovat chyby, je to proces, jehož smysl spočívá v tom, aby výbuch energie, který vzniká při poznání, působil tvořivě. Pokáním přetrháváme řetěz příčin a následků, v němž jeden čin přivolává další. Mechanismus předávání informací pole, tedy mechanismus jejich kumulace, aktivace programů a jejich realizace v lidských činech, dokáže zastavit jedině upřímná kajícnost.

Kající se v judaismu nebo lotr na kříži v křesťanství se mohou ocitnout výše než svatý, protože spotřebují stonásobně víc úsilí než člověk s čistou karmou na to, aby celý život prožili ve svatosti.

Člověk s čistou rodinnou a osobní karmou často potřebuje méně úsilí k dosažení velkých cílů než člověk s komplikovanou karmou k tomu, aby prostě slušně žil. Proto všechna světová náboženství jasně formulují tezi, že osobní směřování člověka k božskému principu má mnohem větší váhu než ty jeho potence, které rovnou dostal do vínku.

Mechanismus pokání musí být nerozlučně spojen s poznáním celkového obrazu světa - abychom si uvědomili porušení zákona, musíme nejdřív znát zákon samotný.

Zpočátku jsem předpokládal, že pokání boží jen programy vzniklé z negativních emocí - z nenávisť, z pocitu křivdy, z přání zla -, ale dnes vidím, že jeho možnosti jsou mnohem větší, především pokud jde o výrazné změny a harmonizaci struktur pole.

Vždyť na jemné duchovní úrovni každý člověk obcuje s božstvem, stejně jako kterákoli buňka těla koresponduje s celým organismem. Tento kontakt nelze přerušit při žádné, ani při té sebetěžší karmě, ať už se člověk chová jakkoli. Struktury našeho pole obsahují informace o tom, jak nejvyšší zákony porušili naši předkové nebo my sami v předešlých inkarnacích, a čím vážnější jsou tyto poklesky, v tím jemnější úrovni pole je nalzáme.

Existence dvou vzájemně se vylučujících tezí o prvotním hříchu a prvotní neposkvrněnosti člověka začíná být pochopitelnější, když si uvědomíme různé hladiny struktur pole. Směřování skrze pokání k božskému a nepoznatelnému je přechodem na jemnější úroveň, k duchovnímu povznesení člověka a očištění jeho karmy.

Jednota všeho, co nás obklopuje, se občas potvrzuje tím nejnečekanějším způsobem.

Jednou mi zavolala moje známá a postěžovala si, že jí umírá pes, který "náhodou" snědl jed a zatím není jasné, zda se podaří ho zachránit. Na dálku jsem prohlédl energetiku psa a spatřil černé skvrny v oblasti žaludku a hlavy - jed už začal působit na mozek. Pes byl nehybný.

"Dá se na jed nějak působit energeticky?" zeptala se ta žena.

Odpověděl jsem, že dá a začal jsem jed v těle psa na dálku neutralizovat. Pak jsem si ověřil, jaký lék lze v tomto případě aplikovat.

"Rozpusťte ve vodě aspirin a dejte mu to vypít," řekl jsem známé do telefonu.

Černá skvrna se za půl hodiny začala proměňovat, zešedla, zmenšila se a pes poznenáhlu přicházel k sobě. Pronikavě se zlepšila i jeho energetika. Pro mě však bylo důležitější zjistit, proč pes ten jed pozřel. Pokračoval jsem ve výzkumech a zjistil jsem, že příčinou nešťastné náhody bylo chování jeho paní, která krátce předtím překročila nejvyšší zákony kosmu.

Podrobněji budeme o příčinách tohoto jevu hovořit v knize druhé.

Hovořím s mladou ženou, která za sebou má dopravní nehodu, při níž utrpěla otřes mozku a teď jí brní palec na ruce. Nejdřív jsem se zabýval příčinami nehody, analyzoval si důsledky a nakonec ženě vysvětlil závislost tohoto neštěstí na jejích skutcích.

"A co mé zdraví?" zeptala se.

Když ke mně přijde nepřipravený člověk, očekává ode mě, že budu kolem něj přejíždět rukama a "léčebně působit". Má vysvětlení přijímá s nevolí a ne hned dokáže pochopit, oč je ve skutečnosti můj vliv silnější. Někdy se dokonce cítí poškozen, což bohužel pro něj, neprobíhá beztrzně.

Během několika dní se zdravotní stav ženy pronikavě zlepšil, ale když přišla podruhé, zaznamenal jsem deformaci pole, způsobenou počáteční nedůvěrou a automatickým útokem na mě, který následoval. Ženě jsem to hned vysvětlil.

"To je vyloučeno!" prohlásila.

„Tak se podívejte," povídám jí, "deset minut poté, co jste ode mne odešla, jste byla velmi nespokojená, a protože vaše karma není příliš čistá a připojily se i prohřešky rodičů, vznikl z toho bezděčný útok proti mně. Měla jste v poslední době nějaké nepřijemnosti?"

„Ano, můj pes div nevběhl pod auto."

Kreslím struktury pole ženy i jejího psa. Jsou stejné. Domácí zvířata jsou neobvykle závislá na morálce svých pánů a jejich nemoci a úrazy většinou zavíní člověk. Pole psa bylo původně čisté, zatímco když jeho paní přišla ke mně, objevily se deformace v hlavě a v oblasti pravé zadní a pravé přední tlapy.

"Tady je úraz tlapy psa," ukazují ženě na kresbě. "A kdo je vinen deformací pole? Přece paní toho psa. A co udělala? Jednoduše mi popřála něco zlého," vysvětluji podrobně své pacientce. "když jste ode mne odešla, byla jste tak čtvrt hodiny velmi podrážděná, ale protože já nic nezavínal, zášť se obořila na vašeho psa. A buďte ráda, že ne na manžela nebo syna."

Jakmile jsem srovnal pole ženy, automaticky se zlepšil i stav psa, zůstaly jen drobnější poruchy v oblasti zadní nohy, protože žena zatím nebyla ochotna akceptovat všechny mé informace. Za nějaký čas se však pole psa rovněž srovná.

Naši nejbližší a naše domácí zvířata jsou na nás závislí, a pokud porušujeme etické principy, mohou být potrestáni společně s námi.

V poslední době mi často volají známí a žádají mě o nejrůznější odborné rady. Jeden z nich měl už tři neděle bronchitidu, a přestože lékaři vyzkoušeli všechno možné, nemoc neustupovala.

"Asi tak před měsícem ses začal zlobit na ženu."

"Však taky bylo proč, div jsem jí jednu nevrazil."

"Pamatuj si - na naše nejbližší se nikdy nesmíme hněvat dlouho, a už vůbec nesmíme své křivdy vpouštět do svého nitra. To je totéž, jako by ses rozzlobil na vesmír."

O dva dny později mi známý zavolal a řekl mi, že nemoc je pryč. Pouhá telefonická rada, která člověku odhalila příčinu jeho nemoci, ho zbavila vleklého a navíc kontraproduktivního úsilí medicíny: Čím lépe by ho léčili, tím by to pro něj bylo horší, protože příčina choroby by tu byla dál. V takovýchto případech je přípustné i léčení japonskou gymnastikou či vhodně volenou výživou, protože obě tyto terapie mají blahodárný vliv na lidskou psychiku i podvědomí a dokážou potlačit zášť, která je základem každého programu zkázy. Vědomí však tyto prostředky ovládat nedovedou, proto léčí jen zčásti a nezabývají nemocného nebezpečí, že se tento stav bude opakovat.

Popišme si jiný podobný případ: člověka za měsíc či dva vyléčila moderní medicína, ale příčina bronchitidy - pocit křivdy - v jeho podvědomí zůstala. Pokud by jeho žena v té době nebo do několika měsíců porodila dítě, v poli dítěte se objeví program zášti a zkázy lidí získaný od otce. V období dospívání v sobě dítě ponese časovanou bombu a už sebemenší hněv na někoho z nejbližších příbuzných může tento program spustit. Aby byl takový program zablokovaný, může v podobných situacích propuknout tuberkulóza, infarkt, otok plic, žaludku nebo celého zažívacího traktu.

Protože dnes chování lidí neblokuje odpovídající světonázorová orientace, vysoká úroveň etiky a kultury nebo dodržování biblických přikázání, v poli každého z nás takové "časované pumy" leží a explodují stále častěji. Tím se vysvětluje lavina srdečních a onkologických chorob v posledních desetiletích.

Protože klasická medicína tento mechanismus nezná, pokouší se vysvětlení hledat ve zhoršení ekologické situace, nekvalitní stravě a častých stresech.

Už jediný příklad jasně naznačuje, že pokud bude celý arsenál současného lékařství zaměřen jen na likvidaci následků, nedokážeme odvrátit ty "černobyly", které číhají na naše zdraví.

Logika našeho vědomí a logika života a vývoje vesmíru se bohužel velmi často nekryjí. Vědomí a nižší vrstvy podvědomí fungují harmonii světa navzdory, což ostatně potvrzuje každý příběh, který si v této knize přečtete.

Jeden mladý muž za mnou přišel již podruhé. Při prvním setkání jsem mu vysvětlil, že důvodem neplodnosti jeho vlastní manželky je jeho vnitřní agrese vůči ženám. Díky provedené korekci se podařilo tuto agresi omezit, ale v této chvíli mi bylo jasné, že negativní programy se znovu silně zaktivizovaly.

"Opět se ve vás rozběhl program zkázy ženy. Co to mohlo způsobit?"

"Nedávno jsem se setkal se svou první ženou a zase jsme se pohádali."

"Musíte ze sebe vypudit všechny výhrady a pocity křivdy, které ve vás vaše první žena vyvolává, odpustit jí a zbavit se všech negativních emocí vůči ní."

"Skoro všechno jsem jí už prominul, ale několik věcí mi stále ještě vadí."

"Pocit křivdy je stejně jako nenávisť či závist jednou z forem zkázy člověka, je to energetický výpad. Pokud to nepochopíte a nedokážete své vztahy k první ženě nějak urovnat, nemohu vám pomoci. Program ničení ženy nereaguje na jméno, a je mu jedno, zda je to Máša nebo Ljuba. Program reaguje na ženu, kterou vnímáte jako svou stálou partnerku. Vaše první žena z hlediska energetického již dávno vaší manželkou není, proto oživené výhrady a zášť ničí vaši druhou ženu. Abychom jeden druhého přestali zabíjet, musíme nepříteli odpustit."

Pokud tohle nedokážete překonat, veškerý balast nenávisti a zášti vůči první ženě se bude automaticky uvádět do chodu při sebemenším sváru s druhou ženou. Pokud nedokážete programy zkázy úplně zablokovat, mohou se ocitnout v poli vašich příštích dětí a vyvolávat nemoci, nebo budou dál způsobovat neplodnost vaší ženy. Tím, že se hněváte na první ženu, už dnes zabíjíte své budoucí děti. Smíření, jemuž nás učí křesťanství, není otroctví, jak se leckdo dlouho pokoušel vykládat, ale mechanismus duchovního vývoje. Vnitřním smírem se dosahuje harmonie s vesmírem na velmi jemné úrovni.“

Onehdy ke mně přišel muž, jehož rodinné vztahy se pohybovaly těsně na hranici rozvodu, ale zformulovat příčiny nedokázal, protože se k sobě se ženou chovali dobře. Důvodem byla mužova matka. Ta neměla ráda již jeho první ženu a podnikala všechno pro to, aby se rozešli. A to se taky stalo. Druhá snacha se matce velmi líbí, ale program destrukce synových citů se v podvědomí zapíná automaticky i proti milované snasce. Aniž o tom má sebemenší tušení, matka syna i snachu neustále programuje k tomu, aby jeden v druhém to nejkrásnější ničili a nakonec se rozešli.

Vědomí člověka připomíná drobné kolečko, jímž se bez zvláštního úsilí dá otáčet na tu či onu stranu. Podvědomí, to je naopak obrovské, přetěžké kolo, které je obtížné roztočit a ještě obtížnější zastavit. Naši předkové roztáčeli kolo podvědomí směřováním k Bohu, dobru a lásce. Poslední tři století ještě stále využíváme setrvačnosti tohoto pohybu, ale vynakládáme málo úsilí na to, aby neustal. Proto nám dnes může pomoci jen vědomé a nepřetržité směřování k harmonii světa a k Bohu. Zásoby karmy lidstva jsou vyčerpány a jen osobní usilování každého jednotlivce bude určovat stupeň jeho imunity vůči neštěstí.

Nedávno mi zavolala jedna známá:

"Pohádala jsem se s přítelkyní a zalykám se pocity křivdy. Už mockrát jsem prosila o odpuštění za to, že jsem se na ni urazila, ale nic nepomáhá."

"Nepomáhá to proto, že vy musíte prosit nejen za sebe, ale i za přítelkyni, za to, že se na vás taky urazila. Musíte prosit, aby bylo odpuštěno i jí."

Zena zrozpačitěla:

"Ale tu hádku způsobila hlavně ona, já jsem jí prakticky nic neudělala."

Učinil jsem pauzu, aby stačila mou myšlenku strávit, a pak jsem vysvětloval dál:

"Podvědomě vždy napadáme toho, kdo nám potom svým chováním způsobuje křivdu. V minulém životě jste ženám ubližovala a tím jste vytvořila mechanismus zášti, který ve vás na úrovni podvědomí pracuje automaticky. Kromě toho váš otec velmi ubližoval matce v prvních měsících těhotenství. Proto se zhoubné procesy ve vašem podvědomí mohou rozbíhat už při sebemenším podnětu, který vědomí ani nezaznamená."

Zkrátka a dobře - když vám někdo ublíží, musíte především prosit o odpuštění za to, že jste ublížila vy. To blokuje karmické programy rodičů a vašich minulých životů, které vás do této situace přivedly. Pak je třeba žádat o odpuštění za to, že jste nedokázala odpustit jinému a urazila jste se na něj, a teprve pak prosit o odpuštění útočníka - za to, že se urazil a že zároveň ublížil vám. Při každé křivdě se musíme pokusit člověka vnitřně ospravedlnit a pak mu odpustit. Jedině takovýmto chováním lze blokovat karmické programy zkázy a rozpadu, to pomůže uchránit jak vaše zdraví, tak zdraví vašich dětí."

Vše, co jsme si právě vyložili, platí o vnitřním stavu člověka. Vnější projevy mohou být různé, ale hlavní je, aby tento mechanismus fungoval v duši.

Příčina druhá

Jedné své pacientky jsem se otázel:

"Co myslíte, jaký nejtěžší zločin může člověk v životě spáchat?"

"Zavraždit jiného člověka."

"Je tu zločin větší, a to je vražda lásky, protože než zabijeme člověka, musíme v sobě nejdřív zabít lásku k němu. Vražda lásky je tou půdou, z níž nakonec vyrůstají četné další zločiny a pohromy."

Přišel za mnou venkovský manželský pár. Jejich patnáctiletý syn se v televizi díval na produkci známého komika, vesele se smál, potom vyšel do předsíně... a oběsil se. Rodiče nechápou, jak se to mohlo stát. Zkoumám důvody, analyzuji, co se s chlapcem stalo. A vyšlo mi z toho následující: matka měla známého, který ji neobyčejně miloval, ale ona byla vůči němu lhostejná a vědomě zabíjela jeho lásku. Ten člověk to nemohl vydržet, skočil pod vlak a zahynul. Co se stalo? Matka zabila lásku a život v milujícím člověku. Podle zákona karmy v sobě od té chvíle nesla tento mohutný program zkázy života a ten jako zrezivělý granát dlouhá léta ležel v jejím poli, aby v jistém okamžiku vybuchl v jejím patnáctiletém synovi.

Ve struktuře lidského pole existují stovky různých programů, utvářených činy, myšlenkami, emocemi nejen nás samotných, ale i našich příbuzných a blízkých.

Východní filosofie k tomu poznamenává: "Lidé nejsou, jsou myšlenky." Důvodem zdánlivě nemotivovaných zločinů, vražd a sebevražd je po dlouhou dobu utajený program zkázy a sebe-zkázy, který vytvořili předci dnešních delikventů a jejich obětí. Programy mohou v poli nejen přežívat po desítky let, ale během této doby se dále posilují a přiživují se energií analogických přečinů dětí a vnuků svého autora - pokud samozřejmě nejsou blokovány přísnou etickou normou a směřováním k božskému principu.

Na židli přede mnou sedí žena postižená neplodností. Obracela se už na několik senzibilů, ale výsledek se zatím rovná nule. Vysvětluji ženě důvody jejího stavu:

"Čtyřikrát už jste uvažovala o sebevraždě, a tím jste v sobě spouštěla mechanismus zkázy lásky a života. Tento program je velice silný-a váš organismus cítí potřebu nějak ho zastavit. Tím, že v sobě dusíte lásku, že v sobě dusíte city, které vás spojují s ostatními, přinášíte škodu nejen sobě, ale i jiným."

Zena mě přerušuje:

"Čert je vem, ty jiné lidi, já chci konkrétně vědět, co a jak je se mnou."

Pouštím se do dalšího trpělivého vysvětlování:

"Právě teď jste se ve vlastní prospěch zřekla všech ostatních lidí, a tím se už kdoví pokolikáté odříkáte lásky. Dokud ve vás bude tento pocit žít, budete mít i jiné problémy, než že nemůžete mít děti."

"Řekněte mi konkrétně, co udělat, aby mi bylo líp. Co mi můžete zaručit?"

Cítím obrovskou zátěž. Každá nekorektní otázka mě velmi vysiluje.

"Zaručit vám nemohu nic, protože příliš mnohé záleží na vás." Žena vstala a beze slova odešla. Zkoumám její emoce -ještě že se neurazila a nezpůsobila si tak ještě větší škodu.

Navštívila mě dívka asi tak dvacetiletá. Obvykle se nevyptávám, s čím za mnou lidé přicházejí, a dívám se sám. Tělesný stav dívky byl podle mého zjištění zcela uspokojivý, jen duchovní struktury se mi jevily silně porušené, ale na fyzickém zdraví se to zatím nijak nepodepsalo.

"V zásadě jste naprosto zdráva," říkám jí. "Je tu menší tachykardie, ale jinak nic vážného."

Pohlédla na mě mdle a nezáčastně a prohlásila:

"Mám cukrovku."

Dřív bych asi z vlastní zdánlivě nesprávné diagnózy zakusil šok. Člověk je vážně nemocen, a já mu řeknu, že by se měl cítit báječně. Když jsem však začal zkoumat příčiny chorob, pochopil jsem, že její cukrovka není nemoc, ale především obranná reakce organismu. Organismus musí zastavit programy zkázy jiných lidí. Čím silnější a nebezpečnější je program zkázy, tím účinnější a spolehlivější musí být blokáce, tedy nemoc. Zkoumám příčiny cukrovky. Ve čtrnácti letech byla ta dívka zamilována do mladíka, a to velmi silně, ale pak se rozešli. A rozešli se proto, že jejich

informační pole byla neslučitelná. Ve fyzickém světě se to může projevit různě. Dívka začala toho mladíka k smrti nenávidět, zabila lásku, ale rozchodu s ním litovala a intenzivně mu přála jen to nejhorší. Tyto pocity vyvolaly k životu sílící cukrovku, protože byl porušen jeden ze základních zákonů vesmíru a dívka přerušila s vesmírem spojení. Zřeknutí se nejvyšších citů velmi znetvořuje strukturu lidského pole a na fyzické úrovni se velmi často projevuje neléčitelnými chorobami.

Nemoc může plnit různé funkce. První funkcí nemoci je varování, druhou pozastavení činnosti, která správnému vývoji člověka překáží, třetí odstranění mechanismů, které umožňují šířit negativní informace. Měli bychom trvale mít na zřeteli, že jsme buňkami jednoho organismu jménem lidstvo, které je zase součástí jiného jediného organismu - vesmíru. Všechna základní přikázání světových církví jsou jen zašifrovanou koncepcí výstavby světa a pravidel našich vzájemných vztahu s ním. Dnes je nám dána možnost rozšířit své představy o světě, uvidět to, co bylo dřív známo jen velkým osvíceným duchům.

Další pacientka mi řekla, že na zdraví si rozhodně nestěžuje, ale že si nedokáže poradit s věčnými nepříjemnostmi v osobním životě. Miluje ji muž, jehož ona má také velmi ráda, ale pořád vznikají nějaké komplikace a ona není ve stavu pochopit, co se děje. Jako by je od sebe osud neustále odváděl. Začínám celou situaci testovat a zkoumám, kde je příčina. Nacházím ji dosti daleko, někde ve 20. letech našeho století. Její babička odmítla božský cit lásky, všechny její skutky směřovaly k tomu, aby lásku zabila. Na počátku 20. let se z vypočítavosti provdala, aby uchovala a rozhojnila osobní a rodinný majetek. Rodinu však brzy na to stejně rozkulačili a babička se bez lítosti se svým manželem rozešla. Přiznala se vnučce, že manžela nikdy nemilovala. On ji ale miloval a dlouho se trápil. Žena má v očích slzy, vzpomíná na celý ten příběh a říká, že s Petrem se jí nic nedaří.

"Jak se jmenoval ten nešťastný muž vaší babičky?" zeptal jsem se.

Užasle na mě pohlédla a tiše hlesla:

„Petr!“

Zkoumám strukturu pole, provádím lékařskou diagnostiku. Základním problémem, s nímž přišla tato žena, jsou gynekologické potíže.

"Před osmi lety vás miloval jeden muž." "Ano," připouští ona.

"Líbil se vám?"

„Ne.“

"Jenže on pro vás trpěl a vy jste v něm zabila lásku. Místo toho, abyste se rozešli v klidu a míru, jste vy - abyste mu ukázala, že to není vaše vina - volila daleko tvrdší způsob."

"Máte pravdu, udělala jsem mu něco, k čemu bych se dnes v žádném případě neodhodlala."

"No vidíte, a to je právě příčina vašich potíží. A pak - byly tady přece i jiné nepříjemnosti... Vy jste přišla o dítě?"

"Ano, dvakrát. Chtěla jsem mít děti, ale nikoli z mé vůle se to nezdařilo."

"Měla jste mít chlapce, že?"

"Ano. Ale v čem je důvod?"

"Vy jste v sobě zabila lásku k muži, proto jsou vaši možní synové neschopní života. Máte teď nějaké děti?"

"Dcerku."

"Pokoušela jste se mít další děti?"

"Víte, při dopravní nehodě jsem utrpěla těžkou zlomeninu pánve a už rodit nesmím."

"Uvědomujete si, že tenhle úraz se vám nepříhodil náhodou?"

"Teď už ano."

Dnes je těžké uvěřit, nakolik naše činy ovlivňují náš fyzický stav, ale každý nový případ přináší nevyvratitelné důkazy v podobě vyléčení choroby, jejíž důvod se podaří správně diagnostikovat.

Jednou jsem na návštěvě shlédl videozáznam svatby hostitelovy neteře, která se odehrála rok předtím. Svatba byla velkolepá:

mladá krásná nevěsta, šťastný ženich, veselí příbuzní. Když jsem se však pozorně zadíval na nevěstu, naprosto mimoděk jsem si ji diagnostikoval a zjistil jsem, že mladou rodinu čekají velmi vážné problémy.

"Okamžitě ke mně tu svou neteř pošli," řekl jsem pánovi domu. "Potřebuje léčbu, protože by mohla mít velké potíže při porodu."

"Před třemi měsíci se jí narodilo mrtvé dítě," řekl mi hostitel. "To nevadí, stejně ať přijde. To je totiž teprve začátek." Provedl

jsem hlubší vyšetření a zjistil jsem v polí té mladé ženy těžké deformace, vyvolaná jedním z nejvážnějších přestupků proti nejvyšším zákonům. Měl jsem před sebou klasický případ toho, čemu se říká vymírající rod. "Víš, že z matčiny strany je tenhle rod pronásledován prokletím?" zeptal jsem se.

"Ano, už jim to říkala nějaká kartářka." "A co příčina, uvedla příčinu?"

"Ne. Však to znáš, na něco takového jsou krátké."

"Tak mi okamžitě sežeň všechny příbuzné z matčiny strany. Všechna ta dětská úmrtí, nevléčitelné choroby a těžká neštěstí ve vašem rodu mají jediný důvod."

Už druhého dne proti mně seděli všichni příbuzní. Vykreslil jsem před nimi obraz toho, co se děje.

"Váš dědeček z matčiny strany se během těhotenství své ženy dopustil poklesku, za který teď platí všichni jeho potomci. Když byla žena v pátém měsíci, ještě nenarozeného dítěte se zřekl. A proč je trest tak krutý?"

V pátém měsíci těhotenství dítě plně splývá s Bohem a vesmírem. Aby člověk mohl normálně žít, musí periodicky navazovat kontakt s kosmem a k tomu využívá vzpomínek z pátého měsíce, jež má uloženy v polí. Pokud se otec nebo matka v této době dítěte zřeknou, a k tomu může během prudké hádky dojít podvědomě, automaticky, tak dítě dostává do vínku nejen program zkázy vlastních dětí, ale i vesmíru. Buňka se stává nositelkou ničivého programu. A organismus na tento jev reaguje po svém. Zablockovat tento program lze jedině směřováním k Bohu a naplněním láskou. Když to člověk nedělá, je zhouba rodu nevyhnutelná."

Vidím, jak se lidé přede mnou v myšlenkách obracejí k Bohu, vidím, jak roztávají a z jejich polí odcházejí struktury prokletí. A - pokolikáté již! - se přesvědčuji, že léčit musíme především poznáním a porozuměním.

Naše děti dnes mají mnohonásobně vyšší energetické možnosti než děti našich předků o několik generací zpět. Přesto věnujeme příliš málo pozornosti jejich duchovnímu rozvoji a usilujeme především o profesionální orientaci a příští hmotný blahobyt našich ratolestí.

Nedávno se známé talentovaného psychotronika stala nepříjemnost - její pes ochrnul na zadní nohy.

Požádala mě, abych jí pomohl odhalit důvod. To, co jsem viděl, bylo podivuhodné: když byla žena ve třetím měsíci, dítě, přesněji řečeno jeho plod, začalo na psa žárlit, a spustilo tak program zkázy nešťastného zvířete. Prozkoumal jsem důvody velké agresivity dítěte, matka se za něj pomodlila a druhého dne byl pes zdrav.

"Vaše dítě má mimořádné schopnosti," vysvětlil jsem známé, "které ovšem nejsou jistěny správnou orientací. Musíte se den co den modlit za to, aby dítě bylo dobré a milovalo Boha víc než pozemské statky. Je třeba velmi pozorně přehodnotit celý svůj dosavadní život a k mnohému

změnit vztah. Pokud hned neovlivníte duchovní orientaci dítěte, tak jeho mimořádné schopnosti může soustava autoregulace pole zablokovat a ono bude mít v životě velké problémy. Položte mu na břicho Bibli a uvidíme, jak bude reagovat - pokud špatně, je situace opravdu vážná."

Dítě našťastí na Bibli reagovalo bez problémů, i když, pravda, na Nový zákon lépe než na Starý. Výzkumy ukazují, že dítě již v prenatálním stavu aktivně reaguje na okolní svět a že na jeho psychický a fyzický stav má rozhodující vliv duchovnost a morálka matky. V pátém měsíci je člověk přímo spojen s Bohem a získává od něj své příští vlohy. Ve třetím a čtvrtém měsíci žena prochází četnými zkouškami, které se mohou projevit sterým způsobem, ale na jejich výsledku jsou povaha a život dítěte přímo závislé. Hlavní je, aby orientace na duchovní hodnoty byla vždy větší než cokoli jiného.

Obrátila se na mě známá lékařka. Vyléčil jsem její dítě z diatézy tím, že jsem určil příčiny porušení zákonů vesmíru, jichž se ona sama dopustila několik let před těhotenstvím. Teď chtěla pro každý případ zkontrolovat, zda se neobjevily nové poruchy pole. Spatřil jsem v poli mohutné deformované struktury, které negativně ovlivňovaly její osud. Způsob porušení zákonů ukazoval, že svými slovy zabíjela silný cit v jiném člověku, a to by mohlo být u jejích dětí důvodem velkých nepříjemností. Žena si nemohla vzpomenout a dlouho jsme společně hledali důvod, který by deformace vysvětlil.

Žena měla známého, mladého lékaře, s nímž ráda trávila volné chvíle. Pak ale jednou přišel s dívkou, do níž byl zamilován. Žena na ni pohlédla a řekla mu:

"Víš, s tou nikdy žít nebudeš, opustí tě. Potřebuje jiného, než jsi ty."

Po nějakém čase se oba mladí lidé skutečně rozešli. Lékařka svého přítele mimoděk orientovala na potlačení milostného citu. To se pak mladému muži stalo mnohokrát, protože jednou získaná tendence fungovala v jeho poli dál a bořila každý vztah ke každé ženě.

Často se ani nezamyslíme nad tím, jak snadno můžeme uškodit jinému člověku a zároveň i sami sobě. Vždyť nevinná poznámka mé známé způsobila nepříjemnosti přinejmenším třem lidem - jejímu příteli, jí samé a jejímu dítěti, ale tenhle řetěz mohl být mnohem delší.

Když jsem přednedávnem analyzoval příčiny nemoci jedné ženy, postřehl jsem ve strukturách pole klatbu, jejíž iniciátorkou byla její vlastní matka. Zdraví ženy to ovšem nijak výrazně nepoznamenalo.

"Neměla jste ve dvaasedmdesátém nějaké konflikty s matkou?" "Ano. Strašně se jí tehdy nezamlouvalo, že se vdávám."

"Byla proti tomu?"

"Kategoricky. Ale já jí řekla, že se vdám v každém případě." Začal jsem tedy zkoumat karmické struktury a naskytl se mi neuvěřitelný pohled.

"Prosím nežasněte, ale slyšela jste někdy něco o minulých životech?"

„Ano.“

"Tak vy sama jste v minulém životě umřela na rakovinu. Váš současný manžel byl v minulém životě vaším ženichem. Vaše matka byla vaší matkou. A z její vůle jste se svého vyvoleného zřekla a neprovdala jste se za něj, přestože jste ho velmi milovala. V tomto životě jste byla podrobena stejné zkoušce, ale tentokrát jste v ní obstála. Proto vše dopadlo šťastně, a dokonce ani matčina klatba vám nijak neublížila. Ovšem matka ve stejné zkoušce zklamala. Také podruhé kategoricky protestovala proti vaší lásce a svou chybu zopakovala. Když buňka zápolí s organismem a chce si ho podrobit, mění se v buňku rakovinovou."

Žena se zamyslela a pak tiše pronesla:

"Víte, že moje matka zemřela v roce 1975 na sarkom?"

V tom okamžiku jsem bezděky zapřemítal na lidstvu a nad tím, jak se v poslední době svým pragmatismem a přízemností stále častěji zříkáme božských citů.

Základní dědičné informace se z rodičů na děti nepředávají jen geneticky, ale i prostřednictvím pole. Matka je v dimenzi pole s dítětem spojena neustále, protože její emoce na ně mají bezprostřední vliv. Pokud je důvodem negativních pocitů nenávist či roztržka s milovaným člověkem, pro dítě se to rovná katastrofě. Negativní struktura pole ženy předurčuje mnohá příští neštěstí jejích dětí.

Při analýze struktur jedné své pacientky jsem zjistil, že porušila zákony o zachování lásky a říkám jí:

"U vašich děvčat jsem zjistil tak značné shluky negativních programů, že by to mohlo skončit neplodností."

"No, neplodnost mají i v horoskopu," řekla mi ta žena.

"Astrologická pozorování jsou ovšem až odvozená, protože okamžik zrození dítěte je dán strukturou jeho pole, jeho karmou."

Během práce jsem měl možnost se přesvědčit, že astrologické předpovědi lze za jistých podmínek změnit.

Zavolala mi jedna televizní redaktorka a poprosila mě o setkání. Byla to báječná společnice a velmi pozorná posluchačka. Její otázky mi pomohly systematizovat materiály, které jsem shromáždil během svých výzkumů, a bylo příjemné debatovat s člověkem, který se na dostatečně profesionální úrovni orientuje v bio-energetické problematice. Televizní vystoupení jsem však odmítl, abych se vyhnul nežádoucí publicitě a mohl v klidu pokračovat ve své práci.

Protože jsme nestačili probrat vše, co nás oba zajímalo, chtěli jsme se nazítrí setkat ještě jednou. Ale stalo se něco neuvěřitelného. Nejdřív jsme jeden na druhého asi hodinu čekali každý na jiném místě - oba přesvědčení, že to naše místo je to správné. Byla to absurdní situace - redaktorka mi telefonovala, já se pokoušel ji vyhledat, ale nakonec jsme se setkali pouhou hodinu před jejím odjezdem. Ta žena byla pobouřena a ze všech sil se snažila potlačit v sobě pocit křivdy a nevraživosti, což se jí nakonec podařilo. Od té doby jsme si pravidelně volali.

V jednom z telefonických rozhovorů se zmínila o tom, že podle horoskopu by do několika let měla zemřít. Začal jsem tedy analyzovat její karmické struktury.

"Podle informací, které jsem získal, vám hned po narození zemře dítě. Důvodem úmrtí bude nemoc hlavy. To vyvolá celou sérii tragédií a nemocí včetně psychických poruch a bohužel i váš fatální konec, asi tak dva roky po smrti dítěte..."

"To znamená, že horoskop předpovídá pravdu?" zeptala se s těžko potlačovaným rozechvěním v hlase.

"Nejde o horoskop, ale o vaši energetickou konstrukci, jinak řečeno o vaši karmu. Hvězdy váš osud určují proto, že jste se narodila v jistém zcela konkrétním okamžiku, ale ten závisí na energetické konstrukci. Pokud duchovním rozvojem a směřováním k božskému principu změníte svou energetickou podstatu, promění se jak vaše karma, tak váš osud."

Vysvětlil jsem jí základní prohřešky, které překážejí obnově harmonické struktury ženského pole a provedl jsem nezbytné korekce. To už byla v jiném stavu. Zanedlouho nato jsem pocítil, že jí hrozí vážné nebezpečí a zavolal jsem jí.

"Pokud nedokážete odstranit zášť vůči manželovi, uvedete do chodu soukolí karmy. Ve třetím či čtvrtém měsíci těhotenství jste prošla jistou zkouškou, mohla jste nepřízeň a výhrady k manželovi zablokovat, ale teď nastala situace, která je pro vás i pro dítě krajně nebezpečná. Jestli chcete být zdravá a šťastná, zapomeňte na každodenní logiku."

Po nějaký čas jsem její pole sledoval jen na dálku: zůstávalo i nadále stabilní a harmonické. Když se dítě narodilo, blažená maminka mi zavolala.

"Měl jste pravdu, dítě div nezemřelo. Lékaři mi řekli, že mělo pupeční šňůru ovinutou kolem krčku."

Ještě podivuhodnějšího důkazu jsme se však dočkali za tři měsíce, když dítě vyšetřili ultrazvukem. Zjistilo se, že prodělalo mikroskopické krvácení do mozku. Kdyby zášť a výhrady nebyly včas utlumeny, události se mohly odvíjet podle scénáře předpovězeného horoskopem.

Logika lásky a odpuštění stojí výš než jakákoli astrologie a věštění osudu - směřováním k harmonii, dobru, k božství lze negativní karmu uzavřít.

Osud a charakter příštího dítěte se formují v informačně energetickém poli rodičů již před jeho početím. V okamžiku, kdy je dítě počato, jeho charakter a osud již jsou na světě a určují jeho další vývoj, takže pokud se rodičů zmocní pochybnost, zda dítě vůbec chtějí a potřebují, dochází k útoku na tyto struktury, k jejich deformaci, a dokonce k částečnému zničení. Mimořádně nepříznivě struktury pole příštího dítěte ovlivňuje nesmlouvavé plánování jeho pohlaví, přílišné lpění některého z rodičů na tom, že to bude právě holčička, nebo chlapeček. Dokonce i prosté pochyby, zda dítě chceme, či ne, nemluvě o pokusech zbavit se ho, je aktem ničení jeho osudu, štěstí, zdraví, struktur kontaktů a sounáležitosti s jinými lidmi.

Patnáctiletá dívka prohlašuje, že ona děti mít nechce. Tento program podpoří i emocionálně - a za několik let se jí narodí těžce churavé dítě. Viníkem bude jen ona sama, aniž by měla sebemenší podezření, že je to výsledek někdejšího ukvapeného prohlášení.

Rodiče čekali syna, ale narodila se jim dcerka. Asi den si zoufali, pak se s tím smířili a dnes mají své děvčátko velmi rádi, jenže to je často nemocné. Dvojí program zkázy, o nějž se zasloužili otec s matkou, nikam nevymizel a v poli dítěte funguje spolehlivě a neomylně.

Manžel se své ženy v době těhotenství těžce dotkl, a jí najednou blesklo hlavou: "Že jsem to dítě vůbec chtěla!" Pak jí ubližoval ještě mnohokrát, a žena ztratila chuť žít dál. To vše se uložilo do jemného a bezbranného pole ještě nenarozeného syna. Dnes je doslova otráven léky, důvěrně zná prostředí mnoha nemocnic, ale zdraví se nenavrací.

Během nemoci dítěte je nesmírně důležité vytvořit podmínky pro jeho správné uzdravení. Co to znamená? Rodiče musejí přemýšlet o duši a duchu dítěte, a teprve pak o těle. Přecpávání dítěte léky a jídlem mu může jen uškodit.

Nedávno jsem rozmlouval s otcem děvčátka, které na těžkou chorobu div nezemřelo. Prozkoumal jsem pole dítěte před nemocí i po ní a nestačil jsem se divit. Mohutné deformace, které nemoc vyvolaly, téměř vymizely. Začal jsem se tedy pít po důvodech tak úspěšné léčby a zjistil jsem, že se o ni zasloužila láska otce k dítěti. Značná část programů zkázy a zřeknutí se vesmíru byla jeho láskou neutralizována.

Právě láskou, nikoli jen náklonností. Léčit se dá láskou, náklonností můžete jen uškodit. Proto tak mnohé během nemoci dětí záleží na chování, etice a dokonce stravování samotných rodičů. Vyloučit maso, alkohol, lahůdky a přejídání je v případě rodičů dokonce důležitější než u dítěte samotného. Jakákoli zášť a nevraživost vůči sobě navzájem i vůči okolí musejí zmizet. Stav ducha rodičů je stavem ducha i těla jejich dítěte. Chceme-li dítě uchránit nemocí a pohrom, měli bychom porozumět jednomu - naše dítě musí být zdravé především duchovně.

Přede mnou sedí mladý muž a líčí mi své problémy. Před dvěma lety ho začaly bolet nohy. Obrátil se na profesionální maséry a absolvoval vodoléčbu. Po všech těch procedurách bolesti na několik měsíců pominuly, ale začal se mu prudce zhoršovat zrak. Zkrátka další klasický případ: v případě zřeknutí se dítěte těsně před početím nebo během těhotenství - slovně, v duchu či v činech - se struktury pole deformují ve třech oblastech: v oblasti hlavy, první čakry a nohou. V tomto případě šlo o souběh silných poruch pole z otcovy i matčiny strany, proto se deformace z oblasti nohou při tradiční léčbě jen přestěhovala jinam, do hlavy. Proces, který dřív trval celá desetiletí, se tentokrát seběhl za pár měsíců. Jde ostatně o jev, který představitelé moderní medicíny upřímně

nechápu. Zatímco když se dřív podařilo nemoc lokalizovat a dlouho léčit, člověk se "uzdravil" (přestože ve skutečnosti se choroba jen stěhovala do jiného orgánu a postupně se kumulovala tam), dnes silně znečištěná karma lidstva skýtá jiný obraz. Nemoc se nelokalizuje v jediném místě, ale během léčby "plave" od jednoho orgánu ke druhému. Teď už není nemocný jeden sektor pole člověka, nýbrž pole celé. Orientace na fyzické tělo, na důsledek, nikoli na příčinu, je nesmyslná a nebezpečná, stejně jako jsou nesmyslné astronomické částky vydávané na boj s chorobou těla, nikoli s příčinou jejího vzniku. Zdravotnictví samo za to vlastně tak docela nemůže, myšlení lidstva je nedokonalé a stále se s dětinskou tvrdohlavostí soustřeďuje na důsledek a příčinu si jednoduše nepřeje vidět. Pod fascinujícím vlivem civilizačních vymožeností zůstáváme dětmi, pro něž je pestrobarevně pomalovaná hračka mnohem důležitější než zcela nezbytné a skutečně důležité věci.

Dřív správné stereotypy chování udílelo člověku náboženství a on věděl, že vše se řídí vůlí Boží. Byla to skvělá blokace negativních podvědomých vlivů na člověka a jeho svět. Člověk mohl z osobních pohnutek do běhu událostí zasahovat, vzdorovat jim, ale v duši byl povinen uchovávat harmonii s okolím, protože duše je pole, a právě na jemné úrovni pole splývá v jediný celek s vesmírem.

Někdy může být důkaz toho, jak daleko ještě máme k pochopení mnohých událostí našeho života, naprosto nečekaný.

Primář jedné nemocnice se seznámil se základními principy soustavy autoregulace pole, ale uplatnit je v praxi zatím nehodlal. Až jednou, když sám onemocněl a měl několik dní vysoké horečky, které nebyl s to nijak srazit, vzpomněl si na mé výzkumy a pomyslel si: Bože! Já se asi musel něčím provinit. Nevím, co špatného jsem komu udělal, ale asi se to stalo a já na to jen nemohu přijít. Odpusť mi mou vinu. Dovol mi, abych se rozpomněl, abych pochopil a abych se podobným chybám dokázal v budoucnu vyhnout. Za dvě hodiny teplota poklesla na 37,2° C.

Čtenáře možná může takovéto čtení naladit velmi pesimisticky a inspirovat ho k závěru, že s ohledem na hromadící se negativní skutky je situace lidstva příšerná a beznadějná. Ve skutečnosti je ovšem mnohem lepší, než by se mohlo na první pohled zdát, protože stále funguje mechanismus blokace a očišťování karmy.

Aby tomu ale tak bylo i nadále, je v první řadě nutné chápat, že každý člověk a jakékoli události, které nás vyvádějí z rovnováhy, jsou částí vesmíru, proto se vnitřní stav musí vždy maximálně blížit ochotě ke smíření. Čím jemnější je úroveň pole, tím méně je závislá na naší osobnosti, tím vzdálenější je logice fyzického těla. Každý člověk si nejvíc může pomoci správným chováním, správným vztahem ke světu a správnou výživou. A je tu ještě jedna důležitá vlastnost - směřování.

Na počátku sedmdesátých let jsme s turistickou skupinou stoupali nedaleko kavkazského jezera Rica ke Gegským vodopádům. Šli jsme volným, pravidelným krokem. Asi tak za čtyřicet minut jsme vyšli až nahoru a přistoupili jsme k samému okraji srazu. Z obrovské výše jsem spatřil uzoučkou pěšinu, která nás sem přivedla. Tehdy vznikla asociace s lidským životem a já jasně pochopil, že podstatně víc než intenzivním, ale krátkodobým skokem může člověk dosáhnout neustálým, nepřetržitým směřováním.

Nejúčinnějším mechanismem blokace a očištění karmy je neustálé, trvalé směřování k duchovní dokonalosti.

Hodně se dnes mluví o nezbytnosti návratu k Bohu. Když člověk řekne "věřím v Boha" a jde do kostela, stále ještě může být nekonečně vzdálen skutečnému setkání s božstvím. Víra v Boha je proces, ve kterém se fyziologické snoubí s duchovním.

Názorně se to dá vyložit na následujícím elementárním příkladu: Jakmile buňka začne fungovat v rozporu se základní tendencí organismu, jen pro sebe, začíná proces rozpadu a zplanění. Pro obnovu jednoty s organismem pouhé přání nestačí, musíme při očišťování buňky a obnově harmonie vynakládat obrovské, pravidelné a neustávající úsilí.

Duše i duch lidstva jsou dnes neuvěřitelně "zplanělé", těžce nemocné buňky organismu musejí odumřít a ty procesy, jichž jsme dnes svědky, svědčí o počátku tohoto procesu. Jedinou cestou ke spáse je neúnavná vědomá práce na zdokonalování ducha i těla. Je třeba nešetřit energií, každý den a každou hodinu vynakládat úsilí, bojovat sami se sebou, čehosi dosahovat a neustále mít na paměti, že výsledky svých snah nemusíme uvidět zítra, a přesto budeme nuceni bojovat znovu. Nesmí v nás být uspokojení a pýcha.

"Když se v srdci usadí pýcha, odsudek a zášť, nikdy nemůže mít k Bohu blízko," říká otec Min v jednom ze svých kázání.

Co je to smíření z bioenergetického hlediska?

Člověk, který pokorně přijme jakoukoli životní zkoušku, ušetří obrovské množství sil, které by jinak spotřeboval na neplodné výhrady a protesty proti vzniklé situaci. Této zásoby energie pak využívá k vnitřní duchovní proměně, k dalšímu sebe-vývoji.

Často bývám tázan, zda lze nějak posílit vlohy a schopnosti dětí, zvýšit jejich prospěch. Nechuť dítěte k učení se přitom rodí velmi jednoduše. V době těhotenství se matka zřekne svých citů k dítěti, k manželovi či k okolnímu světu. Z toho se formuje program odmítání informačního pole vesmíru, který pak omezuje možnosti dítěte pracovat s informacemi vůbec. Dítě se učí těžko a nechce se mu do toho. Milující matka, která ani sobě samotné ani nikomu jinému nedovolí, aby zapochyboval o její lásce a jednotě s božským principem, rodí talentované děti. Takže schopnosti dětí jsou výrazem morálky jejich rodičů a příbuzných.

Jednou jsem prohlížel dítě postižené vysokou dávkou podvědomé agresivity. Vinna byla sestra jeho otce, jeho teta. Těsně před narozením dítěte se dopustila nemorálního skutku. Proto vždy existoval pojem rod, který vychází z bioenergetických zákonů. Právě rod, obvykle až do čtvrtého kolena, důkladně stmeluje všechny své příslušníky v rovině pole.

Může mít na osud dítěte vliv jeho jméno?

Když rodiče jméno vybírají, okamžitě se vpřádá do karmy dítěte a ovlivňuje struktury jeho pole. Jsou jména neutrální, a jsou jména vysloveně přejícná - to vše lze vyjádřit i energeticky.

Někdy se ukáže, že jméno uložené v karmě neodpovídá jménu, které člověku skutečně náleží. Poprvé jsem na tento fakt narazil, když jsem s jednou maminkou analyzoval problémy jejího synka Jurije. Neznámo proč mi neustále vycházelo, že ten chlapec by se měl jmenovat jinak.

"Ano, nejdřív jsme chtěli, aby se jmenoval Artur, ale pak jsme se rozhodli pro Jurije," řekla mi maminka.

Když jsem zkontroloval energetické aspekty, bylo vše jasné: karmické jméno chlapce je skutečně Artur.

Jméno se do bioenergetiky člověka promítá nerasmazatelně a je závislé na karmě toho, po kom je dítě pojmenováno. Není náhodou, že dřív děti dostávaly jen jména svatých. Světlá čistá karma svatého splynula s karmou dítěte, ochraňovala ho a pracovala pro ne. Když dítě pojmenujeme po někom z příbuzných, riskujeme, protože v takovém případě se může stát, že za jeho chyby a nečinnosti bude muset pykat právě naše dítě, které na sebe společně se jménem vzalo i část karmy. A tak když dítěti dáváme jméno našeho pozemského bližního, je třeba zablokovat negativní část karmy a v myšlenkách poprosit, aby se součástí jména stalo jen to, co ve jménu toho člověka, na jehož počest jste dítě pojmenovali, směřuje ke světlu, lásce, jednotě, k ušlechtilosti, dobru a k Bohu.

Velmi přesvědčivý důkaz, jenž potvrzuje, nakolik jsme jeden za druhého odpovědní, jsem uslyšel v jednom městě. Po přednášce ke mně přistoupila žena asi tak čtyřicetiletá a sdělila mi následující: Když její děti dorůstaly, rozhodla se, že bude mít ještě jedno. Nejvyšších zákonů zřejmě porušila hodně a mnohokrát, protože dítě krátce po porodu zemřelo. Ani ho nepochovala, prostě ho nechala v porodnici a beze slova odjela. Za měsíc jí zemřel jeden příbuzný, pak další a

pak třetí. Město není velké a její přátelé se začali shánět po někom, kdo by dokázal vysvětlit příčiny tolika tragédií v jedné rodině. Nakonec přijeli ke známé babce-zařikávačce a ta vysvětlila, že se nedá nic dělat - celý tento rod musí vymřít. Tím, že nechala zemřelé dítě v nemocnici, se žena dopustila takového zločinu, že odplatu za něj nelze odvolat.

Láska k dětem patří k nejvyšším citům vesmíru. K velmi těžkým následkům může proto vést jakákoli forma porušení této lásky, vyjádřená tím, že se někdo dítěte zřekne, nebo že si nepřeje dítě mít, či dokonce počít, nebo dopustí-li se něčeho takového během těhotenství samotného, zejména v nejvyšším stupni, nebo se zřekne milovaného člověka (a nejen ve skutcích a slovech, ale dokonce i jen v myšlenkách).

Obrátili se na mě dva pacienti. Žena trpěla cystou na vaječniku, muž prostatou a silnými bolestmi v kříži. Oba tedy sužovala nemoc související s porušením bioenergetiky první čakry. Příčina byla v obou případech stejná. Žena poradila přítelkyni, aby podstoupila interrupci, muž zase trval na tom, aby se pro potrat rozhodla jeho vlastní žena. Slovní i myšlené přání zničit ještě nenarozeného člověka - to je poklesek, za který člověk platí vlastním zdravím a osudem.

Krásná mladá žena se potýkala s deformacemi struktur pole v oblasti hlavy a břicha. Byl to projev příštích gynekologických potíží. Problémy nastaly v okamžiku, kdy začala pomýšlet na sebevraždu. Proces se rozběhl po interrupci a přerušení všech svazků s milovaným člověkem.

S obavami přemýšlím o tom, co s námi bude během několika málo let. Jsme naprosto ngramotní. Tu dívku budou léčit tabletami, a dokonce i kdyby se jí dostalo péče nejlepších klinik na světě, nikdo jí nevyлéčí, protože základem nemoci je choroba ducha, duše. Člověka, který v sobě usmrtí lásku, nemůžeme léčit tabletami.

Mladá žena za mnou přišla s těžkým kožním onemocněním a já jí vysvětlil:

"Vaše babička si v těhotenství přála zabít své dítě, myslela na potrat."

"To je vyloučeno," namítla mi ta žena, "babičce šest dětí zemřelo, přežilo teprve sedmé - moje maminka."

Prozkoumal jsem tedy příčiny smrti všech těchto dětí. Babička mé pacientky si neznámo proč velmi nepřála první těhotenství. V jejím poli se tak zformoval program zkázy sotva probuzeného života a jednou zakoušené pocity silné nenávisti vůči budoucímu dítěti zůstávaly v podvědomí trvale. Při každém těhotenství pak konaly své dílo zkázy. Právě tento program se usadil i v podvědomí a v poli mé pacientky, jenže v jejím případě způsobil onu vážnou kožní chorobu.

Jiná moje klientka mě požádala, abych pomohl jejímu synovi.

"Hrozně ho bolí nohy, často pod ním až podklesávají a těžko se mu chodí."

Po analýze příčin jsem jí mohl poskytnout vysvětlení:

"Pět let poté, co jste se narodila, vaše matka nechtěně otěhotněla a pokoušela se vyvolat potrat, polykala nějaké silné léky. Nepomohlo to a dítě se narodilo, ale nechut' k porodu, atentát na život a lásku zformovaly v poli vaší matky deformace, které porušily a poničily struktury vašeho vlastního pole, když vám bylo pět let. Od vás je zdědil váš syn, který za hříchy vaší matky platí zplna - teď již na fyzické úrovni."

Chování ženy pět let před narozením dítěte, v době těhotenství, a také v období od narození do jeho pohlavního zrání silně ovlivňuje jeho osud a zdraví. Jedním ze způsobů blokace negativních programů, vtištěných do podvědomí našimi předky, je rozpomínání těhotné Ženy na činy a chování příbuzných.

Pacientka mi líčí svůj život - přesněji řečeno já ho líčím jí a ona souhlasně přikyvuje:

"V roce 1957 jste si nechala vzít dítě a tím ty vaše zdravotní potíže začaly."

"Ano, po té interrupci všechno začalo jít od desíti k pěti, dokonce jsem onemocněla tuberkulózou."

"A pět let nato se vám narodila dcerka?"

"Ano. Když se holčička narodila, zdraví se mi zlepšilo a tuberkulóza ustoupila. Pravda, dítě mělo silnou diatézu a různé kožní potíže."

Mnohé Ženy vědí, že po porodu se jejich zdraví lepší. Vysvětlují to tím, že v těhotenství se organismus aktivizuje a obnovuje. Láska matky k dítěti zušlechťuje struktury jejího pole a zlepšuje celkový fyzický stav. Je tu ale ještě jedno vysvětlení, které běžně není známo. Matka předává své choroby dítěti - zdravotní poruchy matky, kterými odčiňuje svou karmu, se stěhují do pole dítěte, a to churaví. Karma se prostě rozdělí mezi matku a její dítě. O nedobrém stavu struktur pole v první řadě vypovídají diatézy, alergie, časté zápalý plic a nemoci ledvin. Dětské nemoci jsou jen odrazem deformací struktur pole, získaných od rodičů.

Těžké pacienty "vedu" neustále a kontroluji jejich stav na dálku. Přímý léčebný vliv a postupné prozření by měly kráčet ruku v ruce. Léčit duši je nesnadnější než léčit tělo. Když je třeba pomoci dítěti s deformacemi charakteru a osudu, často nezbyvá než doslova bušit hlavou do zdi. V takových případech ostře pociťuji svou nedokonalost léčitele a filosofa. Zato může po dlouhé práci přijít prozření - a lze učinit další krok ve zdokonalování metody.

Nedávno mě jedna známá poprosila, abych prohlédl chlapce její přítelkyně. Bylo mu teprve dva a půl roku, ale povahu měl neobyčejně svéhlavou a tvrdou. Každé přání muselo být okamžitě splněno, jinak začal po rodičích, či dokonce po cizích lidech házet, co mu zrovna přišlo pod ruku. A moc ho mrzelo, když nezasáhl.

Krátce předtím mu dědeček navrhl: "Když budeš hodný, svezu tě autem." Svezl ho tedy, vrátili se domů, kluk okamžitě popadl autíčko a mrštil jím dědečkovi do oka.

Pozval jsem k sobě oba jeho rodiče, protože příčina byla v nich obou. Chlapce přivedli s sebou. Během patnácti minut v mé pracovně všechno rozházel, rozbil lampu, prohrabal mi magnetofon a rozlomil kazetu. Pak našel olejové barvy a začal jimi neobyčejně úspěšně házet po rodičích. Bylo to pro mě znamení mohutného nánosu negativní rodinné karmy otce a osobní karmy matčiny. Během těhotenství se rodiče často hádali a pociťovali vůči sobě nepřízeň, proto balík programů zkázy začal působit autonomně a vědomí dítěte si zcela podrobil. Jeho agresí nedokázalo potlačit nic. Nejzajímavější na tom všem bylo, že ukazatele podvědomé i vědomé agrese v chlapcově poli nebyly nijak podstatné. Znamenalo to, že jeho chování je dáno světonázorem, chováním a duchovním stavem rodičů v tomto okamžiku.

Chování dítěte určují potlačené pocity zášti a nepřízně mezi rodiči, takže očištění jeho vlastní karmy nemohlo stačit. Po dvou seancích jsem spatřil výrazné zlepšení struktur chlapcova pole, vyrovnávání duchovních struktur. Ke skutečné obnově a proměně vědomí však dochází asi až po čtvrt roce, proto se s okamžitými pozitivními výsledky počítat nedá. Upozornil jsem rodiče, že asi tak deset až patnáct dnů je třeba počkat, až se pole dostane do rovnováhy.

Po pěti dnech mi má známá zavolala:

"Chlapci se udělalo zle, nemůže dýchat a jeho matka ztrácí nervy."

Okamžitě jsem matce zavolal a vysvětlil jí, co se s chlapcem děje.

"Očekávali jste, že zlepšení nastane okamžitě... Jenže energetická kapacita duše je možná tisíckrát vyšší než energetická kapacita těla, proto u chlapce zatím k žádnému pokroku nedošlo. Čtvrtý den jste se na mě dokonce rozzlobili, a tím jste porušili nejvyšší zákony. Proto je dítěti hůř, pochopte to! Jestliže jsem vaše dítě začal léčit, tak udělám vše, co je v mých silách, abych mu pomohl. Vaše výtky a výhrady vadí mně, vám i vašemu dítěti."

Pár dní nato ke mně matka přišla a já jí vysvětlil:

"Do tohoto života se každý z nás rodí proto, aby překonáváním pozemských svodů a pohrom rozvíjel a zdokonaloval svou duši, svého ducha. Každého člověka v životě čeká nějaká nejdůležitější zkouška, a svět bude neustále zkoušet jeho slabé místo. V minulých životech jste ubližovala svému muži, svému otci i svému synovi. Vy jste je jednoduše zadupávala do země. Proto jste se narodila do rodiny, kde platí podobné karmické programy."

Vaše vlastní programy to dále posiluje a vašim úkolem je tuto zkázonosnou tendenci zablokovat. Hlavní zkouškou vašeho života se měly stát křivdy ze strany muže a syna. Syn už to dělá. Mužův program může také ještě získat na síle. Když to vydržíte a opanujete svou zášť, karma ustoupí, zkoušky skončí a všechno bude báječné. Když to nesvedete, k rodinné nepohodě přibudou ještě nemoci a další hrůzy."

Žena odevzdaně zírá přímo před sebe a já pokračuji:

"Hlavním pokušením vašeho života bude přání decimovat a ničit syna i muže. Pokud se ovládnete, srovná se nejdřív váš syn. Když ne, připravte se na odplatu."

Pak ještě jednou prohlížím její karmické struktury, léčím ženu i jejího syna, a pak se na nějaký čas loučíme.

Za pár dní mi znovu volá známá, která je ke mně přivedla:

"Tentokrát je zle i matce, a chlapec má zase záchvaty dušnosti a křeče."

Důvody jsou stále tytéž. V úterý večer matka zapochybovala, zda dokážu pomoci, zda dokážu vyléčit nejen tělo, ale i duši. Znovu přišly výhrady a výtky, zřeknutí se božského principu, matka si znovu silně přála rychlé výsledky a viditelný efekt. Což se okamžitě projevilo na chování dítěte - v jeslích kousl jiného chlapečka. Matka se rozzlobila ještě víc a pomyslela si o mně to nejhorší. Došlo k útoku na úrovni pole. Nu a protože já mám pole vyvážené a ničím jsem se neprovinil, útok se vši silou obrátil na matku i dítě.

Znovu trpělivě vysvětluji příčiny okamžitého stavu a obnovuji struktury pole:

"Jestli chcete, dám vám radu, jak zůstat zdravá a být dlouho živa. Nikdy nikoho a z ničeho neviňte. Ani osud, ani Boha, ani minulost, ani jiné lidi. Navenek se můžete chovat, jak je vám libo, ale uvnitř je jakákoli vaše nevraživá výhrada programem zkázy toho, komu ji adresujete. Buňka nemůže organismus kázat z pozic vlastního zájmu. Nemůže - protože to by byl program rozpadu celého organismu. Takováto buňka se oddělí a rozpadá se. A vy jste zvyklá žádat, aby vám všichni skládali účty - stát, nadřízení, kolegové i příbuzní."

Po několika dnech jsem zavolal sám a zeptal se, jak se chlapci daří. Matka mi řekla, že zdravotně na tom zatím není o moc lépe, ale když se mu ukáže řemen, okamžitě přestane házet věcmi, přestože ještě nedávno na něj něco takového nemělo žádný vliv. Tak zaplat' Bůh, pole je již vyvážené a pozitivní proces se prohlubuje.

Pro jistotu jsem chlapce neustále sledoval na dálku. A zjistil jsem ještě jednu příčinu - sebevražedné sklony. Vzájemná rodičovská zášť, tedy programy vzájemné zkázy, v dítěti již v okamžiku zrození uvedly v život program sebezničení. Aby nezemřel, obrací tento program soustředěný dovnitř logicky ven a vrací ho jeho autorům.

Po korekci se pole dítěte prosvětlo a proteplilo. Vypadá to, že jednu z hlavních příčin jeho chování se mi podařilo odstranit.

Po dalších pěti dnech jsem se setkal se známou, která mě s touto rodinou svedla dohromady.

"Tak si představ, že maminka byla včera v šoku: syn k ní najednou přišel a celý večer jí hladil ruku."

V takových okamžicích najednou vím, proč jsem na světě.

Když dnes léčím ženy, v každém případě podrobím prohlídce i jejich děti. Třímínutový rozhovor dokáže dítě zbavit dlouhých let útrap a nemocí. Matce prostě sdělím, jaká hlavní zkouška by podle mého názoru mohla její dítě čekat, jaká slabá místa v povaze dítě má.

Snažím se ženě sedící proti mně vysvětlit, že hlavním důvodem potíží jejího malého syna je její vlastní chování v době těhotenství. Myslela si, že jí chce opustit muž, a zabíjela v sobě lásku k němu. Jednu chvíli přišlo dokonce přání odejít ze života. Proto je kontakt dítěte s božským principem a s vesmírem oslaben. To se projevuje na jeho fyzickém i psychickém stavu.

Když jsem skončil s úvodním výkladem, upozornil jsem ji, že její hlavní zkouškou bude uchovat v sobě božské city k muži i vůči sobě samé.

"Něco vás neustále bude ponoukat, abyste se božského principu zřekla, ale vy se musíte ovládnout."

"Ale jak tedy žijí jiní?" zeptala se mě.

"Ti mají větší vnitřní rezervu kontaktu s božstvím. A i když se na první pohled budou zříkat sebevíc, silné podvědomí je ochrání. Vy jste už několikrát ve zkoušce neobstála. Právě proto máte tak silnou tachykardií, bolesti v podbřišku, zánět tlustého střeva a gynekologické poruchy. Je to správná diagnóza?"

"Ano," vydechla užasle. "Před půl rokem jsem s tím ležela v nemocnici."

"Teď se vám na úrovni pole postupně rodí rakovina dělohy. Pokud ve vás budou neplodné stesky a vzteky potlačovat city, ta rakovina propukne i reálně."

"Ale jak žili lidé dřív?"

"Víte, existuje takové úsloví: V mládí lidé jedí sladký perník, a myslí si, že je to chléb vezdejší. Dřív byli lidé díky prorokům, svatým, biblickým příkázáním a správnému chování spolehlivě spojeni s vesmírem, aniž na to museli vynakládat nějaké zvláštní úsilí. Dnes si to budeme muset obstarat sami, za cenu vlastní krve a vlastního potu."

"Tak mi ještě řekněte, jaké hlavní nebezpečí a největší zkouška čekají mého syna..."

Prohlédl jsem karmické struktury a řekl:

Hlavní zkouškou pro něj bude slabost pro alkohol."

Žena je ztělesněný údiv:

"Víte, jsou mu tři roky a sotva vidí pivo, jen se na něj třese a dožaduje se, abychom mu dali napít. Jak si s tím poradit?"

"Především musíte vyvážit jeho jídelníček. Jeho slabost pro alkohol bych vysvětloval hlavně tím, že se stal otrokem vlastních přání a není s to se ovládnout. Je tomu tak proto, že duch je příliš při zemi. Když je duch na výši, je schopen tělo a jeho požadavky kontrolovat. Člověk má věcem kolem sebe vládnout, a ne připustit, aby tomu bylo naopak. Nedovolte, aby se dítě přejídalo. Přejídání zašlapává ducha do země."

"Ale já se nemohu udržet, abych mu neuvařila něco, co má rád," povzddechla si upřímně žena. "Když se narodil, tak pořád plakal a já ho stále krmila, aby přestal."

"Jeho podvědomí již tehdy cítilo slabý kontakt s vesmírem a tím pláčem se pokoušel ho posílit. A vy jste mu přebytek jídla vytvářela klamný pocit libosti. Zvykl si na to a zdroj libosti nehledá v duchu, ale v těle, žádosti těla začaly převažovat nad potřebami ducha. A duch podlehl deformaci."

"Ale co si teď počít?"

"Především nepřekrmovat. V žádném případě mu nedávejte mezi jídly nic navíc. Jídla mu dávejte co nejméně a vždy v pravidelnou hodinu. A co nejméně masa, to doslova sráží do prachu. Jeho jídelníček by měl být rostlinný a vlastně jednotvárný. A žádné sladkosti a laskominky - takové věci dítě nepotřebuje. Je třeba ho orientovat především na záležitosti ducha.

A také co nejméně soli, protože ta zvyšuje podvědomou tendenci k agresi.

Nikdy dítěti neslibujte pamlskek nebo hračku. Dítě musí bažít po duchovních hodnotách. Slibte mu, že ho zavedete do muzea nebo do divadla. Člověk sní na úrovni velmi jemných struktur svého pole, a jakmile právě sem, do snů a tužeb, umístíme něco pozemského, hmotného, tak je neuvěřitelně srážíme. Dávejte mu nečekané dárky. Matka, která říká ,když budeš hodný a budeš se dobře učit, koupím ti to a to, činí ze svého dítěte duchovního otroka, jehož pánem se stane vytoužená věc. Mimoděk se tak vytváří program zkázy všeho vznešeného ve jménu vlastnění hmotných statků. To bylo také příčinou zániku všech předešlých civilizací.

Rozvoj duchovnosti dítěte je ten nejlepší lék před negativní životní orientací.

Velmi silný vliv na dítě má i vaše každodenní chování. Když budete v sobě potlačovat posvátné city vůči manželovi, okamžitě se to projeví na dítěti."

"Někdy mám pocit, jako by byl manžel uhranutý, nebo co. V poslední době se na mě začal zbytečně vztekat."

"To není projev nějaké nenávisti. Důvod je ve vás. Prostě na vaše podvědomé výhrady reaguje vědomými."

"Četla jsem v časopise Rabotnica rady ruských kouzelníků, jak jiného člověka uhranout. Prý to není nebezpečné."

"Abyste člověka uhranula, musíte v něm zabít posvátné city, které ho ochraňují, protože je to nepřírozený, násilný proces, který poškozují duchovní struktury. Jenže přitom dochází i k rozpadu ducha a osudu toho, kdo uhranul. Na osudu dětí, zejména těch ještě nenarozených, se to odráží přímo katastrofálně."

"Vždycky jsem si myslěla, že násilím se ničeho dosáhnout nedá," pokyvuje hlavou žena.

"Samozřejmě, protože co jsou to čáry a kouzla? To je využívání božských možností v ryze sobeckém zájmu, podřizování nejvyšších karmických struktur okamžitým taktickým zájmům.

Když se u jednotlivé buňky otázka jejich osobních zájmů, osobního přežití dostává nad zájem organismu, když se začíná vyvíjet podle vlastních zákonů, které se od zákonů života organismu liší, tak to může přerůst až v rakovinotvorný proces.

Vpád nízkých konzumentských pudů do jemných vrstev poli, kde je vše propojeno, spouští mimořádně silné ochranné mechanismy. V závislosti na stupni průniku se rozbíhá mechanismus zkázy konkrétního člověka, jeho rodu, skupiny lidí a v případě zvlášť závažných skutků i celého lidstva."

"Ale co má žena dělat, když si chce udržet milovaného muže?"

"Odhalím vám jedno tajemství. Svým duchovním vývojem muže nejen omámíte, ale navíc ho učiníte vskutku šťastným."

Žena se se mnou rozloučila a odešla, ale já ještě chvíli pozoroval jak její karmu, tak karmu jejího dítěte. Pole se poznenáhlu proměnilo a bylo zlatavé, měkké a teplé. Zmocnil se mě dojem, jako by se vše živé na Zemi radovalo z prosvětlení své částice.

To dítě mělo encefalopatii. Tři roky před jeho narozením v rodině docházelo k těžkým sporům až po rozvod, matka i otec nejednou uvažovali o tom, že si nepřejí žít. Tyto stabilní programy sebezkažky, které rodiče tak "svorně" vyprodukovali ještě před příchodem dítěte na svět, se přestěhovaly do struktury jeho pole. Dospělý člověk je odolnější a proces zániku probíhá mnohem pomaleji, kdežto dítě, které od rodičů dostane do vínku dva super-silné programy vlastního zmaru, platí encefalopatií.

Matka nic nechápe.

"Copak když se tohohle zbavíme, tak se dítě uzdraví?"

"Zdraví vašeho dítěte je závislé na stavu jeho duchovních struktur a ty jsou deformované. Pokud se vyrovnají, dítě bude zdravé."

Tuto ženu postihla neplodnost. Bioenergetická diagnóza ukázala, že by to mohly být cysty na vaječnicích.

"Tak tenhle problém jste si způsobila sama."

Žena se diví.

"Před několika lety jste se zachovala velmi nemorálně, a to je jediný důvod vaší neplodnosti. V muži, který vás nesmírně miloval, jste zabila lásku, a to velice krutě a neočekávaně. Vzpomínáte si na to?"

"Měla jsem ženicha a už jsme se měli brát, ale pak jsem najednou potkala muže, který se mi velmi zalíbil a vzala jsem si jeho. Copak to není v pořádku? Vždyť toho, co jsem si vzala, jsem milovala víc."

Vysvětluji té ženě, že milující člověk žije takovými city, že jejich záhuba - lhostejno zda v sobě či v někom jiném - je neodpuštělným zločinem.

Když budeme vycházet z všedních představ, neplodnost se dá odstranit operativně. Právě tím se zabývá současná medicína. Jenže zničením lásky, doteku s nejvyšším, s vesmírem, žena rozmetala jemné duchovní struktury mužovy a vlastní. Dítě, které se narodí do takových podmínek, může mít deformované duchovní struktury. Organismus ženy blokuje takovou eventualitu sám a nechce

porodit dítě, které by mohlo být těžce nemocné, nebo dokonce zemřít, nebo přinášet jiným škodu. Kdyby žena měla nižší duchovní parametry, byla by normálně plodná, ale porodila by dítě s černou karmou. Její oduševnělost a soustava ochrany je však dostatečně dokonalá na to, aby pocítila, jaké nebezpečí hrozí jejím dětem a vnukům. Automaticky se domníváme, že je to nemoc a bojujeme sami se sebou, se svým organismem, který se pokouší ochránit rod, k němuž patří, před degenerací. Vysvětluji tyto zákonitosti ženě a vidím, že struktury jejího pole se začaly vyrovnávat.

"Co mám tedy podle vás dělat?" ptá se žena.

"Zprvė si uvědomit, že vražda lásky je zločinem, uvědomit si to nikoli na pragmatické, ale na nejvyšší duchovní úrovni. Až to všechno pochopíte, organismus už nebude nucen se bránit a spouštět ochranný systém. Nejspolehlivější ochranou ducha před rozpadem je deformace hrubých, tělesných struktur. Jejích destrukce člověka nutí přenést těžiště svého života z těla do ducha."

"Nemoc hříchů nečiní," praví se v Bibli.

Při této příležitosti jsem si vzpomněl na jinou mladou ženu s podobným problémem - s plnou neprůchodností vejcovodů. Příčina byla táž - její prababička se rozhodla pro potrat a deformace duchovních struktur skončila fyzickou bloádou v organismu pravnučky. Po naší rozmluvě začal proces uvolňování. Doporučil jsem jí, aby se nechala ještě jednou prohlédnout odborným lékařem na středisku. Ten nejdřív odmítl, protože řekl, že podobnou anomálii nelze léčit bioenergetickou metodou a že bude nutná operace. Žena se tedy obrátila na soukromého lékaře a za dva týdny přinesla rentgenové snímky. Vejcovody se zprůchodnily.

Podobné případy svědčí o tom, že počátek mnohých gynekologických potíží se nalézá na úrovni pole a často je jen obranou před narozením neplnohodnotného potomstva. Když moderní medicína, která příčiny nechápe, stále aktivněji tento obranný mechanismus boří, napomáhá tomu, aby se rodily fyzicky i morálně neodolné generace. Tím, že konkrétního člověka zachraňuje před konkrétní nemocí, otevírá stavidla rozvoji negativních procesů, které snižují všeobecnou imunitu lidstva.

To, co dnes probíhá v moderní medicíně, lze vyjádřit známým podobenstvím o jezdcích.

Ten se zeptá rolníka:

"Jak se dostanu tam a tam?"

"Ale to jedete opačným směrem, pane," povídá rolník.

"Nevadí, mám skvělého koně!"

"Ale musíte se vydat na opačnou stranu," pokouší se rolník ještě jednou mu napravit hlavu.

"Nevadí, mám zásoby jídla na mnoho dní."

"Čím lepšího budete mít koně a čím víc jídla, tím déle se budete vzdalovat od cíle své cesty."

Čím významnější tedy bude každé další vítězství moderní medicíny, tím dál budeme od cíle.

Zvykli jsme si víceméně ze setrvačnosti předpokládat, že hlavním obranným mechanismem těla jsou imunitní buňky. Zapomínáme přitom na jednu základní pravdu: duch, duše a tělo jedno jsou. Podvědomí a vědomí tvoří pole, kdežto fyzické tělo je variantou, dialektickým protikladem tohoto pole. A nejvyšší soustavou ochrany organismu je především ochrana duchovních struktur pole. A tak když je organismus postaven před úkol přežít, musí v první řadě uchovat strategické, duchovní struktury, které nás spojují s prapočátkem všeho.

Neměli bychom zapomínat ani na dějinné lekce. Stará Sparta měla takový zvyk - když se dítě narodilo neduživé a slabé, myslím fyzicky, bylo vhozeno do propasti, aby se uchovalo zdraví potomstva.

Stát však nakonec zemřel, protože degeneroval duchovně.

Filosofie vnímání člověka jen jako fyzického těla vede k jednostrannému myšlení celé moderní medicíny. Odstranit nemocný orgán, vyčistit, uříznout, narovnat, napravit - to jsou základní léčebné

postupy. Kdyby člověk byl skutečně jen tělem, bylo by to v pořádku. Jenže člověk je zároveň i polem, a to pole je důležitější než tělo.

"Celý se nevejdu mezi klobouk a boty," říkal Walt Whitman. Zákony lidského ducha jsou zároveň i zákony lidského těla, přestože mezi nimi neexistuje nějaká přísná korelace. Nakolik jsou na jedné straně jednotné, natolik mohou být na straně druhé protichůdné. A když medicína začíná útočit na oblast pole, lidského ducha, uchovává si při tom sobě vlastní metody vlivu na tělo:

urážnout, oddělit, přišít, zašít. To vede zpočátku k téměř nezatelným, ale velmi závažným deformacím duchovních struktur.

Logika těch, kteří léčí tělo, je jasná: nejdřív vykonat, potom analyzovat.

Logika ducha je opačná: nejdřív analyzovat, a pak teprve konat.

To, co se dnes v moderní medicíně mimo jiné děje - a teď mám na mysli hypnózu, psychoterapii a běžné senzibilní praktiky -, je pokus o mechanické sloučení logiky těla s logikou ducha. V takovém případě však logika ducha hyne. Protože filosofie a logika ducha jsou dalekosáhlou strategií, kdežto logika těla jen každodenní taktikou, bažení po okamžitém taktickém úspěchu zastínilo vše ostatní. "Po nás potopa," taková je logika těla. Ale bude tu po nás ještě vůbec něco?

Naučili jsme se chirurgickým zákrokem zbavovat pacienta krátkozrakosti a udělali jsme z této metody rutinní úkon, který je možný nejen v desítkách měst, ale i na venkově - a ještě ho vyvážíme do zahraničí.

Kdo však zkoumal výsledky tohoto "vítězství"?

Příčinou krátkozrakosti je znetvoření struktur pole v oblasti hlavy, vyvolané pocitem nenávisti, formující v poli člověka stabilní struktury. Tyto struktury po oční operaci nikam nemizí, pokračují ve zkáze pole a přemísťují se do jiných orgánů nebo parametrů našeho ducha.

K podobným výsledkům vedou i amputace či transplantace orgánů. Ještě štěstí, že leckdo se zároveň sám snaží léčit svého ducha, léčit příčinu, uvědomit si chyby, něco ve své duši změnit.

Ještě horší však mohou být důsledky negramotného energetického zásahu.

V Tarkovského filmu Zrcadlo je scéna, kdy je chlapec hypnoticky zbavován koktání. Analyzoval jsem jednou, co se v takovémto případě odehrává v bioenergetickém ohledu. Koktající člověk mívá porušené parametry osudu. Spočítal jsem je před léčbou i po ní. Parametry zůstaly stejné. Hypnóza totiž nemůže mít vliv na příčinu nemoci, dokázala ji jen vytlačit na jiné místo a já hledal, kam. Ukázalo se, že ji přesunula do budoucna, došlo k úplnému rozpadu karmických struktur osudu tří příštích životů nemocného dítěte. Cožpak to není katastrofa?

Pokud neodhalíme příčinu nemoci, dokážeme ji jen přenést do jiného orgánu, do osudu, do lidské psýchy, nebo dokonce do příštího života - anebo celé toto břímež svrhne na děti. Mechanický postup je mechanický postup. Bez duchovní proměny nemocného se choroba vyléčit nedá.

Vzpomínám si na jedno podobenství, které mi vyprávěl mladý lékař:

"Alláh sezval lidi a začal je trestat za překročení zákonů. Největšího trestu se dočkal lékař. Rozhořčil se:

„Zač mě trestáš? Já jsem přece lékař, pomáhám lidem a zbavuji je bolestí!“

Alláh odpověděl:

„Protože já na lidi nemoci sesílám za jejich hříchy, a ty jim svou léčbou bráníš v tom, aby si je uvědomili.“

Myslím si, že náboženství, které nás učí porozumět nutnosti správného chování, udělalo pro fyzické zdraví lidí mnohem víc než medicína.

Seznámil jsem se s člověkem, jehož léčitel vyhojil z těžké nemoci: ten člověk chodil o berlích a po léčení je mohl odhodit. Radost onoho muže i celé jeho rodiny byla pochopitelná. Promluvil jsem si s ním a pochopil, že jeho synovi hrozí velké neštěstí. Při testu jsem zjistil, že chlapec by mohl zahynout. Důvod je v tom, že onen vyléčený zdědil po přízni z otcovy strany silný program zkázy

syna, který blokovala choroba nohou. Léčba program přestěhovala do struktur jeho osudu a odtud do těla a osudu jeho syna. Odstraňovat zjevné problémy, aniž známe a odstraníme jejich příčinu, je velice nebezpečné. Dřív nemoc putovala z jednoho tělesného orgánu na druhý, kdežto dnes psychotronická praxe a moderní medicína (psychogenerátory a další přístroje působící v rovině pole) vytěsňují nemoc z těla do osudu, do psychiky, a dokonce i do dalších generací a životů.

Psychogenerátor, který pracuje s informačními poli, vyvolává výrazné zlepšení zdravotního stavu na fyzické úrovni a na hmotné úrovni pole, ale způsobuje naprostou spoušť na úrovni jemné. Televize ukazovala ženu, která absolvovala léčení na psychogenerátoru, který, jak pravila reklama, "dokáže nahradit tisíc léčitelů". Na dálku jsem sítu ženu diagnostikoval. Viděl jsem naprosté uzdravení na fyzické úrovni a přenos deformací do duchovní struktury, osudu a čtyř příštích životů. Část deformací se přestěhovala na děti.

Když nemoc vnímáme jako zlo, bojujeme s ní tak, že ji vyháníme z jednoho místa na druhé. Až lidé pochopí, že nemoc je brzdou duchovní degradace a začnou odstraňovat její příčiny, bude nemoc ustupovat sama.

Nedokonalost naší filosofie a chápání světa nás vede k sebezničení.

Jednou jsem se dal do řeči o moderní medicíně s jedním známým v přítomnosti jeho syna, který studoval na lékaře. Syna velmi bolela hlava. Vzal si už několik prášků, ale bolest nepomíjela. Stiskl jsem mu jeden bod na krku, jemně jím zatřásl - a bylo po bolesti. Reakce toho mladého muže byla zajímavá:

"Tati, proč studujeme na vysoké škole, když léčit se dá takhle?"

Otec odpověděl, že studovat má člověk v každém případě. Já neřekl nic. Na vysvětlení bych totiž potřeboval mnohem víc než dvě tři minuty konverzace.

Metoda, již v této knize líčím, umožňuje nemoci léčit mnoho let předtím, než se objeví první symptomy na fyzické úrovni. V době, kdy jsem svou metodu vyvíjel, přišla i etapa přesvědčení, že karmická diagnostika dokáže medicínu nahradit úplně. Pak jsem ale pochopil jednu prostou pravdu. Podstata mé metody spočívá v prevenci událostí, k nimž může dojít, ale o nichž nevíme, protože naše vědomí orientované na tělesné prožitky není schopno předvídat všechny procesy. Proto klasickou medicínu nemíním odmítat, ale chci mluvit o dialektickém aktivním propojení lékařství ducha a lékařství těla, v němž prioritu bude mít léčba a rozvíjení ducha. Chci mluvit o kardinálních proměnách samotných základů moderní medicíny, o provázání a vzájemném doplňování, nikoli o náhradě jednoho principu druhým.

Tím, že se dnešní medicína zabývá výhradně lidským tělem, vzdaluje se stále víc od svého hlavního poslání - léčit člověka, protože člověk je především duch, pole.

"Lékař-filosof je podoben Bohu," pravil Hippokratés. Filosofie, náboženství a medicína tehdy tvořily jediný nedělitelný celek. V jeho dobách ovšem všechny tyto znalosti dokázal obsáhnout jediný člověk. A ten léčil. Teď lékař dává injekce, operuje, předepisuje prášky a plní instrukce. Je ale možná jiná varianta? Samozřejmě ano.

Vysoce etický ošetřující lékař, který je i duchovní osobností, léčí nejen tělo, ale zároveň i duši. Bechtěrev říkával, že pokud se po návštěvě lékaře nemocnému uleví, pak je to skutečný lékař. Existuje mnoho důkazů, že již pouhý příchod lékaře na pokoj zlepšuje stav nemocných. V posledních desetiletích se však ve zdravotnictví bohužel věnuje stále více pozornosti diagnostické a terapeutické technice, a ne osobnosti lékaře.

Nedávno se na mě obrátila jedna známá a poprosila mě, abych otestoval nový přístroj, který jejich výzkumné pracoviště dostalo. Nadšeně mi líčila možnosti tohoto přístroje, který ovlivňuje lidské pole a umožňuje léčit pacienty nemedikamentózně. Rozhodl jsem se zjistit, na jakém principu přístroj funguje a podle příjmení jsem si diagnostikoval jednoho pacienta, který už léčbou na tomto zařízení prošel. Byl to afghánský veterán a měl žaludeční vředy. Příčinou nemoci byla

vysoká reflektovaná agresivita a pocit nenávisť, které si přivezl z války. V jeho poli se zformovaly velmi silné programy zkázy lidí. Karmické struktury se značně znetvořily. Po aplikaci zmíněného přístroje se pole pročistilo, deformace zmizely a také fyzický stav se nápadně zlepšil. Začal jsem tedy zkoumat jemnější bioenergetické vrstvy a zjistil jsem, že energetika endokrinního centra a první čakry je v podstatně horším stavu než byla před léčením. Zkontroloval jsem parametry duchovnosti, láskyplnosti a agrese a vše jsem rázem pochopil: vředy se zacelily, vnější agresivita pronikavě poklesla, zato podvědomá závratně vzrostla. Ukázalo se, že žaludeční vředy blokovaly šíření programů zkázy do hlubinných pater podvědomí. Parametry duchovnosti a duše značně poklesly, kdežto jeden z nejstabilnějších ukazatelů - naplněnost láskou -, který je patronem zdraví našich dětí i našeho vlastního příštího zdraví, se ocitl dokonce až na kritickém minimu. Zkrátka a dobře jsem spatřil obraz, který dnes pozorujeme po celém světě: likvidaci strategických energetických zásob organismu v zájmu dočasného uzdravení fyzického těla. Tento přístroj stejně jako desítky dalších již vytvořených či teprve vyvíjených je mimořádným úspěchem medicíny a odpovídá všem jejím požadavkům i její filosofii: odstranit následky, aniž by se uvažovalo o příčinách. Nemoc zapuzená dovnitř už nebude bořit část těla či orgán, ale imunitu organismu jako celek. Přístroje vyrovnávají nejhrubší vrstvy karmických struktur, zahánějí nemoc takřkajíc pod povrch, ale neodstraňují ji. Moderní medicína tak zvítězí nad jednotlivou nemocí a odsuzuje člověka ke všeobecné pomalé a mučivé degeneraci, vlastně k umírání. Protože choroba je blokací nesprávného chování a myšlení, nejčastěji podvědomého, odstranění těchto blokáci pronikavě urychlí proces rozpadu.

V procesu zkoumání struktur pole společnosti a lidstva a informací získaných z různých zdrojů jsem dospěl k následujícímu závěru: posledních sto padesát let se úroveň lidské agresivity neustále zvyšuje, a protože bloky mezi vědomím a podvědomím jsou zničeny, probíhá intenzivní zvyšování podvědomé agrese. Naše agrese se stěhuje na úroveň pole, do vesmíru. Abychom zastavili tento proces, soudě podle mých pozorování se od podzimu 1995 budou muset spustit programy sebezkažky lidstva. V takových podmínkách mohou odolat a přežít jen lidé s vyrovnanými duchovními strukturami.

Velmi bych si přál, aby tato má prognóza byla chybná a nepotvrdila se, ale na něco takového je dnes jen velmi malá naděje.

Nejperspektivnější a nejúčinnější přístroje jsou leptonové psychogenerátory. Ty budou zřejmě při léčení běžných chorob nejúspěšnější. Mé výzkumy ukázaly, že struktury pole obsahující genetické informace jsou spolehlivě chráněny a energetické vlivy tam nepronikají. Výjimky platí jen dvě: pro člověka s mimořádnými schopnostmi a pro psychogenerátor.

Stále hlubší průnik do karmických struktur v zájmu odstranění chorob fyzického těla musí badatele nevyhnutelně přivést až do zón, kde leží programy určující genetický kód rostlin, zvířat i člověka. Tento proces se ovšem může vymknout kontrole, a pak dochází ke směšování a "slepování" karmy příbuzných programů, tedy člověka a zvířat, a poté k totálnímu promísení programů všech živých bytostí. Již v nejbližší době se dá očekávat zrod mutantů, kteří budou mít genetickou strukturu člověka a zvířete zároveň. Podobné mutace někdy vznikají i v přírodě, ale po informačně energetických intervencích může jejich počet vzrůst přímo lavinovitě. Výzkumy, které provedl Tian Kan-čeng z Chabarovska ukázaly, že i s poměrně prostou aparaturou lze propojit genetické kódy různých živočichů a rostlin. Není ovšem vyloučeno, že někteří badatelé nebudou tušit, že se vlastně dopouštějí sebevraždy, když se pokusí experimentovat s genetickými kódy člověka a živočichů. Nebezpečí podobných experimentů spočívá v tom, že jakmile program splývání genetických kódů člověka a zvířete jednou vznikne a realizuje se, bude existovat v informačních strukturách biogenosféry a rozvíjet se dál. Jak výzkumy ukázaly, zločin proti člověku se předává jako program, který poté plní několik generací. Soustava autoregulace pole v takovém

případě začne chránit informační struktury. Nu a pokud zkázu jemných duchovních struktur pole nezablokuje nemoc, začne fungovat neúčinnější blokační mechanismus - smrt.

Jeden velmi ilustrativní příklad mě přivedl na nový parametr soustavy autoregulace, a tím je sebeláska.

Žena, která se na mě před časem obrátila, byla vcelku zdravá. K menším poruchám došlo jen proto, že v roce 1978 pocítila hlubokou nenávist k jiné ženě. Pacientka dlouho vzpomínala, ale takové pocity si vybavit nedokázala. Musel jsem tedy zkoumat do ještě větší hloubky a ukázalo se, že ta nenávist směřovala k ní samé.

"Jak může člověk nenávidět sám sebe? Neuvažujete třeba o sebevraždě?" zeptal jsem se.

"Ne," řekla ta žena, ale dodala, že trvale pocítuje nechuť k životu. Testy ukázaly, že nechuť k životu a tendence k sebevraždě jsou dvě zcela různé věci. Nechuť k životu způsobuje nižší životní tonus. Jenže v takovémto stavu stačí malá nepříjemnost - a může se zrodit pomýšlení na sebevraždu.

Dříve jsem tento jev považoval za příčinu, ale ukázalo se, že snížený životní tonus je také důsledkem určitých jevů a je dán rodinnou karmou člověka a prohřešky proti zákonům, jichž se dopustili jeho předci. V tomto případě matka mé pacientky nenáviděla jednoho muže a přála mu jen to nejhorší. To v jejím poli vytvořilo tendenci k sebe-zkáze, která se uchovává a předává dětem a vyvolává tak pomalý zánik celého rodu. Program působí pomalu a nepozorovaně, vytváří pocit neradostného - někdy zjevného, jindy nezjevného - vztahu k životu, ale postupně podtíná kořeny rodu. Člověk s podobnou intencí ke zkáze se mnohem snáz dopouští skutků, které jsou nebezpečné jemu samotnému i jeho okolí, nebude si vážit vlastního ani cizího života a může napáchat spousty škod především lidem, kteří jsou na něm nějak závislí. Zkoumal jsem pole syna té ženy, který rovněž zakoušel analogické stavy, a objevil jsem rozsáhlé destrukce v poli způsobené potlačením lásky k sobě. Tento mechanismus byl neustále v chodu.

Ačkoli se ten mladý muž cítil zatím báječně a zdrav, aniž by to sám tušil, ocitl se ve velkém nebezpečí, protože intence k sebe-zkáze, odstartovaná jeho předky, ve své černé práci pokračuje a může se projevit překvapivým a z hlediska každodenní životní praxe naprosto nevysvětlitelným způsobem.

Jedna paní ke mně přišla již podruhé - při první seanci jsem pomohl nejen jí, ale i jejímu muži. S výsledkem léčení byla velmi spokojena. V hloubí duše však nevěřila, že je možné léčit na dálku - aniž bych jejího muže viděl a rozmlouval s ním -, a tak se rozhodla podrobit mě menší zkoušce. Vytáhla z kabelky fotografii a požádala mě, abych na ní označil jejího manžela. Rád jsem vyhověl.

"Správně. A dokázal byste také najít člověka, který umřel pět let po pořízení tohoto snímku?"

Okamžitě jsem spatřil člověka se silně znetvořenými parametry osudu a ukázal na něj. Užasla:

"Jak jste na to přišel?"

Místo odpovědi jsem jen unaveně mávl rukou. Jsem profesionál. Nejde o žádné zázraky, je to jen výsledek těžké, náročné práce, výsledek dlouhodobého pěstování a zdokonalování mých schopností.

Před několika měsíci se na mě obrátila jedna známá:

"Jsem celá zmatená," řekla mi. "Mám přítelkyni, se kterou se dlouho znám, a ta za mnou dnes přišla a vyznala mi lásku. Řekla mi, že vůči mně zakouší takový zvláštní cit. Nemůže to být nějaká anomálie?"

Provedl jsem několik testů a řekl jí, že bohužel se o anomálii jedná.

"Dá se to nějak odstranit? Já už nevím, co s tím mám dělat, ta ženská se z toho pomine."

Byl to velmi zajímavý případ a já se do něj s chutí zabral. Obecně mě zajímalo, zda odchylky v sexuálním chování mohou být ovlivněny karmou. Vždyť ve světě se homosexuální sklony považují za málem normální, existují nejen kluby těchto lidí, ale i přesvědčení, že na homosexualitě není naprosto nic mimořádného. Pokud by to ale byl výsledek deformace karmických struktur, které se

dají korigovat, můžeme hovořit o jistém druhu onemocnění, Prohlédl jsem si karmické struktury té ženy a ukázalo se, že příčinou vzniklých odchylek je příběh její vlastní babičky: té se kdysi nešetřně dotkla její milovaná přítelkyně, k níž babička velmi lnula. Přítelkyně slovně i činem jejich přátelství zničila a vyvolala v babičce silný stres. Tendence zkázy lásky k ženě se pak dědila z generace na generaci. Aby se tento stav nějak kompenzoval, podvědomí zvyšovalo stupeň náklonnosti k ženám, která se projevila tímto způsobem. Provedl jsem distanční korekci příslušných struktur a uviděl jsem, že city té ženy se proměňují.

"Teď bude všechno v pořádku. Ničeho podobného se již nikdy nedočkáte a vaše přítelkyně se bude chovat docela jinak."

Tak to také dopadlo - přítelkyně k mé známé přišla hned druhý den a s rozpaky konstatovala, že vůbec nechápe, jak mohla něco takového vypustit z úst.

Často nemáme nejmenší představu, nakolik se v našem vědomí překroutily základní představy o světě. Homosexualita může vznikat jako pokus nahradit umírající lásku a sounáležitost. Člověk má milovat všechny lidi, a sexuální láska je jen malou částí lásky všelidské, lásky k lidem jako k dílu Božímu, k nádherné částici vesmíru. Pokud v nás není vnitřní humanistická láska k lidem, může jako pokus kompenzovat tento nedostatek vzniknout právě homosexualita. Ale to je nemoc, odklon od normy, výsledek toho, že v nás umírá láska.

Ochlazování lidské lásky vede k tomu, že počet homosexuálů roste - a to je další vražda lásky, další rozpad duchovních a fyzických struktur. Žena, která porušuje své biologické chování, tak na úrovni struktur pole provokuje degeneraci vlastního potomstva. Muž, který propadne homosexuální náruživosti, se dočká rozpadu ducha, duše i osudu a také značného poklesu bioenergetického potenciálu. Rozpad karmických struktur je však u muže méně výrazný než u ženy. V obecné poloze ovšem homosexualita v lidech ničí struktury pole, které se starají o naši imunitu, odolnost vůči rakovinným onemocněním a zdraví potomstva. Aktivní homosexuálové potlačují lásku a životní optimismus v partnerovi, jejich děti mohou mít sklon k násilnému chování vůči lidem a ke krutosti, kdežto pasivní homosexuálové v sobě lásku a životaschopnost zabíjejí sami a jejich děti se mohou stát oběťmi nejrůznějších zločinů, protože do struktur jejich pole proniká program sebezničení. Pro srovnání uvedu příklad parametrů milujících lidí: pokud jde o duchovnost, duši, osud, naplněnost láskou, mají ty nejvyšší hodnoty, podvědomá agresivita naopak vykazuje hodnoty extrémně nízké. Muž a žena, kteří se navzájem milují, léčí sebe i své příští potomstvo.

Příčina třetí

Jakákoli fráze je informační konfigurací. "Slovo není vrabčák" a program je organismus, který v rámci pole aktivně kooperuje s jinými programy.

Když jsem si ve staroindické filosofii přečetl, že nejpevnější je duch, zatímco tělo je jen iluze, nejdříve jsem nemohl uvěřit. Myšlenka Lao-c'a, že "vše slabě a bezbranné vítězí nad pevným a tuhým", se mi také jevila jen jako metafora.

Když pracujeme s duchovními metodami léčby, nestačíme se divit, jak silná je závislost těla na duchu, na strukturách biopole. V každodenním životě si často dovolíme vyjadřovat se špatně o lidech, o sobě i svém osudu. Jenže ono se ukazuje, že tenhle zlovyk u člověka vede - k zubním kazům. Zkoumal jsem desítky takových případů a zjistil jsem, že nejnebezpečnější jsou neuctivé výroky na adresu příbuzných a přání zla svým nejbližším. S těmito prohřešky se pak snoubí karmické programy rodičů a našich vlastních minulých inkarnací, ale zvláště nebezpečná je nespokojenost se sebou samým. Příčinou paradentózy je spílání otcí, obtěžkanost karmy a nesprávná výživa. Emocionální rovnováhu a snížení podvědomé agrese posiluje pravidelná konzumace syrové zeleniny. Účinnost fytotherapie obecně je pak dána především tím, že ovlivňuje naše duchovní i fyzické struktury.

Jaké nebezpečí se však skrývá v osočování a ošklivém smýšlení?

Když o někom přemýšlíme, vzniká energetický most mezi námi a tím, na něhož myslíme. Probíhá výměna energie a informací, proto je každé negativní pomyšlení energetickým tokem, který může uškodit. Nebezpečný může být dokonce vnitřní souhlas s pomlouvačem a nevraživcem. Když někomu spíláme nebo o něm ošklivě smýšlíme, tak ho zraňujeme a zároveň ničíme i vlastní karmické struktury. Slovo jakýkoli program posiluje. V současné době je bioenergetika naší Země taková, že stačí už jen křivě o někom smýšlet, a můžeme mu způsobit těžkou újmu. Po analýze četných fakt a jevů jsem dospěl k závěru, že před několika staletími lidstvo připustilo překotný ústup od zásad harmonie světa, proto je dnes informační pole Země tak zatěžkané negativními programy. Když člověk o jiném člověku nesmýšlí právě dobře, propojují se společné negativní karmické struktury a aniž bychom přáli zlo, můžeme tomu jinému uškodit. Zabíjíme jeden druhého podvědomě, a přitom vůbec nic netušíme. Dochází k lavinovitému procesu sebezničení, který již ani nevyžaduje, aby se na něm podílely negativní emoce - docela stačí ten záporný potenciál, který lidstvo již nashromáždilo. Proto dnes nestačí být dobrý a nikomu neškodit. Naše podvědomí je již natolik deformované, že dokonce nepůsobení škody není dostatečným předpokladem pro to, abychom zachránili vlastní duši a tělo. V dnešních podmínkách je pro přežití nejdůležitější vědomá a soustředěná práce na změně sebe sama. Nestačí být prostě dobrý, je třeba být aktivně dobrý. Každý dobrý a slušný člověk má šanci zahynout, nemluvě o těch, kteří porušují nejvyšší zákony. Ideály a příkázání, jimiž lidé žili po tisíce let, jsou dnes zapomenuty a odsunuty do pozadí. Proto člověk musí vědomě a aktivně pracovat na obnově vlastní duchovnosti, vnitřního humanismu a smyslu pro harmonii světa. "Milujte nepřátele své" - to je výzva k duchovní intenci člověka neodpovídat na úder energetickým úderem. Úkolem eticky gramotného člověka je zásadně nepouštět negativní city do podvědomí.

Člověk, který den začíná přáním: "Pane Bože, dej mým nejbližším, příbuzným a známým zdraví a mně dostatek trpělivosti," se rovnou aktivně brání různým pokleskům proti zákonům, jichž by se mohl dopustit.

Uvedme si příklad toho, jak může fungovat jedna jediná věta. Mladý muž urazil dívku. A ona mu říká: "To ti nikdy v životě nezapomenu." Analyzoval jsem si svého času, co se v takové chvíli děje: formuje se buď program zkázy, nebo rozchodu - tedy to, čemu se v bioenergetice říká uřknutí. Tedy - **dnes jakýkoli kategorický tvrdý soud bohužel znamená, že působíme Škodu sami sobě i jinému Člověku.**

Přišel ke mně muž, který si stěžoval na celkovou ochablost a slabost. Energetické ukazatele byly velmi nízké a testování rychle odhalilo příčinu:

"Vy máte sousedku, se kterou se hodně hádáte, že ano?"

"Ano."

"Často se na ni hněvate, což deformuje vaše pole, proto klesá bioenergetický potenciál. Ale především o ní patrně moc nehezky mluvíte."

Jakmile jsme tuto disproporcii odstranili, ochablost pominula a pole se dostalo do rovnováhy.

Negativní soud o komkoli vyvolává silný pokles energetického potenciálu. Když člověk někoho pomlouvá, způsobuje újmu nejen pomlouvanému, ale i sobě, protože při tomto procesu dochází k deformaci, k rozpadu jeho vlastní struktury pole a ztrátě energie. Ošklivé pomyšlení o člověku, nehezké slovo na jeho adresu je útokem na energetické úrovni, po němž následuje odplata, protože se praví: "Nesudte, abyste nebyli souzeni; kterýmž soudem soudíte, tímž budete souzeni."

Rána způsobená křivým slovem se nemusí nutně projevit na fyzické úrovni, nemusí okamžitě vést k nějaké konkrétní nemoci. Může začít rozpadem jemných struktur, a přestože se člověk bude cítit báječně, již poběží deformace jeho duchovních struktur, které mají obrovskou kapacitu a

přítom nejsou nijak zjevné. Když později přijdou první pohromy či nemoci příbuzných a dětí, viníka sotva napadne, že příčinou těchto neštěstí je on sám a jeho ošklivé výroky.

Zabíjíme sami sebe, aniž bychom to věděli. Spílání krátí naše síly, ničí nás fyzicky i duchovně a ovlivňuje délku našeho života.

Zkoumal jsem rovněž, jaký rys je typický pro lidi, kteří se dožívají vysokého věku. Jejich strava je velmi rozmanitá, chování také, ale co mají společné, je dobrosrdečnost. Dobrosrdečnost automaticky předpokládá, že její nositel se nedopouští energetických výpadů proti jiným lidem, a je tedy sám nedotknutelný. Umíráme brzy, protože neustále boříme vlastní duši a tělo. Japonci jsou naopak lidé dlouho žijící a zároveň jsou nejzdvořilejším národem na světě.

Nejnebezpečnější je však osočování milovaného člověka. Stupeň sounáležitosti na úrovni pole může být různý, ale mezi milujícími se lidmi je vždy nejvyšší. Pocit lásky člověka povznáší, a proto jakýkoli negativní vliv může být krajně zhoubný.

Při práci na této knize jsme se často scházeli v nakladatelství a na jednu takovou schůzku přišel i mladý autor z Moskvy jménem Sláva. Vyměňovali jsme si názory a hodnotili novou literaturu, kterou přivezl. Na jedné ze svých cest se Sláva seznámil se zajímavým jasnovidcem, který disponoval mimořádnými schopnostmi. Mohl třeba pacientovi říct:

"Jeď domů, pod levým sloupem vrat jsou zahrabané očarované nůžky. Když je vykopeš, všechno bude zase dobré." Ten muž odjel domů a na určeném místě pod vraty skutečně našel nůžky. V debatě o knize se však ukázalo, že na našeho mladého kolegu jasnovidce žádný vliv nemá:

"Máš příliš silného strážného anděla, tebe já léčit nemůžu," řekl Slávovi.

Seděli jsme, rozmlouvali a já najednou pocítil, jak mi někdo odebírá energii. Jednoduchý test ukázal, že je to Sláva. Ihned jsem tedy korigoval strukturu jeho pole, ale ukázalo se, že přítomným ženám se dělá špatně. Začal jsem proto kontrolovat i další Slávovy parametry a objevil v jeho podvědomí program zkázy žen.

Pro něj samotného to bylo zcela nečekané.

"Jestli vám to není proti mysli, vyličte mi svůj dosavadní život," požádal jsem ho.

"Asi před osmi lety jsem se dost nešťastně rozešel se ženou, a ženit se znovu se mi zatím nechce."

Vysvětlil jsem mu, že důvodem nešťastného sňatku byl právě program zkázy žen, který byl uložen v jeho podvědomí a jehož autorem byl ještě před Slávovým narozením jeho otec. Po další korekci se pole mladého muže harmonizovalo.

Prováděl jsem i diagnostiku a léčení ve velkém průmyslovém podniku.

Jedna z pracovnic se ke mně asi dvě hodiny po seanci vrátila a stěžovala si na silné bolesti v oblasti třetího oka. Prozkoumal jsem příčinu bolesti a zjistil, že energeticky je to přání zla jinému a program zkázy.

"Když jste odsud odešla, určitě jste o mně řekla něco nepěkného," vysvětluji jí.

"Vyloučeno! Nic špatného jsem si o vás ani nepomyslela, ani neřekla. Jediné co jsem řekla, bylo: Chudák, je hrozně unavený, sedí tu celý zelený."

"Tak jste mi uškodila tou lítostí."

"Copak to se nesmí - politovat člověka?"

"Člověku můžeme pomáhat, můžeme s ním cítit, ale litovat ho nesmíme. Lítost se obrací k tělu, ale může tak způsobit škodu jak duchu, tak duši člověka. Jednou přímo u mě v ordinaci jedna pacientka politovala druhou a za dva měsíce dostala stejnou chorobu, nezbylo než ji operovat. Zapomínáte na to, že dnes mají všichni lidé vysoký energetický potenciál, proto se sebemenší chyba okamžitě transformuje v silnou deformaci struktur pole se všemi z toho vyplývajícími důsledky."

Nemoc není zlo, ale způsob, jak zastavit program rozkladu lidského ducha. Když člověka litujeme, tak vlastně souhlasíme s jeho nemocí, s jeho neštěstím, přemýšlíme jen o následku a zapomínáme na příčinu, čímž napomáháme rozpadu ducha. Je tu velmi jemná hranice, přes níž vnější soucit a přání pomoci pronikají dovnitř a mohou se proměnit ve svůj vlastní protiklad. Vnitřně musíme existenci nemoci jakožto principu pro rozvoj ducha považovat za zákonitou a rozumnou, a přijímat chorobu s pokorou. Tato dvojakost vnímání - vnitřní smíření a vnější pomoc i soucit - pomáhá uchovat harmonii vesmíru, nedostávat se s ním do konfliktu. Nemoc nikdy nebyla jen prokletím nebo jen požehnáním, ale vždy tím i oním zároveň.

Příčina čtvrtá

Když jsem se zabýval problémem vampyrismu, pokoušel jsem se zjistit, proč se člověk vampýrem stává. Vampyrismus rozhodně není neškodná zábavička, protože interakce lidí na jemné úrovni pole je mnohem složitější, než jsme vůbec schopni si představit. Vampyrismus není jen odebrání jistého množství energie, porušení vnější schránky pole a vytvoření předpokladů pro následnou ztrátu energie, ale poškozují také jemné struktury pole, což může vést až k deformacím karmických linií osudu, zdraví a psychiky. Už nejednou jsem měl možnost sledovat, že po silném odběru energie se objevují psychické disproporce. Člověk, který se začne přiživovat na cizí energii, si uzavírá přirozené spojení s kosmem a energie mu naopak dále ubývá. Tento proces se jen těžko dá zastavit a odsuzuje děti vampýrů k těžkým chorobám, protože se rovnou narodí s přerušovanými kanály vedoucími do kosmu a buď budou obětí vampýra, nebo se vampýry samy stanou a budou dál bořit vlastní duši. Vampyrismus je v každém případě téma vážné a komplikované. Uveďme si několik příkladů z mé vlastní praxe.

Jedna žena ke mně přišla již potřetí. Distanční diagnóza stavu její dcerky ukazuje, že někdo z učitelů v hudební škole ji připravuje o energii. Důvod je karmický: v přibuzenstvu z otcovy strany vampyrismus byl, dívka má porušený obranný mechanismus a snadno může být o energii připravena. Test otce ukázal, že energii dceři odebíral on. Není to všem vina jeho, ale již jeho otce, který se choval velmi sobecky vůči matce. Trvale ji sužoval a ona mu z obavy, aby to nebylo ještě horší, předávala část své energie.

Egoismus a krutost vedou ke ztrátě kontaktu s vesmírem a pak je takový člověk nucen brát si energii od jiných lidí. To destruuje ochranu jeho dětí, děti trpí těžkými chorobami, mohou se dostavit psychické poruchy a další problémy. V daném případě egoismus dědečka zčásti "pohltil" karmu synovu i vnukovu.

Jeden mladý muž mi vyprávěl:

"Chodil k nám jeden narkoman, absolutně degradovaný člověk a profesionální zloděj. Páčil nám dveře, rozbíjel žárovky, utrhal telefony - zkrátka byl vytrvale agresivní. Naposledy přišel ke dveřím mého bytu a znovu se pokoušel je vypáčit. Stál jsem za dveřmi a začal se za něj modlit. Výtržník nejdřív jako obvykle rámusil dál, ale pak najednou utichl, a já slyšel, jak se po špičkách odkradl pryč. To se dřív nestávalo. Když odcházel jindy, obvykle mlátil do dveří sousedů, vytloukal okna a třískal do světél na chodbě. Co se s ním stalo?"

Testy ukazují, že modlitba má na duchovnost, psychiku a chování vandala netušeně blahodárný vliv.

Když se člověk modlí za duši jiného člověka, ovlivňuje ho mnohem důrazněji než jakýkoli profesionální psychotronik, protože modlitba zasahuje jemné struktury pole.

Test energetických parametrů výtržníka před modlitbou ukázal vysokou úroveň agresivity, přítomnost psychických poruch a velmi slabé souznění s vesmírem. Co určovalo chování tohoto člověka? Protože podvědomě cítil vysokou úroveň energetiky toho mladíka, provokoval ho, snažil se ho popudit, a tak získával cizí energii. Po modlitbě sám dostal energetický náboj, ale zcela jiné

kvality. Tato energie ho začala proměňovat. Pro něj to zřejmě bylo nečekané a nepochopitelné, proto se tak tiše vzdálil. Stalo se cosi neobyčejného a on nebyl schopen svůj stav objektivně zhodnotit.

Test jeho stavu po modlitbě naznačil, že duchovnost se příliš neproměnila, což znamená, že příznivý vliv duchovní povahy se prosadil v jiných parametrech, především v psychice a chování. Člověk se psychicky téměř uzdravil, ale parametry jeho těla a jeho fyzický stav se mírně zhoršily. Když jsou tělo a duchovní struktury ve sváru, modlitba někdy může parametrům těla uškodit. Při návratu ducha tělo někdy dočasně slábne, ale chování a charakter takového člověka se přiblíží normě.

Hlavní příčinou poruch psychiky, nízké úrovně sounáležitosti s kosmem a agresivního chování toho člověka bylo chování otce a jeho opakované pokusy o sebevraždu. Program sebezničení, který inicioval otec, předurčil smutný osud syna. Po korekci karmické struktury otce prudce vzrostla napojenost syna na vesmír. Modlitba mladého muže chování výtržníka změnila, ale kontakt s vesmírem se podařilo zlepšit až při hlubší korekci.

Zajímavé bylo i další zkoumání.

"Kdy ten výtržník obvykle přicházel?"

"Je to zvláštní, ale vždy se objevoval v nejšťastnějších okamžicích mého života, v tu nejnevhodnější dobu. Vždy to bylo příšerné a mučivé."

Je to náhoda? Nebo ne? Samozřejmě ne. Ten pobuda přicházel v jeho šťastných chvílích proto, že duchovní vzestup strmě zvyšuje lidskou energetiku. Asi to podvědomě cítil a chtěl se na této energii přizpůsobit.

Jak si vlastně počínají lidé, kteří potřebují energii? Obvykle svou oběť dráždí a trýzní a hledají nejrůznější způsoby, jak si jiného člověka podrobit. Proč se člověk stává například sadistou? Jeho rodiče se zřekli jednoty se světem a vznešených citů, což zcela uzavřelo kanály spojující ho se světem, začal rozpad a degenerace struktur pole. Energií nebylo kde vzít, jediné od jiných lidí. Když se vampýrem stane dítě, trýzní a popuzuje svou matku, ta neustále křičí, vzteká se a zlobí - a dává dítěti svou energii. Dítě se posmívá a ubližuje svým vrstevníkům, bije zvířata a přitom získává energii, pošklebuje se dospělým, a zase dosahuje svého cíle. Takže působit duševní či fyzická muka jinému člověku je jedna z forem vampyrismu.

Někdy ovšem může sama matka vytvářet v dítěti podmínky pro vampyrismus. Udělá si rychlokurs bezkontaktní masáže a při sebemenších potížích začne svého potomka usilovně léčit rukama, čímž mu ovšem dodává hrubou fyzickou, nikoli duchovní energii, nebo se neustále zlobí a na dítě křičí. Tak mu také dodává hrubou energii a učí dítě být jejím spotřebitelem.

Matka, která se modlí za zdraví svého dítěte, také vydává energii, ale to je energie duchovní, která za prvé léčí a za druhé dítěti pomáhá ve správném vývoji.

Možný je i úmyslný vampyrismus, tedy bezprostřední odebrání energie, ale k tomu je zapotřebí jistých znalostí v oblasti bioenergetiky, smyslu pro to, co je bioenergie.

Pro člověka, jehož duchovní struktury se rozpadají, je stále těžší navazovat kontakty s vesmírem a získávat tak energii, proto se stále častěji uchyluje k výpůjčkám energie cizí. Tak začíná lavinovitý proces, který často končí těžkou chorobou. Vampýr se podobá narkomanovi, jemuž se dnes dostává slasti, za kterou bude zítra draze platit. Někdy mohou nedostatečně vyškolení senzibilové nevědomky odebírat energii svým dětem a příbuzným, takže ti začínají stonat.

Léčit je třeba duchovně, přáním dobra, přesnou diagnostikou - nikoli prostým přečerpáváním energie. Vědomí nemocného člověka se snaží odstranit příčiny choroby, jenže energetický vliv tomuto procesu brání. Málokdo ví, jak těžký je trest za vampyrismus a jak málo je šancí před něčím takovým uniknout. Bioenergetický vliv, prováděný odnímáním cizí energie, vede k deformacím struktur pole obětí. Tyto deformace se v poli poškozeného uchovávají dlouho a mohou působit rozmanité choroby, jimiž bude trpět nejen agresor, ale také jeho děti a příbuzní. Jedním z nejlepších způsobů ochrany před lidmi nemorálními, pokoušejícími se uzurpovat naši energii, je modlitba,

protože je to zároveň pomoc útočníkovi, způsob, jak změnit jeho deformované duchovní struktury.
" Modlete se za ty, kdo vás utiskují..."

A ještě jeden případ vampyrismu. Jistá žena mě požádala, abych pomohl její mladší dceři a vnučce. Testoval jsem nejdřív dceru, čtrnáctiletou školačku, a zaznamenal jsem silné deformace struktur pole v oblasti hlavy, vyvolané vampyrismem nějakého muže.

"Bolí ji hlava často?" "Ano."

"Je hodně bledá a věčně unavená?"

"Ano, a nejvíc utahaná si připadá v hodinách matematiky." "Víte, v tomhle případě nejde o matematiku. Tomu děvčeti

odebírá energii nějaký muž, možná učitel. Důvodem je ovšem fakt, že její otec kdysi připravoval o energii vás. Proto má děvče poškozenou ochrannou bariéru a snadno se může stát kořistí vampýrů."

Pak jsem prozkoumal pole vnučky. Bylo jasné, že i tu někdo vysává. Původcem problémů byl otec, který odebíral energii své ženě. Jenže tím řetěz příčin a následků nekončil. Otec musel cizí energii brát, protože babička, která ke mně taky přišla, připravovala o energii v roce 1962 nějakého muže. O pět let později ji samotnou začal připravovat o energetické rezervy její manžel, protože měla proraženou obrannou bariéru. Vznikl tak proces, při které "oběť provokuje pachatele". Babička připustila poškození vlastního obranného systému a teď probíhá řetězová reakce, trpí syn, dcera a vnučka. Jsou odsouzeni k tomu, aby odebírali či naopak vydávali energii, a vyvolávali tak rozpad struktur pole a postupný fyzický zánik. Stačil jediný nemorální čin babičky, a výsledkem je fyzický i duchovní zánik celé rodiny. Neodpovědnost na energetické úrovni zpravidla končí tragédií.

Mou další pacientkou tohoto druhu byla mladá dívka s četnými problémy. Vysvětlil jsem jí, v čem porušuje nejvyšší zákony, a naznačil, jak to ovlivňuje její charakter, osud a zdraví. Spojovací tratě mezi ní a kosmem se uzavřely. Viníkem je její otec, protože se zřekl jednoty s vesmírem, což mělo za následek snížený energetický potenciál dcery. Dívka mi potvrdila, že její otec je ateista a materialista.

"Nejde o to, zda člověk věří, nebo ne. Člověk je buňkou jednoho organismu a musí žít podle jeho zákonů. Když to někdo nechápe, jeho děti jsou odsouzeny k degradaci, nejdřív duchovní, a pak i tělesné."

Prozkoumal jsem struktury pole té dívky. Protože úroveň její bioenergetiky byla nízká a kontakt s vesmírem téměř neexistoval, musela energii brát jiným lidem, například i mně. Dívka si to neuvědomovala, ale už si všimla, že malé děti nemají rády, když se pokouší je chovat. Pole dítěte je zcela bezbranné a je velmi snadné připravit ho o energii. Naštěstí je tu pudová intuice, která je v tomto případě nejlepší záštitou. Vzpomeňme si, jak se matky dny snažily nevystavovat malé děti pohledu cizích očí, aby jim nemravný člověk nemohl způsobit nějakou újmu.

Na jedné mé přednášce se řeč stočila na vampyrismus. Vysvětloval jsem zrovna mechanismus způsobující sebe-zkázu člověka, když začne odebírat energii jiným lidem. Jeden z mých posluchačů - dosti sebevědomý mladý muž - prohlásil, že má skvělý prostředek proti vampýrům. Prosím ho, aby mi o tom vyprávěl, protože mě to zajímá.

"Když vampýr začne odsávat energii, člověk si má sebe sama představit jako hnisavý vřed, a ať si dá."

"Jenže kdyby na vás vampýři útočili neustále, tak byste se při podobném způsobu obrany brzy v takový hnisavý vřed opravdu

proměnil. V co se ve vlastních představách přetvélujeme, tím se taky stáváme. Dát na takové rady rozhodně nedoporučuji. Když cítíte, že vám někdo odebírá energii, prostě, aby se tomu člověku dostalo božské lásky a síly, které ho promění, očistí jeho duši a spojí ho s vesmírem."

Později jsem si toho mladíka otestoval: duchovnost, duch, duše i chování vykazovaly minimální hodnoty. Došlo k naprosté degradaci jemných struktur. Když prosíme, aby se vampýrovi dostalo božské lásky a energie, jeho duchovnost značně vzroste. Vědomá pomoc zachraňuje každého, ať už cizí energii odebíral vědomě či nevědomky. Tento případ je poučný tím, že ukazuje, jak sebevraždná je technika násilí, která se dnes dosti automaticky přenáší ze světa fyzického do světa duchovního, do světa energetiky. Člověk si svůj přerod téměř nikdy neuvědomí. Když se několikrát dopustíte násilí na duchovní úrovni, necítíte, jak se rozpadá vaše duše, protože jste zvyklí sledovat v první řadě to, co se děje s vaším tělem.

A nakonec to nejdůležitější. V souboji mezi vampýrem a jeho obětí vítězí vždy oběť, protože pro ni je vampyrismus signálem malé míry kontaktu s božským principem. Vampyrismus oběť nutí k vyšším energetickým výkonům v duchovní oblasti. U vampýra probíhá proces přesně opačný: dochází k progresivnímu úpadku jemných duchovních struktur, získávajících pro člověka božskou energii.

Příčina pátá

Všem je známo úsloví "o mrtvých jen dobře". Proč asi vzniklo? Protože kontakty mezi křehkým světem mrtvých a naším fyzickým světem jsou možné, ale když k nim dochází, škodí to oběma sférám.

Ke splývání polí živého a zemřelého člověka dochází, je-li porušen nejvyšší zákon. Náboženství a pohřební obřady všech národů světa jasně směřují k tomu, aby se pole živých a mrtvých rozdělila: zádušní mše u křesťanů, spalování těla u Indů a podobně - to vše napomáhá oddělení polí a zdárnému přechodu struktur pole mrtvého do odpovídajících hierarchických hladin.

Pokud někdo chová zášť k zemřelému, projeví se to vždy negativně a může to vést až k různým nemocem, poruchám psychiky a neblahým proměnám charakteru.

Také zášť mrtvého těsně před smrtí může vést k nežádoucímu splývání polí - zřejmě proto je ve zvyku vždy plnit poslední vůli zesnulého.

Když před narozením dítěte žena prodělala interrupci, může se pole zemřelého plodu spojit s polem posléze narozeného dítěte, a to může být vážně nemocné, trvale postižené úzkostnými a tísnivými stavy.

Když jsem byl jednou na dovolené u moře, seznámil jsem se tam s rodinou se dvěma dětmi. Dcerka se velmi bála výšek a po nocích neustále křičela. Diagnostikoval jsem ji a spatřil, že před narozením tu bylo umělé přerušování těhotenství a pole nenarozeného dítěte se propojilo s polem holčičky. Vysvětlil jsem matce její vinu, ona si ji uvědomila, šla do kostela a poprosila o odpuštění za nenarozené dítě. Poté se pole holčičky vyrovnalo a ona přestala v noci křičet.

Byl to jeden z prvních případů, kdy jsem pocítil, jak mimořádný je význam slova a jak může slovo léčit.

Na seanci ke mně přišla žena, jejíž pole vykazovalo silnou odchylku, pro niž máme tradiční název urknutí. Urkla se přitom sama, protože se špatně chovala k dávno zemřelému dědečkovi. Nu a protože pole člověka obsahuje informace o všech příbuzných, tak záporné emoce směřující k dědečkovi zůstaly v poli ženy a poškozovaly je. Tedy: zášť zaměřená na dědečka zasahovala především ji samotnou. Je velmi nebezpečné pociťovat zášť a nenávisť vůči lidem s nimiž je člověk energeticky úzce propojen - jsou to děti, rodiče, další příbuzní a blízcí lidé. Čím silnější je láska a vzájemná náklonnost, tím nebezpečnější je jakákoli negativní emoce zaměřená na milovaného člověka.

V Moskvě jsem byl požádán, abych prohlédl ženu, která se již dlouho cítila velmi špatně. Měla dojem, že se u ní začíná projevovat cukrovka. Lékaři to nepotvrdili, ale důvod subjektivních potíží

vysvětlit nedokázali. Prohlédl jsem pole a zjistil v oblasti hrudníku slabý, ale vytrvalý únik energie. Začal jsem hledat příčinu.

Žena mi vyprávěla, že před měsícem jí zemřela babička, která byla profesionální kouzelnice. Před smrtí ještě moc chtěla vnučku vidět, ale ta nestačila dorazit včas. Babička zemřela dřív, než se jí dočkala. Má pacientka měla neobyčejně vyvinutý kontakt s astrálem, proto byl únik energie tak značný. Jednou ze známek proražené energetické ochrany je neustálý pocit indifferenčního strachu.

Premýšlel jsem, jak ženu tohoto stavu zbavit. Navrhl jsem jí, aby v kostele za babičku zapálila svíčky, ale ona odmítla a řekla, že to zkusila již mnohokrát. A tak jsem se odhodlal k experimentu. Neverbální komunikace s mrtvými je v mých možnostech, cítím jejich vztah k živým. Napadlo mě, že babička chtěla vnučce před smrtí ještě něco říct, a tak jsem se rozhodl uspořádat těm dvěma schůzku. Zkoncentroval jsem se, vyvolal duši zemřelé babičky, vytvořil jsem mezi nimi energetický kontakt a místnost jsem opustil.

Když jsem se po několika minutách vrátil, žena mi vyprávěla, jak se jí ruce samy obrátily dlaněmi vzhůru a cosi se stalo. Pole ženy se plně obnovilo do původní podoby a pocit strachu pominul. Pro mě to znamenalo, že babička učinila, co potřebovala a chtěla.

Po nějakém čase žena zpozorovala, že po této příhodě se její zdravotní stav citelně zlepšil a zlepšily se také vztahy jejího okolí k ní. Dá se předpokládat, že došlo k jistému procesu předávání zkušeností a znalostí. Nikdy víc jsem však podobný pokus neopakoval.

Jedna z mnoha mých pacientek mě požádala, abych pomohl její dceři - začaly se jí zdát zvláštní sny, v nichž se pravidelně zjevuje babička, která před půldruhým rokem zemřela. Babička ve snu s vnučkou vždy rozmlouvá, dává jí rady a komentuje události, které se přihodily už po její smrti. Dokud neuplynulo čtyřicet dní po smrti, babička ve snech vnučku neustále prosila:

"Řekni mi, jak mě pochovávali, já si z toho pohřbu nic nepamatuju."

Jakmile rodina babiččiny věci převezla na chatu, ona vnučce ve snu trpce vyčítala:

"Proč jste mi to všechno odvezli?"

Vnučka jí vysvětlila, že když umřela, tak už své věci v bytě nepotřebuje.

"Nene, já ještě neumřela," vzdoruje babička.

Jde o typický příklad propojení pole zemřelé babičky a vnučky, a důvodem byl silný pocit ukřivděnosti vnučky vůči babičce. Zášť k zemřelému je jeden z důvodů rozpadu normální blokace polí.

Někdy dávno zemřelý člověk disponuje informacemi o událostech materiálního světa a dokonce je schopen jistým způsobem ovlivňovat jejich průběh.

Jednou se mi přihodil zajímavý případ. Poznal jsem ženu s vynikajícími bioenergetickými schopnostmi. Před mnoha lety jí zemřel otec, a pak se jí najednou začal pravidelně zjevovat ve snech. Nejdřív se polekala, ale časem si zvykla, začala s ním normálně komunikovat a on ji často varoval před možnými nepříjemnostmi a dával jí cenné rady.

Já sám se chystal odjet na dovolenou na jih, necítil jsem se nejlépe a tušil jsem, že by se mohlo stát něco zlého. Požádal jsem proto ženu, aby se obrátila na otce s prosbou o pomoc, kdyby se dělo něco neočekávaného.

Několik prvních dnů u moře proběhlo báječně, ale když jsem jednou odplaval daleko na otevřené moře, náhle jsem v koleně pocítil takovou zvláštní bolest - tak ostrou, že jsem si těžko dokázal představit, jak se v tomhle stavu dostanu zpátky ke břehu. Byl to klasický meniskus. Následným testováním jsem zjistil, že díky zprostředkované pomoci otce mé pacientky jsem se vyhnul velkému neštěstí a všechno se odbylo jen pochroumaným kolenem.

K celé této události došlo proto, že před cestou se mě velmi dotkla žena. Zachovala se ke mně, mírně řečeno, velmi nešetrně. Byla to zkouška, ve které jsem neobstál, rozzlobil jsem se - a tak mě mělo potkat neštěstí, úraz či nemoc.

Když jsem se vrátil, známá mi vyprávěla, že ve snu znovu viděla otce, a ten tentokrát seděl vedle mě. Usmíval se, já se také usmíval. Jen pravou nohu jsem měl nějak nemotorně stranou.

Když jsem později analyzoval karmická pole, pochopil jsem, že její otec dokázal převést trest v podobě újmy mých příbuzných a nejbližších do zranění mého kolena, tedy případné následky co nejvíc zmírnit. Jak to ale dokázal, to jsem nikdy nezjistil.

Důvodem zranění byl můj intenzivní hněv, který jsem v sobě nedokázal potlačit, který narůstal, přecházel až v nenávist a trpěli tím především moji nejbližší. Měl jsem pocit, že se do mě nastěhovalo cosi cizího, podřídilo si mě to a rozněcovalo tupou nenávist. Za toto překročení zákonů bych býval správně měl platit velkým neštěstím, ale díky otci mé známé se mi podařilo tomu uniknout.

Příčina šestá

Docela nedávno jsem při práci s jednou pacientkou odhalil důležitý faktor, který má vliv na zdraví a osud mnoha generací. Předtím zřejmě mé karmické pole nebylo dostatečně čisté a já nemohl tuto informaci získat. Její podstata je takováto: každé pomyšlení na sebevraždu je pro člověka i jeho potomstvo víc než nebezpečné.

Léčil jsem ženu, která trpěla strašnými bolestmi hlavy a jíž nepomáhaly žádné léky. Lékaři si diagnózou nebyli jisti a ona se obrátila se žádostí o pomoc na bioenergetiku. Když jsem si prohlédl její karmické linie, ukázalo se, že její otec se dopustil činu hraničícího se sebevraždou. Sebevražedný program teď běžel v poli ženy a mimořádně silně ho deformoval. Programy nechutí k životu, či dokonce nutkání k sebevraždě přežívají v lidském podvědomí dlouhá léta. Po dvou seancích a korekcích struktur pole začaly bolesti hlavy ustupovat.

Rozhodl jsem se tedy zjistit, jak často se podobné programy u lidí vyskytují a ke své velké lítosti nahlédl, že podvědomě suicidalní program funguje prakticky v každém druhém pacientovi. Navenek se to projevuje apatií, depresí, jindy zase v podobě výbuchů agrese, kterou člověk nedokáže kontrolovat. Stav, kterému lékaři říkají deprese, je vlastně latentní nechť k životu a může vyprovokovat četné choroby, může přinášet poruchy charakteru, rány osudu a vůbec náš život velmi komplikovat.

Co je ale příčinou nechuti k životu? Za prvé je to program sebe-zkázy, který vzniká v poli v případě, že někdo z předků takové stavy dlouhodobě zakoušel, nebo se dokonce pokusil vzít si život. Tento program je velmi stálý a odolný, protože ho do nás zakládají naši rodiče.

Pokud rozčarování nad tím, že dítě je maličké a slabé, či nespokojenost s jeho pohlavím, vzhledem a jeho vrtochy nejsou potlačeny láskou a vědomím, že dítě je darem božím, vstupují tyto pocity hluboko do našeho nitra a pomalu roztácejí setrvačnický zmaru. Dlouhodobá fixace na záporné emoce vůči dítěti vždy mizí pod povrch, do podvědomí, a tam se dál vyvíjí autonomně:

vědomí ztrácí kontrolu nad těmito emocemi a není s to zaznamenat, že tu jsou.

Pole rodičů začíná ničit pole dítěte. V dítěti se okamžitě zapínají dva reagenční programy: jeden pracuje na zkáze rodičů, druhý na sebezničení. Silné zklamání otce - třeba jen na jediný den - nad tím, že se mu místo syna narodila dcera, může za mnoho let vést k opakovaným pokusům o sebevraždu a snadno přechází i na vnuky. Podvědomé programy v poli dětí se s přibývajícím věkem, zejména v pubertě, stěhují do vědomí a vztahy mezi dítětem a rodiči se zvolna hroutí. Pět minut nepřijetí dítěte může znamenat dlouhá léta citové rozluky, výtek, vzájemných křivd a nenávisti. Proto dodržování etických norem a duchovnost jsou pro zdraví důležitější než obklady a injekce.

A je tu ještě jedna důležitá zvláštnost. Suicidní program může být spuštěn za pomoci jiného sousedního dostatečně silného programu, zaměřeného na změnu lidského chování. Na každé násilí organismus reaguje ztrátou zájmu o další život.

Zkoumal jsem také, zda na člověka může negativně působit a vyvolávat nežádoucí vedlejší jevy také program zavedený do podvědomí úmyslně zvenčí. Ukázalo se, že ano. Každý silný program může vyvolat protiakci v podobě programu sebe-zkázy.

"A co kódování proti alkoholismu a kouření?" zeptala se mě jednou asistentka.

Testoval jsem několik lidí, kteří byli psychotronicky kódováni, a objevil v nich sebevražedné programy, které se v jejich poli objevily právě po tomto zásahu. Obvykle mají podobu latentních sebevražedných sklonů, nevraživosti a zvýšené popudlivosti, ale také bezděčných úvah o sebevraždě a dalších negativních změn v lidském chování.

Přišla za mnou jedna žena, která se chtěla poradit, zda se má přihlásit do rychlokursů angličtiny.

"Musím odcestovat do Ameriky a potřebovala bych projít jazykovým hypno-kursem. Už po několika prvních lekcích se mi ale udělalo zle. Nemohl byste mi říct, zda do tohoto kursu mohu chodit dál?"

Prohlédl jsem strukturu jejího pole a zjistil, že rozměry deformací dosahují mezních hodnot. Bylo jasné, že v nejbližší době jí hrozí těžká choroba. Zkontroloval jsem ještě stav pole před zahájením kursu - deformace byly minimální.

Co ale vyvolalo tak zásadní deformaci pole té ženy? Pokračuji v testech a příčinu nalézám. Je to porušení informačního zákona, programování.

Když informace do lidského podvědomí vnášíme příliš drsným a nevybíravým způsobem, nevyhnutelně dochází k deformaci struktur pole, která se po čase může projevit onemocněním na fyzické úrovni. Je známo, že v Bulharsku podnikli pokus o televizní hypnotickou výuku. Lidé získali za mnohem kratší čas mnohem větší penzum informací, ale po třech čtyřech letech se u takto školených osob projevíly poruchy paměti, prudké snížení imunity vůči vnějším vlivům a další negativní jevy.

Mladá žena mi řekla, že se chtěla obrátit o pomoc k léčiteli, protože se jí líbí jeden mladík, který s ní nevídá, ale že v poslední době zaznamenala jisté zdravotní potíže.

Analyzoval jsem tedy struktury jejího pole a zaznamenal podivuhodné věci. Žena vyhledala psychotronika, došlo ke kontaktu struktur pole a předání informací, a vědomí psychotronikovo již začalo toho mladého muže zpracovávat a snažilo se ho přimět k setkání s dívkou, která do něj byla zamilovaná. Na úrovni vědomí to netušil ani jeden z nich, ve fyzickém světě se ještě nic neodehrávalo - původně tu byly jen myšlenky a přání mladé ženy, ale struktury polí tří lidí již spolu počaly komunikovat a do mladíkova vědomí se nastěhoval tvrdý program. Vyvolalo to deformaci struktur jeho pole a protože snaha ženy si ho k sobě připoutat příliš připomínala vpád, spustil se program sebezničení.

Tu milující ženu ale také postihlo těžké poškození struktur a onemocněla. K silným deformacím pole došlo i u léčitele.

Jediný neetický čin vytvořil tragickou situaci, jejíž příčiny nikdo nebyl s to vysvětlit.

Násilí může vést zase jen k násilí. Už několikrát jsem byl tázán na pacienty Kašpirovského a testy, které jsem v tomto případě prováděl, mě bohužel znovu utvrdily v mém původním názoru. Jakýkoli tvrdý program, imputovaný hypnoticky nebo sugesčně, který je vnitřnímu přesvědčení člověka cizí, se může proměnit v program zkázy. Jistě, v dnešní době bychom těžko mohli tvrdit, že je třeba okamžitě zakázat jakékoli psychotronické léčení lidí. Nemůžeme rušit staré principy, aniž jsme vytvořili nové. Nemluvím o tom, že je třeba zakázat všechny léky, z nichž je jen málo

užitku a které jen prohlubují karmu lidstva, ani o tom, aby bylo zakázáno kódování pacientů - úsilí je třeba zaměřit na postupnou náhradu násilí, k němuž má moderní medicína sklon, přirozeným vývojem duchovnosti člověka, na obnovu jeho souladu se světem.

Asi před rokem jsem začal zkoumat, zda lze člověka zbavit slabosti pro alkohol nějakou přirozenou cestou. Byl jsem požádán, abych pomohl inteligentnímu a talentovanému člověku, který

už nebyl s to se zastavit a ocitl se na pokraji chronického alkoholismu. Už nevěřil, že by mu někdy v životě mohlo něco pomoci.

Setkal jsem se s ním a řekl jsem mu:

"Víte, proč pijete? Člověk musí okolní svět milovat, a když ho tenhle pocit opustí, dočká se jen vnitřního marasmu a duševních muk."

Člověk se pokouší tuto bolest nějak přitlumit. To vede k alkoholismu či k jiným druhům narkomanie. Skutečným důvodem alkoholické narkomanie je snížená hladina lásky v lidské duši. Tento stav vzniká ze silných pocitů ukřivdění a potlačované lásky k lidem. Jmenoval jsem fakta zkázy lásky, již se dopustili jak jeho rodiče, tak on sám.

Po korekcích se rozsáhlá deformace pole ztratila. Kontrola po několika dnech ukázala, že pole zůstává čisté a tíhnutí k alkoholu zmizelo. Za půl roku jsem stav zkontroloval - muž přestal pít a své nemoci se nadobro zbavil.

Se zajímavým případem jsem se během přednáškového turné setkal v Jaltě. Líčil mi ho jeden muž, s nímž jsem se seznámil. Jeho soused se dostal do deliria, z něhož se nijak nemohl vymanit.

"A tak jsem se rozhodl, že mu pomohu vaší metodou," řekl mi ten muž. "A zeptal jsem se ho: Vzpomínáš si, co bylo předtím, než jsi do toho spadl? A on mi povídá: Ale, to se tenkrát rozdělovaly naturálie - brambory. Na mě nezbylo a já se hrozně urazil. Poprosil o odpuštění - a bylo po pití."

Tenhle případ vypadá samozřejmě anekdoticky, ale dává přesnou představu o tom, co má člověk dělat, aby se podobných temných vášní zbavil. Především je třeba přestat se zlobit na okolní svět, dosáhnout s ním smíru a zamilovat si to opravdové ve svém nitru, ve své duši.

Harmonie je láska. Minulost, přítomnost, budoucnost, to jsou objekty lásky. Člověk musí směřovat k tomu, aby v sobě cítil lásku, pak ho nic nebude nutit do pití.

Situace, která se dnes ve světě vytvořila, přesně odpovídá současné duchovní úrovni lidstva. Stále větší peníze se vynakládají jak na narkotika, tak na boj proti nim, ale efekt je pranepatrný a drogy získávají stále nové a nové prostory. Je to výsledek naší neschopnosti uvědomit si, že bojovat je třeba nikoli proti drogám, ale proti důvodům, které vedou k návyku na narkotické látky. Tou příčinou je snížená úroveň lásky v celém lidstvu. "A také pro porušení mnohých zákonů vychladne v lidech láska," bylo o nás řečeno již před dvěma tisíci lety. Zřeknutí se lásky k Bohu a božským citům, ke svým rodičům a dětem, k milovanému člověku, k neživé přírodě a vůbec celému světu, který nás obklopuje - to se v našem životě stalo věcí zcela všední. Všechny tyto poklesky spouštějí program zkázy lásky a důsledkem je lavinovitý rozvoj krutosti, který nelze utlumit alkoholem ani drogami. Abychom vybědli z dnešní krize a zbavili se svých vředů, musí se lidstvo naučit milovat Boha, sebe navzájem, vesmír, okolní svět, minulost, přítomnost i budoucnost. "Bůh je láska." Někteří se domnívají, že to je to nejjednodušší: "Řekl jsem, že miluji, proto miluji." Láska je složité umění, jehož je třeba dosahovat vytrvalou prací.

Každá buňka našeho organismu pro plnohodnotnou existenci musí nejen nepřetržitě pracovat, ale také dodržovat zákony jednoty s celým organismem. Člověk je buňkou všehomíra a jeho úkolem je nejen správně plnit své funkce, ale i nepřetržitě usilovat o kontakt a jednotu s vesmírem, o lásku k Bohu. Náš kontakt s božstvím je dán nejen přáním a vírou, ale i čistotou ducha a těla. Všichni jsme v kontaktu s božstvím, ale míra tohoto kontaktu je různá: čím je člověk čistší, tím je kontakt úplnější.

Přišel za mnou můj šestiletý syn a stěžoval si, že ho bolí noha. "Víš co je to Bůh? Polož ruce na kolena a popros o odpuštění za otce, který v osmnácti letech nechtěl žít. Proto tě dnes bolí noha."

Poprosil - a já viděl, jak se jeho pole obnovuje.

Nedávno jsem svým pacientům vysvětloval, že problém karmy se týká jen dospělých, že dítě je do nějakých třinácti až patnácti let chráněno a jeho zášť na karmu nemá vliv. Teprve po pohlavním dozrání dítě za své skutky a poklesky začíná samo odpovídat.

V posledním roce se energetika Země změnila natolik, že energetické údery mohou zasadit nejen děti sedmi až devítileté, ale dokonce již v roce či dvou jsou schopny jedno druhé zasahovat a ničit stejně jako dospělí.

Prohlížím pole malého děvčátka a zaznamenávám intenzivní uhranutí, jehož viníkem je světlovlasý muž. "Muži" je deset let. Spolužák. Co s našimi dětmi bude, až vyrostou? Vždyť my jsme pobořili ochranné bariéry, a naše děti díky tomu dostaly do vlnku znetvořené struktury pole. Jaké nemoci je čekají, co se stane s jejich psychikou a jejich dětmi, když už dnes, v dětském věku, začínají jedno na druhé energeticky útočit.

Často, když lidem říkám, že v sobě potlačili lásku, se dočkám odpovědi: "Ale já ho ani nemilovala (popřípadě nemiloval)." Pokaždé jsem nucen vysvětlovat, že láska je veliký cit, jimž musíme žít a který se musí šířit po celém světě - je to láska k celému organismu, který se jmenuje vesmír. Základní biblická přikázání považujeme za zákony duchovního světa, energetické interakce lidí. A když matka ničí slovem, pohledem či gestem (o činech ani nemluvě) své děti, nechápe, že do nich ukládá program, který za rok za dva může dítě vehnat pod auto nebo u něj vyvolat těžkou nemoc.

Jestliže si články jednoho systému začínají navzájem konkurovat a neberou na zřetel jeho podstatu, soustava se rozpadá. Když v člověku mizí cit lásky a nahrazuje se nějakou jinou emocí, porušuje se blokace a negativním citům jsou najednou dveře otevřeny dokořán.

Vzpomínám si na jedno podobenství:

K ženě přišel mnich a řekl jí: "Pusť mě k sobě přenocovat."

"Pustím tě, ale buď musíš zaříznout kozla, nebo se se mnou vyspat, nebo se napít vína - vyber si." Mnich se zamyslel: Podříznout kozla nemohu, to je vražda, spát se ženou nebudu - to by bylo rouhání, takže mi nezbude, než napít se vína, to je ten nejmenší hřích. Napil se - a snadno splnil i zbylá dvě ženina přání.

Láska je nejdůležitější struktura a dokud ta je neporušená, naše prohřešky nevedou ke katastrofálním následkům. Člověk si zvykl domnívat se, že láska je jedna z emocí, s níž může disponovat podle vlastního uvážení. To je ovšem představa zcela nesprávná.

Láska je to, Čeho jsme my sami součástí, objímá celý svět. Láska a život nám byly dány a my nemáme právo je ohrožovat. A když v nás začínají vítězit soukromovlastnické pocity a my v sobě lásku postupně zabíjíme, ničíme nejvyšší duchovní struktury, které nás spojují s vesmírem, disponujeme něčím, co nám nenáleží.

Příčina sedmá

V posledních desetiletích své historie lidstvo velmi zhrublo a nechápe ani ty nejzákladnější věci.

Kdo z nás je vlastně schopen správně odpovědět na jedinou otázku: Co je to strava?

Strava má obrovský vliv na struktury lidského pole a podle toho, jaký ten vliv je, takový je nakonec i člověk. Otestoval jsem si, co se děje s naší energetikou během přijímání potravy, a byl jsem mimořádně překvapen, že jídlo člověk vnímá prostřednictvím první čakry. Správnou výživou můžeme člověka léčit, nesprávná nás ničí přinejmenším stejně jako nesprávný náhled na svět nebo nesprávné chování.

"A řekl Bůh: hle, dal jsem ti všelikou trávu sémě sejíci, co je po celé zemi, a všeliký strom, co plody přináší, co seje sirně, a to bude vaše potrava." V Bhagavadgítě se zakazuje požívat jídlo, které je vařené déle než tři hodiny: takové jídlo je "nečisté", takže už je dobré jen pro tělo, nikoli pro ducha.

Judaismus zná pojem "košer". Nekošer maso je takové, které obsahuje krev, a z něhož se proto v žádném případě nesmí připravovat jídlo pro lidi. Krev je nositelem údajů o životě fyzického těla,

jsou v ní obsaženy veškeré informace o jeho nemocech, citech a také o emocích, které prožívá zvíře na porážce.

Jedna žena mě svého času požádala, abych analyzoval příčiny zvláštního chování syna jejích příbuzných.

Dítě již kouří, velmi ho láká alkohol a pokouší se koketovat s dospělými ženami. V tom dítěti zkrátka nebylo nic dětského, veškeré jeho chování se vyznačovalo neuvěřitelnou přizemností, a to v těch nejhorších projevech. Analyzoval jsem tedy příčiny.

Veškeré parametry oduševnělosti byly extrémně nízké - zkrátka a dobře "v tom dítěti seděl ďábel", jak se rádo říkává. Viníkem byl jeho otec, a to nikoli z důvodů karmických, ale svým životním stylem.

Parametry otcova chování i životosprávy byly rovněž na velmi nízké úrovni. Připadalo mi až obtížné žít tak, aby člověk podobných parametrů vůbec dosáhl. Je až k neuvěření, co všechno je třeba udělat, aby člověk naprosto rozvrátil duchovní parametry vlastního dítěte.

"Co vlastně dělá otec toho chlapce?" zeptal jsem se prosebnice.

"Žije na venkově a je to řezník - poráží lidem prasata."

Zkontroloval jsem tedy úroveň chlapcovy podvědomé agresivity a zjistil jsem, že ta je na nule. To znamená, že otec se svému povolání věnuje bez emocí.

"Ale rád pije krev poražených zvířat," dodala ta žena.

Ted' už mi bylo všechno jasné. Struktura pole chlapcova otce získává prostřednictvím krve poražených zvířat informace o tom, co zakoušejí, když přijde okamžik jejich násilné smrti.

Naši dávní předkové byli v tomto ohledu mnohem osvícenější než my, když se před smrtí zvířete modlili a prosili ho o odpuštění za to, že jsou nuceni užít ho jako vlastní potravu. Tím blokovali veškeré záporné důsledky, které my dnes bez přemýšlení absorbujeme.

Dlouho jsem nechápal, proč v lidské kultuře tolik platí zákaz čtení během jídla. Ukazuje se totiž, že jídlo s knihou v ruce, před televizní obrazovkou či při projednávání politických a rodinných problémů může lidskou duši snadno traumatizovat - během jídla totiž informace velmi snadno přecházejí rovnou do lidského podvědomí. Na tom je založen i obřad přijímání, tedy obcování s Bohem. Jenže pokud kněz při podávání oltářní svátosti přemýšlí o svých pozemských záležitostech, tak o nějakém sblížení s Bohem nemůže být ani řeči.

V každém člověku žije duše, poctivý princip lidský i živočišný. V normálním stavu má tělo získávat potravu z duše, duše od ducha a duch od Boha. Je nepřípustné vyloučit kterýkoli článek této posloupnosti, a život vybudovaný na primitivním principu pouhého ukájení těla jídlem, bez jediného pomyšlení na vše ostatní, je tou nejúspěšnější cestou k degeneraci.

4. kapitola

Technická diagnostika

V současné době se podařilo zaznamenat velké množství případů úspěšných věsteb příštích událostí, a také chování živých i neživých objektů. Víceméně jednoduché je to v případě živých objektů. Jejich chování lze analyzovat, zevšeobecňovat a vytvářet poměrně přesné prognózy. V případě neživých předmětů je takováto metoda nepoužitelná, protože ve fyzickém světě tyto předměty na první pohled žádné chování nevykazují, neexistují programy realizace změn struktury, změn vývoje v čase a prostoru. Jejich stav v konkrétním časovém úseku je výsledkem fyzického vlivu, který na ně vykonávají jiné objekty. Vznik genetického programu živých objektů se liší od chování objektů neživých jen časovými parametry, ve velkých časových úsecích tento rozdíl mizí.

Když analyzujeme evoluci živých objektů na Zemi, snadno zjistíme vzrůstající rychlost realizace programů a diferenciaci objektů v čase, protože rychlost realizace souvisí s individualizací, vyčleněním z prostředí při zesílení jednoty pole. Základní programy ovlivňující fyzický stav živých a neživých objektů jsou informačně energetickými strukturami a jejich analýza umožňuje dosti přesné prognózy budoucnosti.

Živé a neživé objekty mají dvě těla - fyzické a časové. Časové tělo se realizuje ve fyzickém a formuje se informačně energetickými poli, proto lze hovořit o existenci informačních programů neživých objektů a vzájemném ovlivňování genetických programů a programů pole živých objektů.

Ovlivňováním informačně energetických struktur můžeme měnit fyzický stav a chování jakéhokoli objektu a také studovat jeho budoucnost. Telekineze, distanční diagnostika a korekce živých a neživých objektů jsou dány výše uvedeným mechanismem. Znamená to, že informační program se uskutečňuje ve fyzické rovině, ale musí existovat i obrácený princip: to je nezbytná podmínka existence vesmíru. To znamená, že jakýkoli objekt lze transformovat na úroveň informačně energetických polí a přemístit je do libovolného bodu vesmíru (protože v informačně energetických polích chybí dimenze prostoru), a pak je znovu realizovat na fyzické úrovni - tento princip je základem teleportace, vlivu na vzdálené objekty, například na oblačnost.

Vzhledem k tomu, že klimatické, geochemické a tektonické zvláštnosti Země jsou dány informačně energetickými procesy, existuje možnost bezprostředního vlivu člověka v oblasti pole na události a objekty okolního světa.

Období nadcházejících kataklyzmat svědčí nejen o ekologických změnách, ale i o deformaci informačně energetických struktur Země. Člověk, který se dnes pokouší řídit přírodu, ovlivňovat neživé objekty, negativně poznamenává i soustavu autoregulace pole zemské biogenosféry, deformuje informačně energetické struktury Země. Testy naznačují, že na struktury pole prostoru, a tedy i člověka působí dokonce nespokojenost s počasím.

Základem všech výzkumů, týkajících se živých a neživých objektů, se musí stát vysoce přesná diagnostika a mnohokrát opakovaná analýza možných důsledků jejich aktivit.

Tradiční metody technické diagnostiky se zpravidla orientují na zjišťování již existujících defektů, které z jakýchkoli důvodů zůstávají pozorovateli nebo použitým přístrojům skryty. Výzkumy struktury pole poskytují možnost předvídat budoucí fyzické deformace objektů, protože na fyzické úrovni realizovaná kauzální řada je ukotvena v programu pole. Analýza různých úrovní programů pole zajišťuje vysokou přesnost prognostiky. Protože však diagnostika je vždy vpádem do pole

objektu, pak jestliže operátor má ve svém poli programy zkázy a sebe-zkázy, mohou tyto programy proniknout do pole neživého objektu a vytvářet podmínky pro jeho zničení. Mechanismus autoregulace pole spouští reagenční program zničení operátora. Proto může být vliv na neživé objekty prostřednictvím informačně energetické struktury nebezpečný pro celé lidstvo - na jemných úrovních pole jsou všichni lidé propojeni.

V oblasti technické diagnostiky je neposkrvněná etika operátora a čistota jeho podvědomých karmických struktur stejně nezbytná jako při léčení člověka. Vysoká úroveň podvědomé agrese v informačních strukturách lidstva může v nejbližších letech vyvolat řadu globálních katastrof, jimž nebude možno zabránit jen zvýšením technické úrovně obsluhujícího personálu. Otázka ekologie ducha je otázkou prvořadou, protože právě ona předurčuje stav našeho životního prostředí.

K prvnímu uplatnění psychotronické diagnostiky neživých předmětů došlo na jaře roku 1991 v Jaltě. Rozhodl jsem se analyzovat efektivitu testů v oblasti, která pro mě byla nová. Měl jsem na mapě Krymského poloostrova najít místa vhodná pro pěstování vinné révy. Prošetřil jsem mapu virgulí. Všechna místa jsem objevil v pobřežním pásmu, což potvrdil i agronom v našem týmu. Místa vhodná pro pěstování jabloní byla podle mých výzkumů naopak ve vnitrozemí poloostrova, daleko od moře, což se rovněž potvrdilo. Pak jsem začal hledat místa nejvhodnější pro život lidí, místa, kde se uchovala čistá voda i vzduch. Zkoumal jsem, kde je optimální stavět sanatoria a kde jsou nejlepší podmínky pro léčení jednotlivých chorob. Výsledky byly velmi zajímavé. Všechny předrevoluční stavby stojí především v místech, která jsou pro pobyt pro zdraví a osud člověka příznivá. Zato četné novostavby stojí v místech vysloveně nevhodných. Staří stavitelé zřejmě intuitivně cítili, kde má cenu stavět a kde ne. V energeticky nepříznivých místech obvykle leží hřbitovy, parky nebo třeba různá kulturní zařízení. Rozhodl jsem se na mapě stanovit místo, vyvolávající největší počet chorob včetně onkologických - a taky jsem ho našel. Tyto průzkumy mě přivedly na myšlenku, že povrch Země není pro život lidí stejnorodý: existují pásma příznivá a pásma nepříznivá a přitom nesouvisející s žádnými geochemickými či geotektonickými útvary. Tento mechanismus mi zatím není jasný, ale existuje a má na život lidí vliv.

Na Krymu jsou příznivá pásma rozložena v jakýchsi skvrnách, zatímco třeba v Petrohradě je situace zcela jiná.

V roce 1991 se na mě obrátil profesor Polytechnického institutu. Zajímal se o mou metodu a navrhl mi, abych ji využil pro potřeby technické diagnostiky. Sám se zabýval výzkumy v oblasti životního prostředí a chtěl uskutečnit řadu experimentů, aby se přesvědčil o možnostech psychotronického zkoumání stavu krajinného vodstva. Podobné výzkumy už před časem probíhaly - například letecké zkoumání nerostného bohatství, ale i průzkum podle fotografií či podle mapy. Sehnali jsme si podrobné mapy oblasti a pustili se do práce. Zkoumali jsme řeku Něvu a její znečištění fosforem. Myslel jsem si, že největší znečištění by mělo být u ústí, ale nakonec jsme ho zaznamenali na horním toku. Totéž platí o dusíku. Důvod je nasnadě - fosfor i dusík se do řeky dostávají na horním toku z polí, na nichž zemědělci nedbale hospodaří. V toku řeky jsme našli místo, kde znečištění klesalo až k nule, pak zase stoupalo a povlovně klesalo, takže vznikl pruh naprosto čisté vody. Taková pásma dokonale čisté vody jsou odborníkům známa, ale zatím není jasné, jak vznikají. Také v zahraničí badatelé již nejednou objevili "efekt čisté vody" tam, kde by mělo být velké znečištění. Začal jsem tedy zkoumat břehy. Tam, kde voda v Něvě začínala být čistá, jsou zároveň nejvhodnější lokality pro lidská obydlí. V energetické struktuře města existuje zcela specifický útvar, který udržuje čistou vodu ve všech vodních nádržích a má velmi příznivý vliv na ty, kteří zde žijí. Existují však i pásma, která jsou pro pobyt člověka vysloveně nevhodná. Také v tomto případě se jedná o kruhové struktury.

V Petrohradě jsem na rozdíl od jiných oblastí zjistil existenci mohutných navzájem souvisejících energetických struktur.

Dnes mohou být takové výzkumy užitečné nejen při výstavbě nových sídlišť, ale i pro projektování technických objektů, které jsou pro okolí něčím nebezpečné.

V další etapě jsme zkoumali Ladožské jezero.

Dusíková skvrna v Ladožském jezeru má tvar ostrého špičatého jazyka, fosforová tvar kaňky uprostřed jezera.

"Jazyk, který jste nakreslil, je naprosto přesný, a do jezera ho přináší řeka Volchov," řekl mi profesor. "Na březích řeky leží kombinát na výrobu bílkovinných koncentrátů a mnoho sovchozů - proto Volchov přináší obrovské množství dusíku. Ale fosfor by taky měl mít podobu jazyka."

Zkontroloval jsem své výsledky, ale skvrna tvrdošijně zůstávala uprostřed jezera.

Sestavili jsme tedy program, podle něhož se po dva měsíce zpracovávaly získávané údaje. To, co jsem já udělal za dvě tři hodiny, vyžaduje při tradičním postupu několik měsíců práce. Když jsme báдали podle mapy, po fosforu se ještě nepátralo.

Později na Ladožské jezero vyplula výzkumná plavidla a jejich měření potvrdila, že největší znečištění vody fosforem je skutečně uprostřed jezera, na místě, které jsem stanovil. Opsat podobné informace jsem nikde nemohl, protože je zatím neměli ani pracovníci ústavu. Pracoval jsem výlučně informačně. Mé údaje se s pozdějšími měřeními kryly z 80 procent.

Velmi zajímavých výsledků jsem dosáhl v případě určování průniku vody do koncertní síně Okt'abrskij. Požádal jsem o plány budovy a našel místa, kudy voda protékala. V některých místech, která jsem stanovil, už byla otevřená podlaha, pracovalo se tam na opravách, část míst jsem objevil dřív, než průsak vůbec začal. Ptali se mě, odkud voda teče, zda zevnitř, či zvenčí. Pocítil jsem, že voda zatéká zvenčí, z potrubí procházejícího několik desítek metrů od sálu. Když jsem kontroloval vodovodní řad, jasně jsem viděl, jak a kudy voda teče, v jakém stavu je potrubí, fyzicky jsem cítil chování vody tam, kde se potrubí větvilo. Byl jsem dokonce schopen určit, jaký kov voda obsahuje.

Byly to pro mě zcela nové zkušenosti. Pochopil jsem, jak snadno se může člověk schopný psychotronického testování přeorientovat z lékařské diagnostiky na technickou.

Když jsme posuzovali výsledky, vysvětlil jsem svým partnerům, že v možnostech mé metody není nic mystického, je to jen projev zákonů, které si mnozí ještě neuvědomili nebo je nepochopili.

Hlavní zvláštnost mé psychotronické diagnostiky spočívá v tom, že nepracuji s fyzickými objekty, ale s jejich poli, a pole vždy obsahuje informace mnohem úplnější a přesnější než fyzický objekt.

"To znamená, že se například dalo předem určit, co se stane Černobyli", vyslechl jsem jednou.

"Testy ukazují, že již dva roky před katastrofou v poli černobylské elektrárny vznikly deformace struktur pole, které nakonec vedly k havárii," odpověděl jsem.

"Takže dnes je možné určit možnost havárie na kterékoli jaderné elektrárně?"

"Ano, ale konkrétně dnes to udělat nemohu, protože nemám úplně čistou karmu. Už déle než rok se zabývám proměnou

vlastního nitra, ale má vnitřní morální podvědomá úroveň stále ještě není na patřičné výši."

Při diagnostice jakéhokoli objektu se s ním musíme dostat do kontaktu na úrovni pole. Pokud případní psychotroničtí zvědavci začnou diagnostikovat jaderné elektrárny a najednou naráz zplešatějí, není se čemu divit. Ale to není to nejdůležitější.

Protože informačně energetická pole nejsou stejnorodá, mají různé mezistupně, pak není-li diagnostikova karma dostatečně čistá, může způsobit škodu, porušit strukturu pole zkoumaného objektu - a to by mohlo skončit velmi smutně.

Ředitelství jedné organizace mě poprosilo, abych podle dotazníků otestoval profesionální zdatnost jednotlivých zaměstnanců. Bioenergetika umožňuje podle písma nebo fotografie určit

nejen profesionální kvality, ale i zdraví, osud a také rekonstruovat veškeré informace, které se životem každého člověka nějak souvisejí.

Začal jsem tedy analyzovat a poskytl jsem četná doporučení, nezbytná k tomu, aby bylo možné vytvořit sladěný a vysoce kvalifikovaný pracovní kolektiv. Výsledek byl nečekaný: po nějaké době se pracovníci do své práce tak zabrali, že přestávali chodit domů, nocovali v zaměstnání, a vyvolávali tak nespokojenost svých žen a četné rodinné komplikace.

V jiném kolektivu, který se také zformoval podle energetických testů, se zase úspěšná práce a kolektivní profesionalismus ukázaly být nad síly jeho šéfa a kolektiv požadoval jeho propuštění.

Na jemné úrovni pole mají živé a neživé objekty stejné charakteristiky a navzájem se ovlivňují, proto jakékoli negativní emoce či chování neživý předmět v jistém smyslu zasahuje a mohou mu způsobit škodu.

Při vzájemném ovlivňování mezi informačními strukturami a neživými objekty mohou programy zkázy přecházet z člověka na pole neživého objektu. Proto musí být například piloti, operátoři atomových elektráren a další odborníci na zvlášť odpovědných místech vnitřně dobří a mít záporné hodnoty podvědomé agrese, jinak by mohli sice neúmyslně, ale přece jen způsobit havárii.

Globální zvýšení agrese v podvědomých strukturách lidstva ovlivňuje energetiku Země a může vytvářet podmínky pro vznik katastrofických situací.

Všem prvotřídním psychotronikům a léčitelům je vlastní mimořádně nízký stupeň podvědomé agrese, protože jinak by byl jakýkoli zásah do informačních polí vesmíru velmi nebezpečný. Pokus rozhojňovat řady psychotroniků nedbalými rychloury a bez ohledu na etické předpoklady adeptů může vést k přesně opačnému výsledku, než jaký je očekáván.

Lidské podvědomí kontroluje celý vesmír, ale zvlášť silná je tato kontrola v okruhu asi 60 metrů kolem každého jedince. Tam dochází ke vzájemnému ovlivňování všech živých i neživých objektů. Dokonce i knihy, které jsou nám neustále nablízku, způsobují, že z nich podvědomě těžíme informace. K velmi aktivnímu odečítání informací dochází ve spánku, proto je nebezpečné nechat ležet vedle hlavy spícího dítěte třeba detektivku.

Pole každého živého a neživého objektu obsahuje informace nejen o objektu samotném, ale i o tom, co se odehrálo v jeho okolí. Struktura pole jakéhokoli prostoru shromažďuje informace, naše pole na ně reaguje, ovlivňuje je a samo je jimi ovlivňováno. Člověk, který se hádá v nějaké místnosti, obvykle nemá tušení, že poznamenává zdraví všech, kteří v této místnosti pobývají, protože dochází k hromadění záporné energie v informačních strukturách této prostoty.

Když člověk pocitově destruuje strukturu pole nějakého předmětu, je vystaven odvetnému útoku. Stejně jako je autonomní struktura pole živého objektu, tak je autonomní i struktura pole předmětu neživého. Neživý objekt může ovlivňovat živý, mít na něj aktivní vliv a vyměňovat si s ním informace.

Po skončení ordinace se mi zastavily hodiny, přestože byly natažené. Podržel jsem je chvíli v ruce a ony se zase rozběhly. Mechanismus iniciace existuje, ale zajímalo mě, jak funguje. Začal jsem zkoumat strukturu pole kolem hodin a objevil jsem značnou trhlinu v poli. To znamená, že naše emoce mohou deformovat strukturu pole neživého objektu, a tak ho aktivně přetvářet.

Nedávno mi zavolala moje asistentka a řekla mi, že rodičům se pokazila televize. Otec se na televizi často díval a velmi emocionálně reagoval především na ekonomické a politické události v zemi. Otestoval jsem si pole televizoru a zjistil jsem, že je deformováno programy nenávisti.

Asistentka otci řekla:

"Pochop konečně, že všechno kolem tebe je živé - televizor, lednička, všechny věci v domě. A když se k nim chováš špatně, odpovídají ti stejně."

Otce to velice překvapilo.

"To mám takové schopnosti, že mohu ovlivnit i televizor?"

"Dnes mají tuhle schopnost skoro všichni. To ovšem není tvoje zásluha, ale zásluha toho, co se na Zemi obecně děje."

"A co tedy s tím?"

"Popřemýšlej, v čem spočívá tvá vina, a popros o odpuštění za negativní emoce, které tebou cloumaly."

Za půl hodiny si otec tuto pro něj zcela novou informaci ,uvědomil - a televizor zase fungoval bezvadně.

Všechny naše věci, například toaletní potřeby i oblečení, hromadí a uchovávají informace. Když někdo závidí při pohledu na nějakou věc, ta závist mohla zanechat stopu a pokud nejsme chráněni vlastní vnitřní dobrotivostí, bude nám škodit.

Obrátila se na mě jedna žena a prosila mě, abych jí pomohl najít zlatý řetízek. Ten řetízek byl nádherný a majitelce se líbil - ale najednou se nečekaně a neznámo jak ztratil.

"Takové věci obvykle nedělám," odpověděl jsem ženě, "ale vy jste ten řetízek ztratit musela, jinak by vám působil nepříjemnosti. V poli řetízku byl ukryt velice silný program sebe-zkázy, který by se za určitých okolností mohl spustit."

Žena mi neuvěřila, ale za týden přišla zas a s údivem mi vykládala, že ten řetízek dřív patřil paní, která se za blokady pokoušela o sebevraždu. Ten řetízek v onu chvíli ani neměla na sobě, ležel jen v pokoji, kde se vše odehrálo, ale informace o dávných událostech se v jeho poli uchovaly dodnes.

Jindy ke mně přišla žena s alergickou vyrážkou. Důvod jsem hledal poměrně dlouho a první sezení jsme věnovali zlepšení celkového stavu. Když žena přišla podruhé, poznamenala, že zatím žádné zlepšení nepocítuje. Pokračoval jsem tedy v hledání příčin a zjistil jsem, že alergii vyvolávají rostliny a nejvíc se nemoc projevuje, když je ta žena doma. Všude jinde se cítí dobře. Poprosil jsem ji, aby mi nakreslila plánek svého bytu a ukázal jsem jí místo v kuchyni u zdi, kde by měly stát květiny, které jí způsobovaly potíže. Žena potvrdila, že tam je několik květináčů s pokojovými květinami. Prohlédl jsem si pole, abych zjistil, v jakém vztahu jsou květiny k té ženě. Nezjistil jsem nic potěšujícího. Důvod spočíval v tom, že matka té ženy v době těhotenství a po narození dítěte neměla ráda rostliny. Tento program se v podvědomí spolehlivě zabydlel a žena nevědomky útočila na květiny svým polem a sama pak musela vzdorovat útokům pole květin.

Původ mnohých alergií na rostliny, ryby či zvířata je dán zápornými pocity našich předků ve vztahu k těmto objektům. Neživé předměty reagují na podráždění a nenávisť k nim, což se rovněž může stát příčinou alergie. Záporné emoce, které člověk v minulých vtěleních nebo jeho předkové zakoušeli, zůstávají zablokovány až do okamžiku, kdy je člověk podvědomě spustí:

když začne nadávat na nepříjemně páchnoucí nátěr, na zkaženou rybu, kterou se přiotrávil, na všudypřítomný prach a kdoví na co ještě. Příkladů vlivu neživých předmětů bychom mohli uvést velmi mnoho.

Žena, o níž bude řeč teď, byla s dětmi na dovolené a vinou špatného počasí byla nucena trávit spoustu času na pokoji. Děti se dívaly na televizi, kdežto žena si řekla, že si bude číst knížky, které si s sebou přivezla. Televizní pořady ji rušily, vadily jí a vyvolávaly v ní pocit nespokojenosti. Po návratu z dovolené se zdravotní stav té ženy prudce zhoršil a žádný z představitelů oficiální medicíny nebyl schopen najít důvod jejího onemocnění. Byla to nakonec neláska k televizi během těch dvou týdnů, která vyvolala útok neživého objektu na úrovni pole.

Jiná pacientka za mnou také přišla se spoustou různých zdravotních potíží a silně deformovanými strukturami pole. Analyzoval jsem příčiny. Žena celých dvacet let chovala velkou averzi k rozmnožovací technice.

"Ale to zařízení bylo staré, věčně to nefungovalo, kolikrát se mi kvůli tomu ani nechtělo jít do práce," vysvětlovala mi.

Jenže kdo nakonec zaplatil za její nelásku - ona sama.

Dívka měla špatnou náladu. Vztekla uhasila nedopalek cigarety o kapotu zaparkovaného auta. A ani ve snu by ji nenapadlo, že právě takové chování je důvodem prudkých bolestí hlavy, které ji pronásledují: spustil se program nenávisti k určitému předmětu, a ten jí odpověděl stejně, protože na úrovni pole živé i neživé předměty reagují stejně.

Jakákoli negativní emoce ve vztahu k neživému předmětu může vyvolat deformace struktur lidského pole. Vzpomeňme si třeba na maminku, která "bacá" nohu od stolu, o níž se udeřilo její dítě, a k tomu říká: "Neplač, vidíš, nabacáme jí a taky ji to bude bolet." Takováto pedagogika rovnou vyvolává nesprávný vztah ke světu a problémy, které nevyhnutelně přijdou.

Velice složité vztahy se utvářely mezi mnou a počítačem, na kterém vznikal text této knihy. Když jsem se jednou posadil k práci, zjistil jsem, že s přístrojem není všechno v pořádku, na monitoru jsem objevil nějaké podivné čáry a konstrukce. Rozhodl jsem se, že pole počítače napravím, ale když jsem s ním vstoupil do kontaktu, pocítil jsem fyzickou nevolnost. Diagnózou vlastního stavu jsem zjistil deformace struktur pole v oblasti hrudi. K takovým deformacím v mém případě dochází, když někomu ublížím. Čtenář asi těžko chápe, o čem mluvím, ale já sděluji jen fakta. Pokud chci obnovit fyzickou rovnováhu, je třeba zjistit, kdo se na mě rozzlobil a čím jsem naopak pohněval já jeho. A za několik minut jsem toho zlobícího se našel. Byl to počítač a zjistil jsem i důvod jeho zášti. Byl to program zkázy, "usazený" v mém poli. Tři roky předtím, než jsem se narodil, měl můj otec velice nerad člověka, který mu ublížil. Program zkázy, vpravený do pole mého otce, přešel i na mě a realizoval se nejen v podobě nemocí a úrazů, ale útočil na kohokoli, kdo se mnou přišel do styku, mé děti nevyjímaje. Počítač na tento program reagoval velmi ostře a jeho pole odpovědělo útokem, který porušil mé pole. Jakmile jsem program z počítače odstranil, ihned se uklidnil. Rozhodl jsem se zjistit, zda počítač dokáže měnit vztah k různým lidem. A s překvapením jsem byl nucen konstatovat, že pole stroje reaguje na pole každého operátora jinak. Ostře negativně reagoval především na operátory se zápornou karmou, obtěžkanou velkým počtem programů zkázy a sebe-zkázy. Jednoho z operátorů počítač obzvláště neměl rád, protože právě on mu škodil ze všech nejvíc. Začal jsem rozumět mechanismu, jehož jsem si povšiml již dávno - že někteří lidé mají na techniku špatný vliv a v jejich přítomnosti se všechno porouchává a poškozují.

Jednou si má známá postěžovala na bolesti v ledvinách a požádala mě, abych se podíval po příčině. Začal jsem zkoumat struktury jejího pole.

Zákony tentokrát neporušovala ona, ale neživý objekt v jejím bytě. Na plánu bytu jsem označil místo, kde se ten předmět nalézá. Ukázalo se, že jsou tam ikony. Dvě byly staré, kdežto další svaté obrázky byly namalované na kartonu a koupené v kostele. Podíval jsem se, jak se vztahují k paní domu a zda neporušují zákony. Dvě ikony s Ježíšem Kristem a Nikolajem Divotvorcem byly přímo prosyceny programy nenávisti a zkázy. Tvrzení, že podobizna Krista vyzařuje nenávist a směřuje ke zkáze svého držitele, zní samozřejmě poněkud rouhavě, ale bylo to tak. Po detailním otestování první ikony se ukázalo, že malíř, který ji zhotovil, si nepřál narození svého dítěte. Člověk, který má v poli takové programy, ovšem není oprávněn malovat ikony. Malíř, který namaloval Nikolaje Divotvorce, se zase na dlouhou dobu zřekl božských citů k dětem a otcí. Proto také pole ikon infikoval záměrem zřít se božství. Žena konečně pochopila, proč v místnosti s ikonami nebyla schopná zůstat delší dobu.

Dřív bylo umělců, kteří směli malovat ikony, velmi málo. Intuitivně se vybíral člověk s čistou karmou. Ale ani to nestačilo. Bylo třeba, aby takový malíř v sobě měl mechanismus blokace karmy před nežádoucími vlivy, čehož se dosahovalo osobní etikou, směřováním k Bohu, dlouhým půstem, modlitbami a zřeknutím se všech pozemských svodů. A obrazy vznikaly ve chvílích osvětlení a

malovaly se barvami rozpouštěnými ve svěcené vodě. Takové ikony pak byly schopny léčit. Už prostý pobyt v jejich blízkosti harmonizoval struktury pole nemocného, a neléčilo se jen tělo, ale především duše. Když se do lidského obydlí dostaly takové ikony, formovaly charakter, zdraví i osud lidí jen pozitivně. Ikony namalované člověkem bez zvláštní duchovní průpravy mohou svým majitelům přinášet naopak škodu, dokonce i tehdy, když je v chrámu posvětil kněz. Tím spíš, že vše, co souvisí se jménem Ježíše Krista a svatých, vpouštíme do našeho podvědomí bez překážek. Spočítal jsem si jednou, jaký vliv mají ikony vyráběné tiskárenským způsobem. Ukázalo se, že ty jsou také nedokonalé. Pozitivní vliv mohou mít jedině pravé ikony nebo jejich fotografie.

Vzpomněl jsem si na jeden případ, který se přihodil mně osobně. Přinesl jsem do své pracovny rozhlasový přijímač a zjistil jsem, že kvalita poslechu se pronikavě zhoršila. Myslel jsem si, že se rádio rozbilo a odnesl jsem ho zpět domů. Doma ale fungovalo bezvadně. Znovu jsem ho tedy odnesl do pracovny, a ono zase přestalo fungovat, tentokrát ovšem nadlouho. Hned mě zajímalo, jestli tahle příhoda má nějaký hmatatelný důvod. Test ukázal, že na přijímač měl v pracovně nežádoucí vliv nějaký neživý předmět. Začal jsem tedy hledat podle plánu pracovny - a narazil jsem na ikonu visící asi metr od přijímače.

Jednou jsem diagnostikoval chlapce z Pobaltí. Mohutnou deformaci pole a počínající chorobu vyvolaly otcovy poklesky dva roky před synovým narozením. Dopustil se nějakého rouhání souvisejícího s kultovními předměty. Začal jsem se chlapcovy matky vyptávat, jestli si náhodou nepamatuje nějaké události kolem ikon nebo jiného kultovního inventáře. Vzpomněla si, že dva roky před narozením syna manžel zavřel ikonu do domácího baru mezi láhve s lihovinami. Energeticky to vypadalo jako svatokrádež, nenávisť k neživému předmětu a k božskému principu. Nu a protože tento čin byl předurčen informačně energetickou strukturou otce, syn, který ji zdědil, musel svou duchovní nedokonalost pracně překonávat.

Byť to zní sebe-fantastičtěji, jakýkoli předmět se svým polem bytostně vztahuje k jakémukoli jinému objektu, člověka nevyjímaje. Zvlášť výrazně se to projevuje u kultovních předmětů. Tím se dá vysvětlit i příčina předčasné smrti lidí, kteří jsou z titulu své profese nuceni s takovými předměty přicházet do styku, například archeologové nebo herci.

Na druhé straně se však dnes v každém chrámu čile obchoduje s křesťanskou literaturou, se svíčkami, s ikonami i s dalšími náboženskými atributy. Pročpak kněží asi zapomínají, co se praví v Bibli: "... vstoupil Ježíš do chrámu a počal vymítat prodavače a kupce..." Testoval jsem, co vnáší do energetiky kostela tenhle nežádoucí obchod. Chrám se mění z domu modlitby v dům mamonu. Kněží to dnes sami necítí nebo tomu z nějakých důvodů nejsou schopni vzdorovat, ale obchod energetiku chrámu boří.

Bioenergetická analýza ukazuje, že k obnově biopole chrámu musí být veškerý obchod z jeho prostor vytlačen.

O zajímavém případě jsem slyšel v Kronštadu. Ve městě je jeden pobořený kostel a starousedlíci si ještě pamatují, jak měl být vyhozen do vzduchu. Několikrát do něj uložili trhavinu, už začaly praskat zdi sousedních domů, ale kostel stál a spadnout nehodlal. Destrukční práce tehdy řídil mladý krásný důstojník, který nedlouho nato zemřel. Jeho žena žila jen o pár měsíců déle a jejich chlapce umístili do dětského domova. Před několika lety syn jako třicetiletý taky nenadále zemřel - bez zjevných příčin či nějaké vážné nemoci. Ta úmrtí znamenala vymření celého rodu. Byla tu také zvláštní shoda okolností - chlapcovu otci bylo taky třicet let, když se pokoušel zničit chrám Páně.

Rozhodl jsem se analyzovat, co se s tou rodinou stalo a proč vymřela. V čem je důvod právě takového vývoje událostí? Ukázalo se následující. Důstojník zpočátku destrukční práce řídil jako pouhý vykonavatel, ale když chrám odolával, začal se v úkolu osobně angažovat a vkládat do vykonávané práce své srdce a své city. Tak došlo ke konfliktu s programem chrámu, s programy

lásky a jednoty, a ty se také upevňují a vzdorují agresivním programům. Proto důstojník jako nositel zákazného programu dostal odvetný úder. Nu a protože pole členů rodiny se silně prolínají, zemřeli všichni.

Jeden z amerických kosmonautů po letu na Měsíc vyprávěl o svém zvláštním pocitu, že vesmír je živá bytost a Země také, dokonce bytost inteligentní.

Dovolte mi malou odbočku. Šli jsme po Litějně třídě kolem zajímavé budovy připomínající stalaktit. Při pohledu na budovu jsem pocítil cosi nepříjemného, disharmonického, co navozuje pocit zmaru. Spočítal jsem rychle, jak budova koreluje s člověkem, jaký vliv na nás má její fasáda. Dospěl jsem k zajímavému výsledku: parametry psychiky a těla byly ostře záporné - pohled na fasádu budovy vede k určité deformaci fyzických struktur člověka.

Je to jen další důkaz, že jsme ztratili intuitivní představu o harmonii, světu jsme neporozuměli, a proto stavíme budovy, které nás poškozují už faktem své existence.

Mé výzkumy hovoří o tom, že od června 1987 došlo v informačně energetických strukturách Země k silným negativním změnám. Začalo splývání a aktivizace programů zkázy a každá negativní myšlenka, a dokonce bezvýznamná emoce se posiluje negativními programy informačního pole Země. Na úrovni pole dochází k dělení na dva tábory: těch, kteří směřují k dobru a lásce, a těch, u koho dochází k urychlenému duchovním rozpadu, k degradaci způsobené přesytením struktur biopole negativními tendencemi.

5. kapitola

Kultura, umění a karmické struktury Člověka

Na člověka má vliv vše, co ho obklopuje: prostor, předměty každodenní potřeby, knihy, filmy, divadelní představení - protože to všechno má svá vlastní informačně energetická pole, která se ovlivňují se strukturami lidského pole.

Testování umožňuje určit stupeň a kvalitu tohoto vlivu. Pokud v sobě knihy a filmy obsahují prvky agrese, mohou vyvolat deformace lidského pole se snadno předvídatelnými důsledky.

Od srpna 1945 dochází ke zvyšování podvědomé agresivity v informačních strukturách Země. Strategické zásoby duchovnosti lidstva byly téměř spotřebovány a život dnes a denně přidává nové a nové dávky agrese.

Zvláště vysoká míra agresivity je obsažena v západní masové kultuře, budující na zásadách konkurence a propagace síly. Naši Zemi zaplavil nekonečný proud videokazet a začal být nevladatelný; proces vlivu na lidské podvědomí se také vymkl jakékoli kontrole.

Dokonce na první pohled nevinné dětské kreslené filmy ve většině případů obsahují programy násilí. Nebezpečí ještě zvyšuje fakt, že jsou to programy v měkkém a elegantním balení. Informace vyvolávající pozitivní emoce se do podvědomí dostává bez překážky, usazuje se velmi hluboko a zůstává uvnitř nezvykle dlouho, protože podvědomí funguje v autonomním režimu a je schopno informace přijímat samostatně a nekriticky.

Pokusme se zhodnotit vliv některých sovětských a zahraničních filmů a využijme pro tento účel základních parametrů: úroveň vědomé a podvědomé agrese. Už jsme říkali, že znaménko podvědomé agrese jakéhokoli objektu musí být záporné. Talentovaná díla v sobě vždy nesou náboj humanismu a úroveň podvědomé agrese mají velmi nízkou. Například v Puškinově poezii je mimořádně nízký ukazatel podvědomé agrese.

Vraťme se však k masovému umění. Otestoval jsem si například známý dětský kreslený seriál Tom a Jerry: vědomá agrese 0, podvědomá + 80. Nebo dětská klasika, Sněhurka a sedm trpaslíků: vědomá agrese -40, podvědomá + 60. Tyto filmy při vší své okázalé dobrotivosti zanášejí do dětského podvědomí vnitřní krutost, a když se na ně dítě znovu podívá, úroveň podvědomé agresivity několikanásobně stoupá. Dnes jsme bohužel dospěli do situace, kdy za porušování zákonů začínají být odpovědné i samy děti, což znamená, že počíná rozpad duše, psychiky nebo těla. Když tento rozpad začne ve věku sotva jednoho dvou let, vede to k degradaci osobnosti dítěte a to fakticky není životaschopné.

Tak proč život dítěte ještě komplikovat a zatěžovat destruktivním uměním?

Uvědomme si, jaké filmy ještě nedávno plnily plátna kin a obrazovky televizorů. Film Popelka v sobě nese náboj vědomé agrese s hodnotou + 50, podvědomá činí -20, Kavkazská zajatkyň -160 a -100, Jen počkej, zajáci +20 a -100, Bílé slunce pouště -60 a -50, Solaris O a -210, Andrej Rubljov +20 a -240.

Takové je umění, kterým jsme ještě donedávna žili.

Při zkoumání úrovně podvědomé agresivity různých sociálních skupin včetně politických činitelů či populárních zpěváků a herců jsem se znovu přesvědčil o dokonalosti a spolehlivosti soustavy autoregulace pole, která je přesně působícím regulačním systémem.

Člověk stojící na scéně má mimořádný vliv na podvědomí diváků nebo posluchačů. Proto by s velkým publikem měl vždy přicházet do styku jen člověk s minimální úrovní podvědomé agrese a maximální láskyplností. Jinak by umělci duchovní struktury mohly způsobit obrovské škody. Všechny hvězdy našeho populárního umění a filmoví herci mají mimořádně nízkou úroveň podvědomé agresivity a z tohoto pravidla není výjimky. I minimální růst agresivity nelítostně eliminuje život sám - takový člověk může své schopnosti i talent ztratit, nečekaně

onemocnět, anebo se dokonce vůlí osudu či "náhody" jeho kariéra začne bez viditelných důvodů hroutit.

Proto do sebe špičková profesionalita pěvce či herce musí zahrnout nejen čistě profesionální kvality, ale ty musí doprovázet vnitřní dobrota a láskyplnost. Rozvíjet v sobě tyto vlastnosti a pracovat na nich je třeba neustále. Na první pohled je to možná překvapivé, ale stejný mechanismus funguje i ve sféře politiky. Politik s vysokou podvědomou agresí nemá perspektivu. Vůle a intelekt se v tomto případě ocitají až na druhém místě.

Velmi nebezpečná je podvědomá agrese pro mladé, zvláště pro těhotné ženy, protože duch matky se stává tělem dítěte, a čím hlouběji agrese proniká, tím je nebezpečnější. Žena, která uvědoměle nezavrhuje násilí, ubližuje vlastní psychice jen ze dvou procent, ale pokud sejí do dvou tří let narodí dítě, mohou deformace jeho psychiky dosáhnout až osmdesáti procent, protože tělo dítěte formují myšlenky matky.

Toto vědomí žilo mezi lidmi odjakživa. Za renesance se těhotné ženy chodily dívat na nádherné obrazy a sochy, jejich okolí je zahrnovalo krásnými věcmi, hudbou a láskou. Ale i v ruských vesnicích se vědělo, že to, co vidí, cítí a slyší budoucí matka, velmi podstatně ovlivní její příští dítě a všichni se snažili takovou ženu ochránit třeba i před náhodným zlým pohledem. A teď si představte současnou mladou ženu, která poslouchá nadávky ve frontách, mačká se ve veřejné dopravě a nakonec si "odpočine" při západním televizním krváku...

Mechanismus karmy si představujeme velmi zjednodušeně a ne vždy jsme schopni uchopit celý proces autoregulace pole a to, jak přesně, složitě a ne vždy srozumitelně funguje.

Etika a hygiena duchovního života teď nemají být heslem, ale výsledkem hlubokého chápání světa a jeho zákonů. Problém spočívá v tom, že se musíme naučit spojovat polární pojmy - idealismus a materialismus, náboženství a vědu, logiku a intuici, oduševnělost a prakticismus -, spojovat trvalou lásku ke světu a lidem s našimi každodenními pocity.

Vzájemný vliv jednoho člověka na druhého se dnes proměnil v neovladatelný proces, což se v neposlední řadě týká umění.

Od poloviny minulého století, od nástupu impresionismu a jiných uměleckých směrů orientovaných na podvědomí, je stále těžší ochránit člověka před pronikáním agresivity do jeho podvědomí. Většina prací západních umělců má nízkou uměleckou hodnotu, zato však vysoký stupeň podvědomé agresivity. Takové obrazy deformují struktury biopole a v podstatě lidem škodí. Na výstavách často najdete i obrazy, které připravují člověka o energii - divák z takové výstavy odchází celý zbitý a utahaný, a přitom nechápe proč.

O to neočekávanějším objevem pro mě byla jedna zajímavá výstava rituálních obrazů australských umělců, která se mimochodem konala na jaře. Otestoval jsem si několik obrazů a byl jsem překvapen silou jejich pozitivního vlivu na základní a vůbec nejdůležitější lidské parametry - láskyplnost a soulad s vesmírem. Zastavil jsem se před jedním z těchto obrazů na delší dobu. Nebyl na něm jediný konkrétní předmět - jen body, čáry a skvrny. Když jsem se k obrazu přiblížil, hned jsem cítil, jak se mnou komunikuje, a jakmile jsem se dostal až před něj, ocitl jsem se přímo v jeho informačním poli. Byl to zvláštní pocit - najednou se změnila měřítko a já si připadal ireálný a jako

očarovaný. Test ukázal přímo skvěle parametry působení tohoto obrazu: mimořádnou duchovnost, duši a láskyplnost, agrese vědomá i podvědomá byly neuvěřitelně nízké.

Tento obraz nevyvolává žádné vědomé asociace, ale léčí člověka energeticky, poskytuje mu cenné informace a koreluje s ním jako živá bytost. Po téhle výstavě jsem se sám pokusil léčit kresbami a byl jsem překvapen silou jejich vlivu. Tehdy jsem pochopil, v čem tkví podstata talismanů, mandal a ikon. Tyto předměty s aktivní strukturou pole harmonizují nejen našeho ducha, zdraví a osud, ale i prostor kolem sebe. Ikona, jejímž autorem je duchovní osobnost, člověka nejen přibližuje božství, ale také ho léčí a ochraňuje. Moderní obrazy by vůbec měly vznikat jako kdysi ikony, protože největším problémem současného lidstva je bezduchost. Slepé napodobování západních tendencí v umění jen k současné ekonomické recesi přidává duchovní rozpad. Obrovský duchovní potenciál, který Rusko nahromadilo za desítky let duchovních útrap, jako by se rozplýval ve vzduchu. Zatímco dřív se obrazy z čistě energetického hlediska podobaly stromům s mohutnými kořeny a košatou korunou, dnes je lze srovnat s ubohými

mi blízkými rostoucími někde v močále. Zbyl prakticky jen kmen, jen torzo.

Současný svět žije v zásadě výhradně potřebami našeho ega a tyto pocity jsou jen nepatrnou špičkou ledovce. To, co není vidět, naplněnost láskou, vesmírem a duchovností, je odmrštěno, protože to nepřináší okamžitý prospěch. Poté, co jsem namaloval několik obrazů orientujících se na podvědomí, jsem pochopil, že je možná existence zásadně jiného malířství, které může duchovní svět ovlivňovat stonásobně víc. Stejnou měrou stoupají požadavky na umělce, na jeho vnitřní svět, na etiku, na jeho dokonalost. Pokusy některých malířů vytvářet léčebné obrazy byly nesmyslné, protože pod pojmem léčba si představovali nápravu těla. Naše tělo je však příliš závislé na stavu našeho ducha, proto ho mohou léčit jen ty obrazy, které jsou prosyceny duchovností a láskou.

Při analýze cest duchovního rozvoje a obnovy jsem otestoval i několik zemí a pokusil se určit možnosti jejich duchovního vývoje. Testoval jsem vzájemný vliv takových fenoménů jako kultura a civilizace. Slovo kultura pochází od slova kult. Kultovní stavby, kult - to je orientace na cosi, co spojuje všechny, cosi nadhmotného. Kultura tedy vzniká jako výsledek směřování k jednotě, k božství jako k nejvyššímu symbolu jednoty. Teprve na základě zformované jednoty lze spět k mnohosti, k materializaci či k tomu, čemu dnes říkáme civilizace. Kultura je zárukou nepřetržité duchovní obnovy národa, civilizace pak pracuje na jeho fyzické obnově. Kultura vytváří civilizaci, ale civilizace v jisté vývojové fázi začíná kulturu odmítat a bořit.

Aby tento proces byl nepřetržitý, je nezbytné hromadit duchovní hodnoty a ve společnosti vytvářet struktury nesmiřující se jen s materiálním úspěchem, ale připravující potenciál pro stále nový rozkvět kultury. Možností duchovní obnovy nám dnes zůstalo velmi málo - o to je to aktuálnější.

Zajímavé jsou i parametry samotných pojmů "kultura" a "civilizace" z energetického hlediska. Tak tedy - pojem kultura je charakterizován těmito parametry: v případě kultury dosahuje hodnota vědomé agrese ± 10 , podvědomé -210 u pojmu civilizace se vědomá agrese pohybuje kolem -50 , podvědomá představuje $+50$. Což energeticky potvrzuje, že kultura je orientována na tvořivost, kdežto civilizace v sobě obsahuje prvky zmaru.

Otestoval jsem však i parametry několika zemí, abych tak určil jejich potenciál v rozvoji kultury a civilizace. V tomto případě mě zajímal jen aspekt agrese. Německo: vědomá agrese -50 , podvědomá $+50$, USA 0 a -200 , Japonsko -40 a -10 , Rusko $+180$ a -210 . Když vyhodnotíme tato čísla, lze říci, že Německo je země ideálně odpovídající pojmu civilizace. Amerika je země se zcela mimořádnou civilizací, ale pro další rozvoj bude muset vynaložit hodně úsilí na snížení úrovně podvědomé agrese. Japonsko v sobě snoubí jak kulturu, tak civilizaci a uchovává si značný potenciál do budoucna. Rusko v současné době nemá civilizaci, ale má obrovský vnitřní potenciál pro další rozvoj. Porozuměl jsem proroctví mnoha jasnovidců, kteří tvrdí, že spása přichází z Ruska.

6. kapitola

Co je to satanismus

Naše tragické nepochopení faktu, že pravda je substance nestálá a v čase se proměňující, se projevuje absolutně ve všem. Srovnáme-li pojem "pravda" dejme tomu před 5 tisíci lety a dnes, půjde o dvě různé věci. Ke změnám světa v současnosti dochází se zcela jinou rychlostí a my musíme neustále hledat smysl těchto proměn. Nepochopení zákonů světa a jejich překračování vede k deformaci a rozpadu struktur pole, vytváří mohutné negativní programy, autonomně žijící v informačních strukturách lidského pole.

Pojem satanismu, existující ve všemožných světových náboženstvích, dnes může být prostudován a analyzován energeticky s pomocí psychotronických testů.

Už víme, že lidské myšlenky vytvářejí informační soustavu, ve které existuje obrovské množství autonomních programů - jak pozitivních, tak negativních. Programy zkázy a zla existují v informačním poli jako autonomní organismus, podřizující se určitým zákonitostem.

Jak jsem se vlastně seznámil s programy zkázy a začal s nimi pracovat? Zkoumání a analýza struktur pole ukazují, že v informačním poli člověka i v poli lidstva existují velké masívy silných autonomních programů sebe-zkázy, které lidé vytvářeli po dlouhá léta. Tyto programy působí podobně jako nemoc a jsou málo závislé na našem vědomí, mohou se samostatně stěhovat z jednoho pole do druhého, a dokonce získávat podporu z ústředního bloku programů lidstva. Tyto programy jsou neutrální do chvíle, kdy se vytvoří podmínky pro jejich aktivaci. Jakmile člověk zapojí negativní emoce nebo v procesu léčby vznikne potřeba tyto programy odstranit, začínají se rychle aktivizovat a dochází k tomu velmi svébytným způsobem v jemných informačních úrovních. Člověk nemá žádný orgán, který by byl schopen tyto procesy kontrolovat, proto práce probíhá nenápadně. Mohli bychom tomu říkat nemoc, "virus", ale "virus" zkázy se začíná chovat aktivně a spouští programy zkázy člověka. Když organismus porušuje nejvyšší zákony, uhýbá z evoluční vývojové cesty někam stranou, deformuje se jeho energetická struktura, dochází k trhlinám v ochraně a člověk se pak stává snadnou kořistí takového "viru", který je vlastně trestem. Trest vypadá velmi svérázně - dochází k rozmnožení infekce, "virů", a formování "nakažených" struktur pole. Lidstvo, které se začne odchylovat od správné cesty (a správná cesta je cesta harmonie s vesmírem), je trestáno aktivací negativních programů, které se množí v nejvyšších duchovních strukturách a ničí je. Nu a protože duch a tělo tvoří jednotnou informačně energetickou soustavu, infekce na úrovni duchovních struktur nejdříve rozleptává duši člověka, a pak přechází k požírání těla. Programy sebe-zkázy se mohou spojovat a existovat v podobě autonomních struktur, a když pak existují po desítky let ve společném poli lidstva, pokoušejí se vplynout do psychiky a do duše, aby je pak člověk naplnil na úrovni chování. Programy se chovají jako typický virus, který nejdříve pronikne do jednotlivé buňky, ale pak se rozmnoží a je schopen zničit celý organismus. Informační virus na duchovní úrovni celého lidstva je ďábel, o němž mluví Bible. Jestliže člověk nekráčí cestou duchovního vývoje a začíná odmítat zákony rozvoje vesmíru, nevyhnutelně se stává obětí takového viru, který vytrvale čeká na každou naši chybu. Jak se virus projevuje a jak se začíná vyvíjet, jsem si vyzkoušel sám na sobě. Musím se přiznat, že tento výzkum byl dosti nebezpečný, protože mé chyby mohly smutně dopadnout jak na mě, tak na skupinu, která se mnou

spolupracovala. Začalo to tím, že při studiu různých chorob a jejich příčin jsem v roce 1987 zaznamenal, že prakticky u všech pacientů začala aktivace negativních programů. Zatímco dřív se porušování zákonů projevovalo určitou formou deformace struktur, po roce 1987 se jejich objem značně zvětšil a tresty za stejné skutky jsou důraznější a tíživější. Co znamená větší trest? Když se člověk dopustí něčeho záporného sám na sobě či na jiném člověku, tento čin se zmnohásobí a začne se aktivizovat v jeho poli. Prudce vzrostla také brizance všech negativních myšlenek – myšlenek zaměřených na zlo, na agresi. Nu a protože myšlenka je informační jednotkou, jak špatné, tak dobré myšlenky se propojují ve struktury a posléze v informační soustavy. V posledních šesti letech v informačním poli lidstva dochází k aktivaci struktur zaměřených jak na přežití, tak na zkázu. Velmi zajímavě si při tom vedou zkázonosné struktury. Ty se snaží zničit především primární duchovní útvary, blokující možnost fyzické zkázy organismu. Člověk bývá častěji nemocný. Proto těžké nemoci nelze vždy chápat jako zlo - nemoc chrání naše duchovní struktury před rozpadem. Jiná věc je, když je nemoc výsledkem ničení duchovních struktur a následného fyzického zmaru. Tady je první případ, který mi na vlastní trudné zkušenosti dal pocítit, co je to program zkázy.

Analyzoval jsem, proč dobrý a mírný mladý muž najednou prokázal prudkou agresi ve vztahu ke svému příteli. Analýza příčin ukázala, že jeho chování do značné míry ovlivňoval jeho otec. Program zničení byl v poli Otce, otec ho aktivoval a syn naplnil na úrovni chování. Prohlédl jsem ten případ, ustal jsem v práci a za hodinu, při procházce městem, jsem najednou zaznamenal nepochopitelný útok. Měl jsem pocit, jako by se někdo chopil klacku a začal mi míchat mozek v hlavě - před očima se mi všechno roztančilo a přepadla mě nepotlačitelná slabost. Fyzicky jsem si připadal, jako bych se zmítal v bubnu automatické pračky. Můj stav se s každým okamžikem zhoršoval. Pak jsem pocítil, že dál už jít nemůžu - nezbylo mi, než se posadit na lavičku a patnáct minut podřimovat. Když jsem se vzbudil, necítil jsem se o mnoho lépe - pohyboval jsem se jako v oleji. Chůze mi připadala nesmírně obtížná a v zádech jsem zjistil téměř hmatatelný pocit tíhy, jako by mí na nich něco viselo. Tento stav ve mně vyvolal energetický útok ze strany mladíkova otce. Při diagnóze jsem vstoupil do kontaktu s otcovým polem a on na mě začal útočit - dosti profesionálně, aniž to věděl, ale zkázonosný náboj uložený v jeho podvědomí pracoval aktivně. Autonomní program zkázy, existující v poli mladíkova otce, mohl fungovat jak proti němu samotnému, tak proti jiným lidem, přičemž fungoval na reálné fyzické úrovni. Měl jsem jedinou možnost - na tuto agresivní strukturu bylo třeba nějak zapůsobit. Protože struktury ničení jsou vyživovány přestupky proti nejvyšším zákonům ve vztahu k lidem

a snahou uškodit, například ničením lásky, analyzoval jsem všechny poklesky, jichž se dopustil otec a jeho předkové. Provedl jsem korekci a teprve pak útoky ustaly. Přesvědčil jsem se, že při kontaktu s negativním programem je možná silná agrese nejen na informační úrovni, ale i v rovině fyzické.

Co je to zlo?

Zlo je výrazem naší nedokonalosti. Týž čin může mít v různých podmínkách různý význam. Z hlediska fungování karmického mechanismu je zlo destrukce, kdežto dobro je tvořivost. Jenže vývoj nového vždy předpokládá ničení předchozích struktur, tvoření je vždy spojeno s bořením, ale ono boření při tvoření musí neustále zůstat pod kontrolou. Zlo tedy lze interpretovat i jako nekontrolovatelné dobro.

Pokud je základem boření duchovní princip, pak takovéto boření samo vytváří, ale je-li duchovní princip vyčerpán, boření se vymyká jakékoli kontrole.

Proto civilizace, které vyčerpají zásoby vlastní duchovnosti, ničí samy sebe i vše ve svém okolí.

Dívám se na televizi a často slyším: "Zlo ještě nikdy nebylo tak sexuální" - a je to reklama na další americký film. Co to znamená? Informace získávaná prostřednictvím první čakry není ničím kontrolována a zadržována. Jakmile agrese sestoupí na úroveň první čakry, o autoregulační blokaci

soustavy se postará neplodnost ženy anebo smrt či těžké choroby jejich dětí. Tento mechanismus funguje postupně a překlene někdy i několik generací. Dnes však rychlost všech procesů, životní rytmus a síla vzájemného vlivu lidí jednoho na druhého vzrostly natolik, že autoregulační soustava se občas spustí příliš pozdě a lidská agrese se pak hromadí v dědičných informačních strukturách.

V umění celého světa, zejména Ameriky, se neustále množí násilí. V posledních letech se navíc násilí stále častěji posiluje sexem. Podvědomá agrese se v člověku při sledování filmů propagujících násilí stěhuje do první čakry a začíná být neovladatelná.

Nedávno jsem měl příležitost k zajímavé diagnóze. V tomto případě šlo o velmi agresivního psa. Kdosi jeho pánovi poradil, aby zvířeti dal silnou dávku narkotik. Agrese opravdu zmizela a pes byl dlouhou dobu klidný a přátelský.

Za několik měsíců se však feně narodila štěňata - a ona je sežrala. Pánovi nezbylo, než psa zastřelit.

Analyzoval jsem situaci. V oblasti hlavy měla fena mohutné centrum agrese, o jejíž vznik se nejvíc zasloužila intenzivní vědomá agrese jeho paní.

Po aplikaci drogy se centrum agrese přestěhovalo do první čakry, proto se štěňata narodila svrchovaně agresivní, a ta agresivita se v jejich poli rychle šířila. Řetězec množení agrese byl sice přerušen, ale její původní zdroj zůstal.

Léčím jednoho pacienta za druhým a pociťují silnou aktivaci negativních programů. Svědčí to o tom, že v poli lidstva existuje agresivní prostředí, které je "dobíjeno" tím, že my lidé porušujeme nejvyšší zákony. Rozhodl jsem se zjistit, zda lidstvo překračuje božská ustanovení i jako všeobjímající organismus. Jakmile jsem se pokusil proniknout na tuto úroveň, zastavil mě mimořádně silný útok. Začal jsem zjišťovat, kdo to na mě útočí. Obvykle objevím nějakého konkrétního člověka, na dálku prověřím strukturu jeho pole, provedu korekci a potlačím útok. V tomto případě bylo jasné, že jsem nenarazil na konkrétního člověka, ale že jsem se potkal s programem všeobecné agrese. Když jsem se pokusil zkoumat z hlediska celého lidstva, jak pomoci, nastal zběsilý odpor, vyjádřený útokem ústředního negativního programu. Tedy něčeho, čemu říkám ďábel. Otestoval jsem si jeho parametry: vědomá agrese -210, podvědomá + 210. To znamená, že vědomí tento program není schopno zachytit, protože je naprosto nepostřehnutelný, ale na úrovni podvědomí přitom neobyčejně agresivní. Toho, že nemoc vzdoruje, jsem si povšiml již dávno. Šamani v takových případech říkali: "Je třeba vyhnat zlého ducha." Z energetických pozic je zlým duchem program zkázy. Člověk, který překračuje nejvyšší zákony, spouští ve svém poli program ničení na různých úrovních včetně fyzické. Šaman, který na podobný program reaguje podvědomě, vyrovná strukturu lidského pole, ale poučení o tom, jak se správně chovat, poskytnout nemusí. Když zařikávači a kouzelníci člověku řekli, že si nepočínal správně, a proto se v něm uhnízdili zlí duchové, zdůrazňovali tak přímou souvislost mezi zdravím člověka a tím, jak dodržuje etické principy - ale to je všechno.

Když začínám pracovat na jemných úrovních pole a dostávám se k jádru nemoci, počíná si stejně jako živá bytost - aktivně vzdoruje a útočí na mě. Já se samozřejmě bráním, dochází k souboji mezi nemocí a léčitелеm. Mnozí léčitelé na dostatečně vysoké úrovni to jistě cítí. Nemoc, to není prostě hrouda bláta, která se dá popadnout do rukou a zahodit - to je živý organismus, který může být velmi agresivní. Jestliže léčitel nenajde příčinu a začne léčit nesprávně, buď pacienta nevyлéčí, nebo vezme jeho nemoc na sebe a sám je postižen programem zkázy, který vyvolal nemoc jeho svěřence. Je třeba přiznat, že duchovní choroba lidstva - satanismus - si počíná podstatně vynalézavěji než choroby fyzické. Na fyzické úrovni jsou programy dosti mdlé a pomalé, na jemné naopak rychlé, agresivní a působí velmi mnohotvárně, až po zavedení sebe-zkázného programu do lidského podvědomí. Člověk, který se pokouší s negativním programem bojovat, dostává výboj zkázy, který pracuje na jeho zničení jakožto informační soustavy: když se má

skupina pokusila pracovat s tímto programem energeticky, došlo k mohutnému náporu. Měli jsme pocit, jako by na nás shůry cosi plavně a měkce, ale zároveň důrazně tlačilo a zároveň jako by nám kdosi velmi korektně, ale zároveň důkladně vyjímal všechny útroby z těla.

Odpor negativních programů se může projevovat různě. Další příklad dokáže, jak silné, nebezpečné a nečekané mohou být takové symptomy. Rozmlouval jsem jednou s redaktorem bioenergetického časopisu a řeč se stočila i na satanismus. Tehdy už byla má skepse v této otázce dost nalomena. Církev se domnívá, že k velkému množství nemotivovaných vražd dochází tehdy, když se v člověku usadí ďábel. V překladu do jazyka bioenergetiky to znamená, že díky dnešní neustálé myšlenkové aktivaci násilí v lidech dozrávají a rozbíhají se nahromaděné negativní programy a nutí člověka k vyloženě bezdůvodným skutkům. Začal jsem tomu redaktorovi mechanismus vysvětlovat a prohodil jsem několik nadbytečných frází... Jde o to, že etické zásady je třeba dodržovat ve všem - i v zacházení s informacemi. Když jsem mluvil, pronesl jsem zkrátka několik frází, které by z mého hlediska mohly nepřipravenému čtenáři uškodit, protože je velmi těžké si uvědomit, co se jimi sděluje. Jakmile jsem to pochopil, požádal jsem, abychom dvě minuty magnetofonového záznamu smazali.

Vrátili jsme kazetu zpátky a začali jsme mazat. Vymazalo se všechno možné -s výjimkou klíčové fráze. Mazali jsme tedy ještě jednou, ale fráze, kterou jsme chtěli dát pryč, zůstávala a přitom "plula" po pásku z místa na místo. Nakonec jsme vymazali dobrých deset minut záznamu, ale inkriminovaná věta tam neustále zůstávala. Byl to zvláštní zážitek - něco takového jsem ještě neslyšel. Nakonec jsem tedy začal na záznam působit energeticky a větu přece jen zlikvidoval. Když jsem celou situaci analyzoval, pochopil jsem, že v mém poli se nalézal program zkázy, který úporně vzdoroval, vzdoroval svému zničení na fyzické úrovni. Možná to vypadá poněkud mysticky, ale tohle se mi opravdu stalo. Chci říct, že nebezpečí zvané satanismus je ukryto v člověku, nikoli mimo něj.

V poli každého člověka - i toho nejdobrotivějšího, nejmírnějšího a nejmrvnějšího - může existovat program zkázy. Těžko se objevuje běžnými metodami, takže se rozrůstá a jako virus zachvacuje jemné struktury i duši, kterou znetvořuje a deformuje. A právě teď se začíná realizovat program zkázy celého lidstva. Energetická kapacita lidského ducha a duše je obrovitá. Když vykonáme nepěkný čin, můžeme se i přesto fyzicky cítit báječně. Nemoci mohou propuknout až za několik let, ale duchovní rozpad odsuzuje k chorobám hlavně naše děti a vnoučata. Člověk, který se dopustil něčeho ošklivého, to necítí a nechápe: jednou spuštěný program zkázy už se ve struktuře pole vyvíjí autonomně.

Naše podvědomí je dnes neuvěřitelně agresivní. Pochopil jsem to teprve nedávno a začal se pít po příčinách. Ukázalo se, že zatímco dřív se agrese přižívovala krutostí na úrovni činů, dnes už jí stačí na první pohled téměř nepozorovatelné detaily našeho každodenního života - dům s disharmonickou architekturou, film typu Tom a Jerry (s vysokou podvědomě přebíranou agresivitou) či třeba jehelníček v podobě lidské postavičky, do níž dnes a denně zapichujeme jehly. To vše jsou prvky agrese, výraz programu sebe-zkázy lidstva.

Profesionální kvality, inteligence a schopnosti - to není v člověku to nejdůležitější. Snaha zdokonalovat jen profesionální návyky bez směřování k duchovnímu rozvoji může vést až k tomu, že nás osud "vytřídí" jako nepoužitelné. Pokusy zdokonalovat vlastní schopnosti bez snahy porozumět zákonům všehomíra a potřebám rozvoje etiky jsou z bioenergetického hlediska obzvláště sebevražedné. Tato tendence vede k tomu, že naše děti mají stále větší energetické schopnosti a možnosti a stále méně sil na to, aby je správně uplatňovaly. Tyto schopnosti se vymykají kontrole a prostým rozhodnutím "od zítřka už budu dobrý" se zkrotit nedají. Znáám jednoho mladého muže, který se na vlastním příběhu poučil, co je to síla bez mravnosti.

Jednou jsem se skupinou psychotroniků přistoupil k distanční diagnostice námořníků na daleké plavbě. O přestávce v seanci za mnou přišel nějaký muž a požádal mě, abych se pokusil pomoci jeho synovi. Souhlasil jsem. Do místnosti vstoupil mládenec asi tak dvaadvacetiletý s nezúčastněnou tváří a pohaslým vzezřením. Mladý muž prodělal několik inzulinových šoků, ale stav zůstával stále stejně těžký a pro lékaře nepochopitelný. Požádal jsem ho, aby mi o sobě vyprávěl.

"V dětství jsem v sobě objevil schopnost předvídat některé události a snažil jsem se v sobě tuhle schopnost cvičit a rozvíjet. Na vojně se můj talent ještě posílil - začal jsem číst myšlenky lidí a uměl jsem ovlivňovat jejich vůli.

Jednou jsem třeba stál ve stráži a zahlédl nějaké lidi, jak se pokoušejí přelézt přes plot. Stačilo pomyslet - a ti lidé spadli. Jindy jsem zase viděl muže, který nese síťovku plnou prázdných lahví - a zase stačila jediná myšlenka, aby ten člověk zakopl a láhve rozbil. Taky jsem postřehl, že lidem odpovídám dřív, než se mě na něco zeptali. Uměl jsem dokonce pohlédnout na mrak a rozptýlit ho."

Vyhodnotil jsem si parametry agrese toho mladíka a zjistil jsem, že se pohybují na mezních hodnotách. Veškerá jeho energie byla zaměřena na zkázu a zmar.

A mladý muž vyprávěl dál:

"Postupně jsem si uvědomil, že mé schopnosti se vždy soustředí na to, abych někomu uškodil, abych ničil. Dostalo se mi rady, abych šel do kostela a nechal se pokřtít. Při křtu jsem před oltářem pocítil, jako by ve mně něco prasklo a zmocnila se mě neuvěřitelná trýzeň a žal. Několik dní jsem byl v příšerném stavu. Nakonec jsem se vydal za tím knězem, co mě křtil, a řekl jsem mu, že umírám.

Kněz mi poradil, abych si na noc dával pod hlavu Bibli. Ráno jsem se cítil ještě hůř - jako když mi někdo strčí hlavu do lisu.

Když jsem se na popovu radu začal nahlas modlit, otevírala se v pokoji okna a dveře a venku se dávalo do deště. Po několika měsících těchto útrap jsem skončil na psychiatrii."

"Dá se mu ještě nějak pomoci?" zeptal se chlapcův otec.

Odešel jsem s otcem do sousední místnosti a tam mu vysvětlil, že příčinou synova utrpení jsou on a jeho žena, chlapcovi vlastní rodiče.

"Může sem přijet i vaše žena?"

"Samozřejmě, za dva dny je tady."

Za dva dny jsem tedy měl příležitost mluvit s unavenou, utrápenou ženou - mladíkovou matkou.

"Problémy vašeho syna do značné míry souvisejí s vaší nesprávnou orientací, s pochýleným náhledem na svět. Váš syn je v podstatě černý mág. Z otcovy strany získal velké energetické schopnosti, a od vás zase nenávisť k lidem. Proč jste tak moc nenáviděla manžela v době těhotenství?"

"Je to tvrdý chlap a vždycky se mě snažil potlačit. Má velké hypnotické schopnosti, v rodině se ví, že jeho dědeček byl kouzelník."

"Jakékoli počínání na úrovni pole musí být pod přísnou kuratelou mravních zásad. Když tomu tak není, růst schopností naší etickou orientací zcela přehluší, a přesně to se stalo vašemu synovi. Auto neustále zvyšuje rychlost, a řidič přitom usíná. Co jiného se od takové jízdy dá čekat než nehoda? Schopnosti a vnitřní egoismus, které zdědil po otci, dále podpořily vaše pocity zášti a nenávisť. Synovo pole se překódovalo a on se proměnil v nástroj zkázy. Zatímco dřív odplata pro takového člověka přicházela třeba až v příštím životě, dnes se tento proces zkrátil na pouhých několika letech.

Když jsem před několika lety ještě léčil rukama a příčiny chorob jsem neviděl, pokoušel jsem se vyléčit tříměsíční holčičku s infekcí, na kterou nestačila ani antibiotika. Zapálil jsem za její uzdravení svíčku v kostele, a několik minut nato (jak jsem si později spočítal) začal těžký záchvat a děvčátko odvezli na ARO. To byl také případ negativní proměny energetického kódu dítěte. Matka

děvčátka si později uvědomila, že když se na někoho hodně rozzlobila, občas se stalo, že dotyčný v dohledné době zemřel.

Soustředění na nenávist a zášť vedla až k obrácení znamének dceřina pole, a když mechanismus zabíjení narazil na energetiku chrámu, holčička div nezemřela. Váš syn je analogický případ," vysvětlují matce toho mladíka. "Vy byste měla důkladně prozkoumat vlastní život. Vzpomeňte si na všechny případy zášti a nenávisti, které jste kdy zakusila, především v těhotenství. V duchu se obraťte k Bohu a poproste ho o odpuštění těchto hříchů. Pak odpusťte všem, kdož ublížili vám. A v duchu žádejte o odpuštění všechny, komu jste ublížit mohla. Váš manžel musí udělat totéž."

Už za dva dny mi rodiče radostně sdělovali, že synova nálada se nápadně zlepšila a že se objevila naděje na úplné uzdravení.

Já se tak ještě jednou přesvědčil, že hladina duchovnosti musí být vždy vyšší než hladina lidských schopností a možností.

Lidé dnes mají jen velmi přibližnou představu o tom, co je to podvědomí. Zásahy do této mimořádně komplikované a nebezpečné sféry přitom neprobíhají na mravní, ale naopak na velmi primitivní úrovni všelijakých psychotronických "show světové extratřídy". Podvědomí je ale oblast příliš vážná a choulostivá, je to oblast zjitřené etiky, protože v rovině pole jsme všichni jedno a jakékoli překročení zákona se okamžitě obrací proti tomu, kdo se ho dopustil. Nevnímavost k otázkám etiky je nebezpečná tím, že lidé, kteří dnes velmi aktivně směřují k čistému poznávání, mohou nakonec proniknout k programům sebezničení a splynout s nimi.

Testoval jsem si například činnost různých kouzelníků. Zajímalo mě, jak pracují. Ukázalo se, že když kouzelník chce své oběti nějak ublížit, musí ji nejdřív připravit o ochranný štít. Nejlepším takovým štítem je pro člověka splynutí s vesmírem, protože když . jsme součástí vesmíru, jsme nezranitelní. Zbavit člověka této ochrany lze jedině tak, že využijeme prohrěšku dotyčného proti nejvyšším zákonům. Jak se to dělá? Dejme tomu, že máme nějaké poruchy karmy: otec nebo matka někoho nenáviděli, někomu ubližovali, takže se zřikali vesmíru a lásky. Tyto původně droboučké body v informační struktuře našeho pole dostávaly živný materiál, posilovaly se a zatímco dřív naše činy prakticky nijak neovlivňovaly, najednou je tomu přesně naopak. Ani nevíme jak a začneme porušovat zákony, čímž se principům mravnosti vzdalujeme ještě víc, styk s kosmem se rychle oslabuje - a zkáza postupuje stále rychleji. Její programy si vedou stále agresivněji a v našem poli dochází k rozsáhlým deformacím.

Když člověk usiluje o univerzální jednotu v lásce a respektu k nejvyšším zákonům, dochází v něm k rychlému duchovnímu vzestupu a harmonizaci struktur pole. To je jeho největší ochrana, jeho odolnost a zdraví, šťastná budoucnost jeho potomků a příbuzných. Když je člověk agresivní, egoistický a nenávistný, podporuje tím program zkázy, který v zárodečném stavu vězí někde v jeho poli, vede to k ještě větší destrukci jeho duchovních kvalit a k postupnému přerodu. Jak praví církev, když člověk nekráčí k Bohu, kráčí k ďáblu. Vzhledem k tomu, že každý náš čin je fixován v našem poli a ovlivňuje naše chování a náš osud, vše, co je zaměřeno proti zákonům lásky a pospolitosti, nás vytrhává z vesmíru a provokuje rozvoj a posilování programů zkázy. V takové situaci může náš osud ovlivnit i vlastně nahodilý čin. Celý smysl lidské etiky spočívá v tom, abychom nehromadili negativní karmu, která se od jistého okamžiku prudce aktivizuje a začíná ničit jak nás, tak i naše děti.

Přišli za mnou rodiče asi půldruharočního chlapce. Případ to byl složitý, protože jejich dítě se náhle zastavilo ve vývoji. Podíval jsem se na příčinu. Základem jeho nemoci bylo zabití lásky. Rodiče jeden v druhém zabíjeli lásku už několik let před narozením dítěte a toto rozbití duchovních struktur, velmi intenzivní a přesně cílené, zformovalo program, který v poli dítěte začal existovat zcela autonomně. Struktury chlapcova pole byly natolik deformované, že jeho jediným úkolem v životě se stalo ničení podobných, jako je on sám, a organismus tuto intenci zablokoval těžkou chorobou. Pokud se medicína skutečně naučí léčit tělo a dokáže nemoc odstranit na fyzické úrovni,

dočkáme se plné degenerace lidského rodu, protože se výrazně zvýší počet lidí, kteří budou žít jen proto, aby ničili druhé. Nejde mí o to, abychom se vzdali klasické léčby, ale o to, abychom léčili správně, jinak se zřejmě naplní proroctví Nostradamovo: "Koncem tohoto tisíciletí se objeví d'ábli v lidské podobě, jejichž smyslem života bude zkáza jiných lidí."

V Petrohradě poslední dobou dramaticky stoupl počet dětí, které trpí psychickými chorobami a poruchami inteligence. Znamená to, že blokační systémy fungují v podobě rozpadu lidské psychiky i těla. Medicína, která nechápe skutečné příčiny chorob, se zřejmě již brzy vyrovná s fyzickými problémy, ale přitom nebude mít tušení, jak zlého džina vypouští z láhve na svobodu. Nejošklivější na tom všem je, že už kontakt s takovýmto dítětem v rovině pole může být nebezpečný. Když jsem začal dítě léčit, dočkal jsem se útoku. Půldruharoční chlapeček, jehož matka držela v náručí, na mě zaútočil svým podvědomím. Zaznamenal jsem struktury deformovaného pole dítěte ve vlastním poli a zjistil jsem, jak rychle se rozrůstají. Zpočátku jsem pocítil příval fyzické slabosti, která posléze pominula, ale cítil jsem, jak se začínají hroutit jemné struktury mého pole. Při pokusu o léčbu tohoto dítěte do mě vstoupil jeho program zkázy, která začala rozkládat strukturu mého pole. Můžeme tedy směle mluvit o tom, že léčitelé, kteří léčí a přitom nevidí, co a jak léčí, kteří neovládají diagnostiku struktur pole, vlastně jen spouštějí programy zkázy a nakonec - pokud nejsou vybaveni výjimečnou duchovností a neustálým směřováním k božskému principu - mohou i rychle degradovat. A právě takového procesu jsme v poslední době bohužel svědky.

Virus duchovní zkázy člověka nutí, aby se všestranně zdokonaloval, a když ničí organismus neschopný života, fakticky tak plní roli jakési zdravotní policie. Když se ve strukturách dětského pole stanu svědkem úplného fyzického rozpadu a výrazné agrese, chápu úlohu církevního křtu z energetického hlediska. Křest vždy ovlivňoval struktury lidského pole, protože energetika chrámu a jeho vnitřních prostor jsou zacíleny přímo na nejdůležitější parametr naší lidské podstaty - na duchovnost. A tak už když jen vstoupíte do kostela a nesete v náručí dítě s negativně zakódovanými poli a mohutnými poruchami struktur, vliv vysvěceného prostoru na duchovnost vede k tomu, že se deformace jemných struktur rychle vyrovnávají. Někdy k tornu docházelo na úkor zhoršení fyzického stavu, dítě třeba po křtu těžce onemocní, ale nakonec to jeho duchovní struktury a jeho osud léčí, je to spása pro jeho budoucnost i pro budoucnost jeho dětí.

7. kapitola

Závěr

To, že duchovní život lidí spočívá na třech sloupech, bylo známo již našim dávným předkům. Prvním sloupem je deset biblických přikázání, druhým sloupem sedm smrtelných hříchů a sloupem třetím pak tři základní lidské ctnosti.

Zatímco první sloup je vcelku znám, sedm smrtelných hříchů každý hned vyjmenovat nedokáže. V prvním listu svatého Pavla jsou uvedeny v tomto pořadí: závist, lakota, smilstvo, obžerství, pýcha, malomyslnost a hněv.

Proanalyzoval jsem si, jak si tyto nectnosti stojí energeticky dnes a vyšla mi z toho následující posloupnost: pýcha, obžerství, hněv, lakota, malomyslnost, závist, smilstvo.

Svět se však za poslední dva tisíce let pronikavě změnil a lidstvo seznam svých základních hříchů značně rozšířilo - některé z nich jsou přitom mnohem těžší než ty původní. Podívejme se alespoň na ty základní, které jsou daleko ničivější než ty, které znali naši dávní předkové.

1. Největším hříchem dneška je přerušení těhotenství v pátém měsíci.

V procesu různých fází prenatálního vývoje dítě prochází cestou vývoje vesmíru a ocitá se v kontaktu s různými entitami - s jinými světy, s božstvím a k nejužšímu sblížení s tím vším dochází právě v pátém měsíci.

Stav ženy v době těhotenství určuje v osudu budoucího člověka velmi mnohé, proto se žena v tomto období musí orientovat výhradně na božské pocity - lásku, dobrotu, smíření a milosrdenství. Strava by měla být jen mléčná a rostlinná, aby nebrzdila duchovní rozvoj dítěte a v prvních dvou měsících by se měla omezit na minimum. Po šestém měsíci již může znovu začít jíst maso a ryby, ostré lahůdky až po sedmém měsíci; přítomnost musí přijímat vyrovnaně a nesmí si připouštět lítost nad minulostí nebo spěchat do budoucnosti.

Toxikóza, která tak často pronásleduje ženy, je výsledkem nesprávného myšlení a názoru na svět. Značné energetické znetvoření vznikají tím, že se někdo z příbuzných zrekne dítěte nebo se ošklivě chová k ženě, což může velmi poškodit zdraví a osud dítěte.

2. K velkým deformacím vedou myšlenky a skutky směřující k usmrcení božských citů v sobě nebo v jiném člověku, například zrada lásky kvůli materiálnímu prospěchu.

3. Na třetím místě je lítost nad minulostí, přítomností nebo budoucností, přání urychlit nebo zpomalit události, tedy všechna narušení zákonů zaměřená proti času.

4. O poklescích souvisejících s pocity nenávisti, křivdy a hrubého vztahu k lidem jsme v této knize hovořili hodně, ale jsou až na čtvrtém místě.

Jeden příklad z mnoha:

Potřeboval jsem zatelefonovat do Belgie. Vytočil jsem číslo meziměstské ústředny a uslyšel jsem podrážděné vyštěknutí:

"Dneska už Belgii nedostanete," a telefonistka bez dalšího vysvětlování praštila sluchátkem.

Vytočil jsem tedy ústřednu ještě jednou. Tentokrát mi klidný a přívětivý hlas zevrubně vysvětlil, že dnes již hovor vzhledem k přetíženosti linek nebude možný, ale že si ho mohu objednat na příští den brzy ráno. Poděkoval jsem a hned jsem se podíval do pole první telefonistky. Po našem rozhovoru bylo celé rozřáté a nepřírozně zbrzděné. Bylo jasné, že v nejbližší době mohou

následovat různé nepříjemnosti a nemoci, protože mé pole je vyrovnané - její hrubost se vrátila zpět a rozrušila strukturu jejího pole.

A teď si uvědomte, kolika takových "sebetrýzní" se denně dopouštíte...

5. Dosti silné poruchy pole vznikají při proklínání živých i neživých objektů.

Hlavním pravidlem duchovní hygieny a normální existence struktur lidského biopole je láskyplnost, protože láska je nejvyšším projevem jednoty a harmonie světa.

Podmínkou plnohodnotné lidské existence je trvalý duchovní růst, jehož základem musí být láska k vesmíru, k celku, od něhož bychom měli umět přejít k části - k lásce k rodičům, dětem, k sobě. Tento proces musí být nepřetržitý, pulsující od celku k části a zase zpět - jediné v takovém případě bude odpovídat potřebám celosvětové harmonie a přinášet člověku radost a zdraví. Zbylo nám připomenout třetí sloup - tři požehnání, jimiž "zůstávají víra, naděje a láska, ale největší z té trojice je láska".

Nové lidské prohřešky proti zákonům, o nichž právě byla řeč, platí všeobecně, ale je tu ještě samostatná skupina velmi vážných varování pro ty, které by metoda diagnostiky karmy přitahovala takřikajíc v praktické poloze. .

Ještě jednou upozorňuji všechny nadšence, že metoda je to komplikovaná a nesmírně nebezpečná. Naučit se technice ponderomotorického písma je možné, ale složitost této metody spočívá v tom, že jakmile ji využíváme jen čistě technicky, bez vysoké duchovnosti, nepřetržité analýzy vznikajících situací a také bez patřičné opatrnosti, mohlo by to vést k nepředvídatelným důsledkům. Nejdůležitější ovšem je, že metoda je nebezpečná nejen pro špatně připraveného léčitele, ale ještě nebezpečnější pro jeho pacienta. Je tu celá řada zvláštností a podmínek, jejichž nerespektování může člověku způsobit těžkou újmu.

Negativní a nesprávný energetický vliv na živou přírodu může vést k rychlé odvetné reakci, na neživou pak k pomalejším, neznatelným, ale mnohem bořivějším důsledkům. Jako příklad uvedu vzpomínky mladého muže, který se seznámil s mou metodou a řekl si, že to zkusí taky. A jak to dopadlo?

".. začal jsem diagnostikovat podle Lazarevovy metody. Všechno se zdálo jásavé a snadné. Šlo mi to báječně a já se furianty proháněl uvnitř své karmy, „napravoval nedostatky a „zbavoval se hříchů. Moc se mi to zamlouvalo. Proměnil se můj vztah k různým i dříve známým pocitům, rozebíral jsem každou lehkou bolest hlavy a každé píchnutí v kříži. Jakási síla mě hnala kupředu a začal jsem se aktivizovat. Rozhodl jsem se zlikvidovat všechny hříchy naráz a začal jsem sledovat skutky svých předků rok za rokem ve snaze vyčistit všechny jejich činy, které tak či onak utvářejí mou vlastní karmu. Asi to něco dalo, ale zničehonic jsem pochopil, že do procesu jsou vtaženy také děti a manželka. Když jsem za své skutky dostával rány, trpěli společně se mnou i oni všichni. Zvlášť tvrdě to dopadalo na nejmladšího syna, kterého mám velmi rád. Nemohl jsem pochopit, proč i oni pykají za mé dnešní hříchy. Dělal jsem, co jsem mohl. Čistil jsem, diagnostikoval a ještě jednou čistil. Syn začal trpět trochu méně, ale já zase začal dostávat údery od ženy. Byl to další problém a já se plně soustředil na jeho vyřešení. V tu chvíli mě Lazarev upozornil, že v nepoučených rukou může metoda mít neblahé následky pro okolí. Nenapadlo mě nic lepšího než se urazit. Výsledek byl impozantní - celá levá půlka pole ve vodorovné rovině zmizela. Nebyl to příjemný pocit, tím spíš, že nejmladšího syna postihlo totéž. Velmi mě to vylekalo. Trýznila mě starost o ženu, o děti a koneckonců i o sebe. Pochopil jsem, jak snadné je zemřít, a to společně s rodinou a dalšími blízkými příbuznými. Lazarev mě z té situace nakonec vytáhl. Tady jsem se měl zastavit, ale ctižádost mě hnala dál - řídilo mě od mládí vtloukané heslo „dohnat a předejít a nedávalo pokoje. Začal jsem pracovat s neživými objekty, hledal jsem chyby na tiskařských deskách, poruchy v automobilech a tak dále. Po každém takovémto pokusu následovalo zhroucení pole. Pro člověka, který se v bioenergetice příliš nevyzná, bych rád vysvětlil, že s něčím takovým si do tří čtyř měsíců uženete přinejmenším infarkt. Takhle tedy plynula má práce v oblasti Lazarevovy metody. Pracoval jsem každý den, ale poklesky proti božským zákonům, jichž se dopustili mí

předkové, mi připadaly nekonečné a já chtěl dál, kupředu. Najednou přišly chyby v diagnózách. Rejstřík zakoušených fyzických útrap byl obširný - počínaje obručí mučivě svírající hlavu kolem spánků, přes "hřebíky" bodající do nejrůznějších míst těla až po nevyjádřitelný pocit, že nad hlavou nemám žádné pole. Nejtíživější však bylo vidět utrpení vlastních dětí a vědět, že za jejich strážné můžu já sám a že jim žádná první pomoc nepomůže. Nedej Bůh, aby něco takového někdo z vás zakusil, kdybyste se náhodou chtěli věnovat psychotronické diagnostice karmy.“

Tady myslím můžeme skončit.

Podstata mé metody nespočívá v technických dovednostech, ale v rozvíjení náhledu na svět a etiku. Nejnebezpečnější, a proto naprosto nepřipustný, je spotřebitelský vztah k metodě. Rytmus vesmíru porušovat nelze. Každý člověk, který se uchyluje k božství, je naplňován nejvyššími energiemi, a když se vrátí na zem, může je proměnit v hmotné statky. Pokud je však plně neprocítil, pokud se duchovní zákony nestaly názorem na svět a způsobem života a on se pokouší o okamžitý hmotný prospěch, nedočká se "zrodu člověka", ale "mrtvého plodu". Přílišný pragmatismus se může proměnit v neplodnost duchovní i fyzickou.

Když se pokouším někoho své metodě naučit, zdůrazňuji právě řečené v první řadě. Samotný proces výuky jsem si původně představoval také mnohem jednodušší, než nakonec je. Metodu jsou bohužel schopni zvládnout jen vybraní jedinci, pokud ji vůbec lze někoho naučit.

Uvedu jednu typickou komplikaci, která může nastat kdykoli. Při diagnóze stavu jedné ženy jsem zaznamenal základní prohřešky v předminulém vtělení. Popisuji povahu těch nedostatků a najednou jsem pocítil, že se nemohu dostat k přesné informaci. Rychle jsem situaci analyzoval a zjistil jsem, že stupeň zpracování informací u mě klesl na nulu. Znamená to, že v mé karmě dochází k analogickým pokleskům a mé podvědomí informace deformuje. V takovém případě je třeba zkorigovat vlastní pole, a teprve pak pokračovat v diagnostice.

Zachraňuje mě jen to, že jsem schopen trvale kontrolovat situaci a svou porážku proměnit ve vítězství - v daném případě se to stalo důvodem pro další očistu vlastní karmy.

Kvalitu získávaných informací neustále kontroluji, což je nezbytné, ale mnozí léčitelé o tom nemají potuchy.

Tohle jsem se například dověděl od jednoho mladého psychotronika:

"Vždycky se nejdřív ptám, zda mohu pracovat, či ne." "A kdo vám odpovídá?" ptám se.

"Asi... Božstvo," zněla nejistá odpověď.

"A jste si tím jist?"

Mladý muž byl zaskočen.

"Víte vy vůbec, kdy získáváte čisté informace a kdy pokroucené?" ptám se dál, ale odpověď nenásleduje. "Na vaší úrovni se pokoušejí pracovat mnozí, ale ti nevědí, k čemu to může vést. Ten mechanismus je velmi prostý. Abyste získal čistou informaci, musíte se otevřít božskému principu. Se znečištěnou karmou, vilou v jedné ruce a zahraničním autem ve druhé se daleko nedostanete."

Léčit a získávat čisté informace lze jedině ve stavu uzavřené karmy.

Co je to karma?

Je to mechanismus odplaty za věci pozemské, protože karmu lze uzavřít, jedině když se odevzdáme duši i tělem. Léčitelé musí periodicky podstupovat přísný post a vymýtit ze sebe závislost na hmotných požitcích. Skutečnými léčiteli byli vždy svatí a proroci.

Karma současného lidstva je natolik znečištěná, že uzavřít ji je mnohem složitější než dřív.

Protože v metodice karmické diagnostiky je dialekticky propojeno vědomí a podvědomí, víra a vědění, musíme při jejím užívání především myslet, myslet a zase myslet.

Budu št'asten, když čtenář této knihy pochopí, nakolik znetvořená je naše představa o světě a co ještě musíme ve svém životě změnit, abychom si nepřidělávali nové problémy. Dnes je důležité alespoň zastavit se na kraji srázu. Člověk může svou karmu zablokovat správnou výživou a

správným chováním. To je to první, co bychom měli udělat, protože zlo, s nímž se den co den setkáváme, sídlí v nás samotných.

V čínské filosofii jsem kdysi narazil na tvrzení, že každý člověk se musí cítit spasitelem světa.

Dnes mohu při pohledu na vzájemné energetické ovlivňování biopolí s jistotou tvrdit, že každý člověk směřující k božství aktivně pracuje na spáse světa, a je tedy jeho zachránce.

Již jsme mluvili o tom, že procesy probíhající ve vesmíru jsou dvojího druhu. Směřování k Bohu, k výchozímu bodu, z něhož se zrodil vesmír, se musí ubírat cestou posilování duchovnosti a zvyšování všeobecné jednoty na úrovni pole, ale tento proces není proveditelný, pokud neposílíme také diferenciaci.

Známkami vývoje materiálního světa jsou hmota, prostor a čas, proto musí být tento vývoj vyjádřen zvětšením hmoty, prostoru a času. Protože čas souvisí se vzdáleností, základní procesy ve vesmíru na materiální úrovni směřují k rozpínání vesmíru, a k tornu dnes také dochází.

Znamená to, že podmínkou pro rozvoj a uchování jakéhokoli procesu nebo objektu je fyzické rozčlenění, provázené zvýšením jednoty pole.

To znamená, že podmínkou pro rozvoj a uchování jakéhokoli procesu nebo objektu je fyzické rozdělení se současným zvýšením jednoty ve sféře pole.

Diferenciace na fyzické úrovni, tedy zvýšení potřeb a kontaktů těla s okolním prostředím bez duchovních předpokladů, je odsouzena k sebe-zkáze. Diferenciace těla je rozvojem a uspokojováním jeho potřeb, což vede k ničení a zániku, pokud tento proces není provázen také duchovním upevněním a rozvojem. Znamená to, že moderní civilizace je ztělesněním duchovních snah, jimiž lidstvo prošlo v předcházejících tisíciletích - to také určuje vzájemný vztah materiálního a duchovního ve světě.

Jestliže přeneseme tento princip na nějaký konkrétní případ - hledání způsobu a metod léčby na moderní úrovni -, musí se tu možnosti duchovního vlivu propojit s úspěchy medicíny. Je třeba mít na paměti, že moderní medicína by nikdy neexistovala, kdyby v jejím základě neležela tisíciletí úspěchů a objevů v oblasti ducha a duchovního vlivu na člověka, že její úspěchy jsou jen naplněním těchto snah. V posledních desetiletích medicína dospěla k té hranici, kdy se nahromaděný duchovní potenciál vyčerpá, a v zájmu dalšího rozvoje je třeba vrátit se ke kořenům a uvědomit si, že pokud nenajdeme a nepochopíme příčiny nemocí, dál ve vývoji nepokročíme.

Dnes bychom neměli mluvit o konfliktu duchovního vlivu a tradiční medicíny, ale o jejich spojení. Nemoc je způsobem duchovního rozvoje, ale naše nedokonalost neumožňuje poznat ducha do konce a ovlivňovat nemoc jen duchovní metodou. A tak to, co dnes není zvládnutelné naším nedokonalým duchem, musí napravit medicína. Směřování lékařství ke včasné diagnostice a prevenci je prvním krokem k duchovnosti, protože většina chorob začíná právě na informační úrovni. Ve světě se hromadí stále více fakt svědčících o tom, že duchovní vliv je metodou daleko radikálnější než klasická léčba.

Lidstvo pomalu, a k nevyhnutelně směřuje ke svému Otci, k duchu, duchovnosti a kultuře, protože to je jediná šance na skutečnou spásu.